

PENYATA RASMI

OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT

HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA

Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA

Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 5629]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1974:

Jawatankuasa—

Jadual—

Kepala B. 17, B. 18 [Ruangan 5659]

Kepala B. 19 [Ruangan 5692]

Kepala B. 20, B. 21 [Ruangan 5710]

USUL-USUL:

Anggaran Pembangunan, 1974:

Jawatankuasa—

Kepala P. 17, P. 18 [Ruangan 5659]

Kepala P. 19 [Ruangan 5692]

Kepala P. 20, P. 21 [Ruangan 5710]

Waktu Mesyuarat dan Urusan Yang Dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat [Ruangan 5658]

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi
PENGGAL YANG KETIGA

Hari Khamis, 10hb Januari, 1974

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.
- „ Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- „ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- „ Menteri Pembangunan Ekonomi Desa, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Pertahanan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- „ Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK ALI BIN HAJI AHMAD, S.P.M.J., S.M.J. (Pontian Selatan).
- „ Menteri Pelajaran, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.K. (Tanah Merah).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas, TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATUK MUSA HITAM, S.P.M.J. (Segamat Utara).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).
- „ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, DATUK HAJI WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATUK MOHAMED BIN RAHMAT, D.P.M.J., K.M.N. (Johor Bahru Barat).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pembangunan Ekonomi Desa, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K. (Ulu Kelantan).
- „ NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- „ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN SBRI (Johor Timur).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- „ TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN SA'ID, J.P. (Seberang Utara).
- „ PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- „ TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., J.S.M., A.M.N., J.P. (Sungai Patani).
- „ DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).
- „ TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- „ AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- „ TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- „ TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang-Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJIAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).

Yang Berhormat TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).

- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S. (Bandar Sibu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGlima ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).

Yang Berhormat DR A. SOORIAN (Port Dickson).

- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).
- „ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
- „ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
- „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG TIADA HADIR:

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Luar Negeri, TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).

- „ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru Timur).

Yang Berhormat Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).

- „ Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungai Siput).
- „ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).
- „ Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Penyelarasan Kampung-kampung Baru, DATUK LEE SAN CHOON, S.P.M.J., K.M.N. (Segamat Selatan).

Yang Berhormat Menteri Penerangan dan Menteri Tugas-tugas Khas, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).

- ” Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, K.M.N., P.J.K. (Jelevu-Jempol).
- ” Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).
- ” DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).
- ” Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).
- ” PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- ” TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P., P.J.K. (Hilir Perak).
- ” TUAN AJAD BIN O. T. UYONG (Labuk-Sugut).
- ” DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- ” CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- ” TUAN CHAN YOON ONN, A.M.P. (Ulu Kinta).
- ” DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).
- ” DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- ” TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- ” TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- ” TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- ” DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- ” TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- ” DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- ” TUAN LUHAT WAN (Baram).
- ” TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- ” TAN SRI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- ” TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- ” TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E. (Marudu).
- ” TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- ” TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- ” DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- ” DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).
- ” DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- ” DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).
- ” TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat, Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha, A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Setiausaha, Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Pemangku Penolong Setiausaha, Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI

Penyunting, Yahya Manap.

Penolong Penyunting, P. B. Menon.

Penolong Penyunting, Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Rani bin Rahim.

Suhor bin Husin.

Ng Cheng Kuai.

Jamaludin bin Haji Ali.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Quah Mei Lan.

Puan Kong Yooi Thong.

BENTARA MESYUARAT

Mejar Musa bin Alang Ahmad

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

SYARIKAT TARAF PERINTIS

1. **Dr S. Seevaratnam** (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada benar bahawa sekiranya sebuah kilang yang diberi taraf perintis diperbesarkan dalam masa taraf perintis itu, taraf perintis bagi kilang itu dilanjutkan tempohnya lagi, iaitu enam tahun dari hari permulaan pengeluaran kilang yang telah diperbesarkan itu.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Datuk Musa Hitam): Tuan Yang di-Pertua, tidak benar. Mengikut perbekalan di dalam Akta Galakan Pelaburan, 1968, sebuah syarikat taraf perintis adalah berhak menerima 2 tahun pengecualian cukai pada permulaannya dan lanjutan tempoh pengecualian ini adalah berdasarkan kepada:

(a) tambahan modal tetap sehingga	3 tahun
(b) tapak kilang di kawasan pembangunan	1 tahun
(c) mengeluarkan barang keluaran yang diutamakan	1 tahun
(d) penggunaan tidak kurang 50% bahan-bahan tempatan	1 tahun

Sekiranya pembesaran yang dimaksudkan itu berdasarkan kepada perintis-perintis yang di atas itu maka syarikat yang berkenaan adalah layak mendapat tambahan pengecualian cukai seperti yang diperbekalkan.

BANK DARAH

2. **Tuan Hashim bin Gera** minta Menteri Kesihatan menyatakan apakah kempen yang dijalankan oleh Kementerian untuk menggalakkan orang ramai menderma darah kepada Bank Darah.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Tuan Yang di-Pertua, kempen yang

dijalankan oleh Kementerian saya untuk menggalakkan orang ramai menderma darah ialah:

- (i) menggunakan Mass Media untuk mengajar, menggerak dan menghapuskan perasaan takut dan prasangka yang ada dalam golongan kaum;
- (ii) meminta bantuan dari Pertubuhan-pertubuhan Sukarela, Sekolah-sekolah, Pertubuhan-pertubuhan Perdagangan dan Jabatan-jabatan Kerajaan dalam gerakan untuk mendapatkan lebih ramai lagi penderma-penderma tetap;
- (iii) menawarkan penggiat, umpamanya:
 - (a) rawatan pesakit luar percuma bagi masa 4 bulan dari tarikh penderma yang terakhir;
 - (b) kekurangan 50% bayaran-bayaran hospital dan perubatan bagi masa 4 bulan dari tarikh pendermaan yang terakhir;
 - (c) menghadihkan sijil-sijil penghargaan, lencana-lencana emas atau perak atau gangsa kepada penderma-penderma darah yang tetap.
- (iv) menubuhkan satu Pusat Pemindahan Darah Kebangsaan di Kuala Lumpur untuk mengarah dan mengkoordinasikan Perkhidmatan Pemindahan Darah dan Perkhidmatan Penderma Darah.

Tuan Hashim bin Gera: Soalan tambahan. Sebelum saya menyoal soalan tambahan ini, saya minta maaf bukanlah soalan yang saya akan kemukakan ini sentimen atau sensitif. Di dalam lawatan saya ke Rumah Sakit Ipoh dua kali ke tempat Tabung Menderma Darah, maka saya dapati orang-orang yang menderma darah ini seramai 75% ialah bumiputra yang terdiri daripada askar, polis, penuntut-penuntut sekolah menengah dan juga pekerja-pekerja pejabat; 15% ialah terdiri daripada orang India; 5% sahaja yang saya dapati daripada saudara-saudara saya orang Tionghua iaitu orang Cina. Padahal di Rumah Sakit Ipoh itu orang yang banyak menggunakan darah simpanan ini ialah saudara-saudara saya orang Cina, tetapi mengapa orang Cina tidak mahu menderma darahnya. Soalan yang saya kemukakan ini ditujukan kepada saudara-saudara saya orang Cina. Apakah ikhtiar yang dilakukan oleh Menteri Kesihatan supaya orang Cina sama-sama banyak

menderma darah kepada Tabung-tabung Darah di seluruh Hospital di Malaysia ini. Kata orang Cina kepada saya, samada benar atau tidak, kami orang Cina memberi setitik darah kepada orang lain sehari umur kami pendek. Benarkah atau tidak, tidaklah saya ketahui. Maka saya meminta Menteri Kesihatan mendakyah lebih banyak lagi supaya saudara saya orang Cina memberi darah kepada Tabung itu. Apakah ikhtiar yang boleh dibuat?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, fikiran-fikiran daripada keturunan Cina yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Parit itu tidak benar, dan saya sebagai seorang Tionghua tidak percaya begitu. Kementerian saya pun telah mengadakan kempen yang disebutkan oleh saya tadi masa menjawab soalan itu dan juga saya sendiri telah menyuruh kepada semua kaum, khususnya keturunan Cina datang ke hadapan untuk menderma darah pada masa yang akan datang. Atas soalan ini saya bukanlah bercakap sahaja tetapi saya sendiri mengambil berat. Sebagai Menteri Kesihatan, saya sendiripun menderma darah juga. Saya telah menasihati berbagai-bagai pertubuhan sukarela keturunan Cina supaya menderma darah pada masa yang akan datang. Jika ada satu permintaan kecemasan, maka bantuan akan diterima dengan segera daripada pertubuhan-pertubuhan sukarela itu.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Adakah Menteri sedar bahawa sekarang keluarga-keluarga pesakit-pesakit di seluruh pelusuk negara yang akan dijalankan pembedahan terpaksa membeli darah di pasaran darah dan ada kalanya satu pint darah berharga \$100 lebih untuk mengganti darah hospital-hospital yang akan diberi kepada pesakit-pesakit itu. Oleh kerana sistem ini sangat tidak adil kepada orang-orang yang miskin, satu beban yang sangat berat, bolehkah Kementerian yang berkenaan membuat satu sistem yang lebih teratur di mana pada setiap masa ada cukup darah di Bank Darah itu, dan orang-orang yang mampu, orang-orang yang kaya terpaksa membayar untuk menggunakan darah kalau ia menggunakan darah, tetapi orang-orang yang miskin, orang-orang yang tidak berada tidak payah dipaksa pergi ke luar hospital membeli darah bagi menggantikan darah yang telah digunakan dalam hospital untuk pembedahan.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, jikalau Ahli Yang Berhormat boleh beri tahu saya case yang specific saya akan menyiasat. Yang sebenarnya, Kementerian Kesihatan tidak mengenakan orang-orang yang dibedah itu membeli darah daripada orang ramai, dan kita percaya sebagai seorang manusia memang kita ini adalah berperni kemanusiaan untuk bantu-membantu antara satu sama lain. Memang benar ada setengah-setengah Bank Darah di hospital itu ada kurang darah. Oleh itu, pegawai saya telah membuat rayuan kepada orang ramai datang untuk menderma darah, dan saya juga berharap kepada orang ramai pada masa yang akan datang khususnya Ahli-ahli Parlimen seperti Ahli Yang Berhormat jika boleh menolong Kerajaan untuk meminta lebih ramai lagi orang datang ke Bank Darah untuk mendermakan darahnya. Jadi saya haraplah kepada Ahli-ahli Parlimen khususnya membuat suatu contoh yang baik, jangan kita selalu bercakap di Parlimen sahaja akan tetapi kita tidak berani membuat satu-satu contoh yang baik kepada rakyat kita, khususnya Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya adalah seorang Tionghua dan saya pun ada biasa menderma darah dengan percuma. Yang Berhormat Menteri berkata Kementerianya ada menjalankan kempen menyeru orang ramai menderma darah. Saya hendak tahu bolehkah Yang Berhormat Menteri menderma darahnya sendiri dahulu sebagai satu contoh?

Tuan Yang di-Pertua: Setahu saya dia memang sudah menderma darah.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya tidak dengar, minta maaf, Tuan Yang di-Pertua.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, saya suka menjawab kepada Ahli Yang Berhormat dari Larut Selatan, agaknya Yang Berhormat itu sudah lama tidur (*Ketawa*). Saya sendiri telah menderma darah di Hospital Besar Kuala Lumpur dan gambar saya telah disiarkan di dalam surat khabar dan Talivisyen, barangkali Yang Berhormat itu tidak tengok TV atau tidak membaca suratkhbar.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, saya fikir semua Ahli-ahli Parlimen rela hendak menderma darah.

Soalan saya tadi ialah orang-orang yang miskin terpaksa membeli darah dengan harga yang tinggi iaitu \$100 bagi satu pint. Saya rasa Yang Berhormat Menteri tentu tahu, bukan sahaja di Rumah Sakit Melaka, di semua Rumah Sakit, pesakit-pesakit yang akan dijalankan pembedahan (operation) diberitahu mereka mesti mendapatkan darah untuk menggantikan balik darah yang akan digunakan. Jadi, sistem itu kepada orang miskin sangat susah dan sistem ini telah berlaku berpuluh-puluh tahun. Apa tindakan tetap dan keras boleh diambil untuk menghapuskan sistem yang tidak sihat dan tidak adil kepada orang-orang miskin, dan jikalau semua Ahli-ahli Parlimen menderma darah bolehkah selesai perkara itu kami boleh derma darah, tetapi bolehkah perkara itu selesai?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, saya sudah jawab tadi. Kementerian Kesihatan ini meminta kepada orang ramai datang ke hadapan untuk menderma darah.

Mengenai soal pembelian itu saya minta Ahli Yang Berhormat itu bagi satu case yang specific, saya akan menyasat. Jadi, buat satu statement am di sini susahlah bagi saya untuk membuat siasatan. Orang-orang yang miskin pun ada darah, semua orang ada darah. Jikalau ada saudara-mara mereka itu membuat pembedahan yang perlu, maka saudara-mara pesakit itu hendaklah datang ke hadapan untuk memberikan darah. Jikalau saudara-mara itu takut, jadi bagaimana hendak meminta orang-orang yang lain datang memberikan darah. Inilah satu pelajaran yang perlu bagi tiap-tiap orang kita, khasnya Ahli Parlimen akan menolong pekerja kita untuk menasihatkan orang-ramai dengan semangat peri kemanusiaan, jangan menunggu sahaja sampai tidak ada darah saudara-mara itupun takut. Jadi, soal ini tidak boleh selesai. Saya haraplah Ahli Yang Berhormat itu jikalau bekerja kuat sedikit untuk menasihatkan kepada orang-ramai dan saya percaya orang-ramai akan datang ke hadapan menolong kepada saudara-mara mereka itu.

Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat keterangan dengan jelasnya daripada Yang Berhormat Menteri Kesihatan, adakah tiap-

tiap darah yang digunakan oleh pesakit-pesakit itu pasti dibayar balik apabila sembuh?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, tidak pasti dibayar balik.

Tuan Yang di-Pertua: Bayar dengan apa?

Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh: Bayar dengan darah, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Loh Jee Mee: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tabung Darah adalah satu perkara yang sangat penting dalam negara kita, tetapi sistem di tiap-tiap negeri tidak baik, tidak ada streamlined. Itu sebab Kementerian telah menubuhkan sebuah council yang dinamakan National Blood Transfusion Service pada bulan November, 1968, kalau saya tidak silap, dan bolehkah Yang Berhormat Menteri memberitahu Dewan ini apakah telah terjadi kepada Council itu?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, satu langkah yang effective telah diambil oleh Kementerian saya kerana sebuah Pusat Pemindahan Darah Kebangsaan ditubuhkan di Kuala Lumpur. Jadi, dengan satu pertubuhan ini, maka adalah langkah yang diambil semua tabung-tabung darah di seluruh tanahair akan diatur. Berkenaan dengan Council itu, minta maaf, Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil alih Kementerian ini dalam tahun 1972, jadi saya tidak tahu Council yang ditubuhkan pada tahun 1968 itu.

Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Selepas mereka telah menderma darah pada Kerajaan mereka mendapat sakit dalam satu dua hari, apakah tindakan yang diambil oleh Kementerian yang berkenaan?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, itu tidak benar langsung. Ini fikiran daripada Ahli Yang Berhormat itu sahaja. Selepas menderma darah dua minit sahaja orang itu sudah boleh berjalan seperti biasa. Bagaimana boleh selepas menderma darah orang itu sakit satu dua hari itu.

Tuan Tan Cheng Bee: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Menteri sedar di dalam setengah

District Hospital di Pulau Pinang, tidak benarkan pesakit-pesakit keluar kalau dia tidak kembalikan balik darah yang digunakan oleh pesakit itu?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, tolong jelaskan sekali lagi.

Tuan Yang di-Pertua: Cuba jelaskan sekali lagi.

Tuan Tan Cheng Bee: Adakah Yang Berhormat Menteri sedar ada setengah Hospital Daerah di Pulau Pinang tidak benarkan pesakit itu keluar kalau pesakit itu tidak beri balik darah yang digunakan untuk penyakitnya itu?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, setengah District Hospital di Pulau Pinang yang mana satu? Di Pulau Pinang kita ada empat buah District Hospital. Mana satu yang setengah itu? Bolehkah Ahli Yang Berhormat itu memberitahu?

Tuan Tan Cheng Bee: District Hospital di Province Wellesley ada meminta balik darah. Kalau tidak beri balik darah dia tahan pesakit itu lagi satu atau dua hari.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, inilah satu langkah untuk menggalakkan kepada saudara-mara para pesakit itu memberi atau menderma darah. Ini satu nasihat. Saya sendiri tahu ada saudara-mara yang tak mahu memberi, mendermakan darah, harap sahaja orang lain memberi. Jadi, tidak ada keadilan langsung. Apa sebabnya kita takut? Orang lain tidak takut-kah, kita cuma menghargai nyawa kita sendiri sahaja, nyawa orang lain tidak mahu dihargai langsung. Ini tidak patut langsung. Jadi, saya harap Ahli Yang Berhormat itu menasihatkan kepada orang-orang yang perlu diberikan pembedahan, minta saudara-mara datang memberi kerjasama kepada doktor-doktor kita. Pekerjaan Ahli Yang Berhormat ini bukan bercakap di sini sahaja; menasihati kepada orang ramai. Ini lebih mustahak daripada bercakap di dalam Dewan ini.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah digalakkan oleh Kementerian ini kepada ajen-ajen

penjual darah dalam waktu kecemasan seorang pesakit, terutama sekali berlaku di kawasan-kawasan Hospital Besar dalam negeri ini?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, tidak benar. Kita tidak ada ajen.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Adakah Kementerian ini memberi galakan kepada wakil ajen penjual darah yang hendak digunakan waktu kecemasan terutama sekali berlaku di Hospital Besar dalam negeri ini?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, tidak benar.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Adakah Kementerian ini dapat mengetahui bahawa ada setengah-setengah orang yang menjual darah ini maut dengan sebab mereka itu kekurangan darah? Adakah Menteri itu sedar?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, saya sudah menjawab iaitu bolehkah Ahli Yang Berhormat itu memberi satu specific case kepada saya, saya boleh menyiasat. Sekarang saya tidak tahu, siapa yang hendak menjual dan siapa yang hendak membeli, saya tidak tahu. (*Ketawa*).

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Saya akan nyatakan kes ini kepada Yang Berhormat Menteri dan tolong ambil ingatan.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, saya sentiasa mengambil perhatian.

PENYAKIT AKAR LADA HITAM (PEPPER FOOT-ROT DISEASE)

3. Tuan Edmund Langgu anak Saga minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan sumber-sumber penyakit lada hitam (foot-rot disease) di Sarawak dan apakah langkah-langkah yang telah diambil oleh Kementerian beliau untuk mengatasi penyakit ini.

Menteri Pembangunan Ekonomi Desa (Tuan Abdul Ghafar bin Baba): Tuan Yang di-Pertua, penyakit akar lada hitam di Sarawak itu adalah disebabkan oleh Kulat. Kulat ini dibawa oleh "organism" yang

terkandung di dalam air-tanah dan membiak di tempat-tempat basah dan lembab. Dalam keadaan alam-semula-jadinya, sumber utama penyakit itu terbit dari tanah yang telah dipenuhi oleh "organism" ini melalui penjaralan air dari bawah tanah ke permukaan bumi dan di dalam lurutan dan percikan air hujan yang menghingapi pokok-pokok lada hitam.

MARDI telah diarahkan bersama-sama dengan Jabatan Pertanian Negeri Sarawak untuk menjalankan penyelidikan bagi mengawal penyakit akar lada hitam itu. Penyelidikan yang dijalankan berupa "back stopping research" dalam dua aspek iaitu:

- (a) kawalan dengan jalan penyemburan racun-racun kimia kulat;
- (b) pembiakan benih dari jenis-jenis yang kebal.

Sementara itu Kementerian Pertanian dan Perikanan telah menasihatkan Kementerian Pertanian Parit dan Taliair Negeri Sarawak supaya mengarahkan Jabatan Pertanian Negeri untuk mengambil langkah-langkah mengelakkan merebaknya penyakit akar lada hitam dengan lebih luas lagi seperti berikut:

- (1) mengelakkan pembukaan ladang lada hitam di kawasan-kawasan tanah liar atau di kawasan yang mempunyai air bertakung;
- (2) menggali parit-parit di kawasan-kawasan ladang lada hitam supaya air tiada bertakung dan menyenangkan pula air hujan melurut dengan baiknya;
- (3) mengawal supaya lada hitam tiada ditanam semula di tempat-tempat dalam kawasan yang telah dijangkit oleh penyakit ini;
- (4) memusnahkan semua pokok-pokok yang berpenyakit dengan cara membakarnya;
- (5) mengamalkan cara kebersihan di kawasan-kawasan ladang dengan peraturan membersihkan kasut-kasut selepas melawat kawasan yang berpenyakit sebelum pergi melawat atau masuk ke kawasan-kawasan yang lain, dan juga membasuh kaki dan kasut elok diadakan di tempat-tempat masuk di tiap-tiap ladang lada hitam supaya penyakit tidak menjangkit dari satu kawasan ke kawasan yang lain.

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Bolehkah Yang Berhormat Menteri yang berkenaan itu memberitahu samada atau tidak penyakit seperti itu berlaku di Indonesia dan negara lain yang ada menanam lada hitam?

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Mungkin juga ada, sebab berdekatan dengan Negeri Sarawak.

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Bolehkah Kerajaan menimbangkan bagi menggalakkan Pusat Penyelidikan Lada dalam mana untuk mencari penyembuhan lada, mencari benih yang baik bagi penanaman lada di masa yang akan datang, mencari racun-racun serangga dan baja-baja yang baik dan cara-cara yang baik bagi penggunaan, memproses, memaju dan memasarkan lada-lada Malaysia?

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Mencari mana baka yang baik dan mengalahkan musuh-musuh adalah tanggungjawab yang sedang diselenggarakan oleh MARDI dan mencari pasaran memang dijalankan daripada satu masa ke satu masa supaya lada hitam lebih banyak dijual ke luar negeri.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri di dalam jawapannya berkata penyakit-penyakit foot-rot atau penyakit-penyakit akar lada hitam disebabkan oleh phytophthora palmivora dan saya tahu ada banyak ubat-ubat di negara kita sekarang tidak boleh membaiki penyakit-penyakit ini. Soalan saya bolehkah Yang Berhormat Menteri membenarkan masuk di dalam negeri ini ubat-ubat yang lebih baik lagi bagi membaiki penyakit-penyakit foot-rot?

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Kalau Ahli Yang Berhormat itu boleh memberitahu nama ubat itu saya akan minta MARDI timbangkan. Jika elok kita akan bawa masuk.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya tahu sebab . . .

Tuan Yang di-Pertua: Ini soalan tambahankah ataupun apa?

Tuan Ng Hoe Hun: Ini soalan berkenaan dengan kompeni-kompeni yang ada di Malaysia ada menulis surat kepada Kementerian minta permit mengimpot ubat-ubat ini tetapi Kementerian tidak beri kebenaran . . .

Tuan Yang di-Pertua: Apa soalnya?

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan saya bolehkah Kementerian berunding lagi dengan kompeni-kompeni itu?

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Tuan Yang di-Pertua, boleh.

Tuan Valentine Cotter: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Oleh kerana penyakit lada hitam (foot-rot disease) ini memang sudah lama ada dan banyak penanam-penanam lada sudah mengalami kerugian beratus-ratus pokok lada sudah mati diserang oleh penyakit tersebut. Oleh yang demikian, saya ingin tahu samada benar atau tidak foot-rot disease itu diambil perhatian dengan serious oleh Kementerian ini supaya penyakit tersebut dapat dikawal dengan segera.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Saya sudah jawab tadi.

Tuan Valentine Cotter: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Daripada manakah mulainya datang foot-rot disease itu. Adakah datangnya dari akar-akar kayu dalam tanah atau dari daun-daun yang gugur di atas tanah itu?

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Dari dalam tanah. (*Ketawa*).

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Ubat-ubat sekarang yang masuk di dalam negara kita ada dikenakan cukai yang tinggi sekali. Bolehkah Yang Berhormat Menteri tolong turunkan cukai ubat-ubat itu?

Tuan Yang di-Pertua: Itu soalan lain.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan lagi. Soalan ini berkenaan dengan penyakit foot-rot. Jikalau negeri kita hendak maju dan jikalau penyakit-penyakit ini hendak dihapuskan kita mesti menggunakan racun-racun hendak menghapuskan penyakit-penyakit itu dan sekarang di negeri kita cukai-cukai mengimpot racun itu terlalu tinggi, bolehkah cukai itu ditarik balik.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Itu soalan lain.

Tuan Valentine Cotter: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Mana satukah lada itu yang kena penyakit tersebut akar atau pokok.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Tuan Yang di-Pertua, akarnya.

MAS—CONCORDE SUPERSONIC

4. Tuan V. David bertanya kepada Menteri Perhubungan:

- (a) samada benar bahawa MAS bercadang membeli CONCORDE SUPERSONIC seperti yang dilaporkan bahawa beliau telah memeriksa Concorde Supersonic di United Kingdom;
- (b) samada tidak wajar membeli kapal-terbang 707, daripada menyewanya, sebelum difikirkan membeli Supersonic Concorde;
- (c) samada MAS mempunyai rancangan untuk membeli JET JUMBO 747; dan
- (d) samada Kerajaan bercadang mengadakan perkhidmatan "Hover train" di Kuala Lumpur.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Adalah tidak benar bahawa MAS bercadang membeli kapal-terbang Concorde.
- (b) Syarikat MAS telahpun membeli 2 buah kapal-terbang jenis Boeing 707 dan tidak lagi menyewa kapal-terbang yang tersebut.
- (c) Syarikat MAS belum lagi membuat keputusan samada untuk membeli kapal-terbang jenis Jumbo 747. Kapal-terbang yang lebih besar akan dibeli sekiranya jumlah penumpang sudah terlalu ramai dan keadaan memerlukan.
- (d) Kerajaan belum mempunyai rancangan walau bagaimanapun soal lalu lintas di dalam Bandaraya Kuala Lumpur ini sedang dikaji oleh Perunding-perunding antarabangsa yang akan memberikan akuan-akuan kepada Kerajaan.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri telah berunding hampir 5 tahun, kadang-kadang dalam suratkhbar disebutkan Hover-train dan

lain-lain dicadangkan. Bolehkah Yang Berhormat Menteri beritahu Dewan ini adakah rancangan yang tepat telah dibuat supaya tiap-tiap pagi dan petang kereta-kereta berjalan tidak ada traffic jam di Federal Highway, jalan di Port Klang dan lain-lain tempat dalam Selangor. Bolehkah Yang Berhormat Menteri beritahu apa tindakan Kementerian telah ambil, mencari satu alternate transport system di negara kita?

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Soalnya tadi berkenaan Hover-train dan saya sudah jawab. Kerajaan telah menggunakan pakar-pakar perunding antarabangsa yang telahpun membuat repotnya, tetapi belum dicetak lagi dan sedang dihalusi repot itu. Adakah pakar itu rekomen mengadakan jalan parallel atau yang bersama-sama, jejambat (viaduct) adakah underground train, Hover-train, atau monorail, kita belum tahu. Saya sebagai seorang Menteri memang mencari jalan dengan mengambil contoh kemajuan di negeri-negeri lain. Yang saya katakan Hover-train itu di bandar Paris telah dicuba Hover-train tetapi belum mendapat ketentuan samada berjaya ataupun tidak. Kita tidak boleh mengikut-ikut, kita kena siasat terlebih dahulu. Begitu juga macam underground train sudah berjaya, tetapi di sini kalau buat underground train dengan tak disiasat dia akan tenggelam—Ahli Yang Berhormat itu ketawa. Saya ini bukan wali hidup yang boleh mengagak-ngagak.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri berkata dia hendak melawat Paris dan lain-lain negeri di Eropah dan Yang Berhormat Menteri juga berkata dia ada menerima repot dari pakar perunding antarabangsa. Bolehkah beritahu ada atau tidak Kementerian buat cadangan? Kalau ada menerima apa-apa cadangan bagi sistem terafik yang tidak seperti sekarang, kita hendak tengok sistem itu berjaya. Bolehkah Yang Berhormat Menteri beri keterangan kepada kita, cadangan yang baik yang boleh menyelesaikan keadaan sekarang sebab kita tidak tahu.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, saya sudah jawab lebih daripada permintaan yang ditanya tadi iaitu Hover-train sahaja, saya tak boleh jawab lagi. Recommendation belum sampai kepada saya, bagaimana saya hendak jawab.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, bila Yang Berhormat Menteri selesai Hover-train barangkali Parlimen inipun tidak ada lagi dan barangkali pilihanraya akan datang

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, saya suka hendak tanya apakah pertanyaannya? No statement here!

Tuan V. David: Saya hendak tahu adakah Kerajaan bersetuju Hover-train ini. Kalau bersetuju lapuran itu yang mencadangkan Hover-train ini bilakah Hover-train ini akan sampai di negara kita.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Soal Hover-train tak timbul. Di negeri yang telah moden seperti di Paris telah cuba, tetapi apa yang elok di Paris tak mesti elok di Kuala Lumpur. Ahli Yang Berhormat dari Dato Kramat berfikir di mana-mana satu-satu perkara itu boleh di sini pun boleh. Saya katakan kita kena periksa. Pakar itu hendak datang ke mari menengok keadaan di sini. Kerajaan akan membentangkan segala akuan-akuan yang sesuai yang akan membaiki keadaan kesesakan di Bandaraya Kuala Lumpur kita akan jalankan. Saya suka Ahli Yang Berhormat ini faham iaitu Bandaraya Kuala Lumpur ini bukan di dalam tanggungjawab Kementerian Perhubungan. Dia hendak gasak saya, hendak tuju saya, ini blank shooting. Ahli Yang Berhormat itu menjadi Ahli City Council Kuala Lumpur dahulu. Saya cuma menolong to co-ordinate. I am doing my level best.

Tuan V. David: Saya bukan buat cadangan mesti ada Hover-train system di sini. Yang Berhormat Menteri sendiri ada berkata Hover-train itu adalah baik di Paris. Itu adalah cadangan daripada Yang Berhormat Menteri juga. Saya minta daripada Yang Berhormat Menteri apakah cadangan kita? Kita selalu dengar di dalam Dewan ini tiap-tiap kali ada cadangan itu dan ini. Berilah satu cadangan yang tetap, kita pun pada masa akan datang boleh tengok atas cadangan itu. Kalau tidak ada Hover-train, lain apa alternative?

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, sebagai Ahli Parlimen, sebagai seorang Menteri dia observe di mana-mana, dia menimbangkan. Kalau

benda itu concrete, boleh dijalankan daripada expert dan sebagainya, kita akan bawa kepada Kerajaan, bentangkan kepada Dewan Yang Mulia ini. Tetapi benda ini tidak boleh dibuat dengan sekelip mata.

Tuan V. David: Negara kita boleh dapat merdeka 16 tahun, sampai sekarang kalau sahaja pandang-pandang belum lagi tetap, sudah juga. Kami di sini mahu tahu apakah Kementerian ini ada ambil tindakan, ada bermacam-macam complain dari public kepada Jabatan Pegangkutan. Biarlah satu contoh yang Kerajaan akan buat pada masa akan datang jika mahu selesaikan soal penting ini.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, kalaulah Yang Berhormat itu tanya tentang apa yang sudah dibuat, apa yang sudah dirancang, saya diberi peluang dan masa pegawai-pegawai saya dapat siap-jawapan. Ini Hover-train yang ditanyanya. Sudah habis kisahnya berkenaan Hover-train. Rancangan tidak ada sementara ini, tetapi kita menunggu pengakuan daripada pakar-pakar. Saya tidak jawab lagi apa benda juga dia hendak bertanya, benda yang lain daripada pertanyaan asal ini.

Tuan V. David: Dia boleh berpakat dengan lain-lain pegawai. Sekarang sudah tahun 1974. . . .

Tuan Yang di-Pertua: Sudah, cukuplah itu.

PENUNTUT MALAYSIA DI UNIVERSITI SINGAPURA/ NANYANG

5. Tuan Haji Ahmad bin Arshad minta Menteri Pelajaran menyatakan bilangan penuntut-penuntut Malaysia di Universiti Singapura dan Universiti Nanyang dan dari jumlah ini berapa orang bumiputra.

Menteri Pelajaran (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, mengikut maklumat yang terakhir iaitu sehingga bulan Julai, 1973 jumlah penuntut Malaysia di Universiti Singapura adalah 1,279 orang. Maklumat yang ada pada Kementerian saya ini tidak menunjukkan pecahan mengikut kaum. Tetapi dalam rekod Kementerian saya cuma 4 orang sahaja penuntut bumi-

putra yang mendapat Biasiswa/dermasiswa Persekutuan yang sedang menuntut di Universiti tersebut.

Kementerian saya dukacita tidak mempunyai data-data berkenaan penuntut-penuntut Malaysia di Universiti Nanyang.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan. Dalam jawapan Yang Berhormat Menteri Pelajaran kita, dia tidak mempunyai data berhubung dengan penuntut-penuntut kita di Universiti Nanyang. Cuma saya ingin tahu adakah Kementerian ini telah menerima pelajar-pelajar dari Nanyang University atau Pusat Pengajian Tinggi yang tidak diiktiraf oleh Kerajaan masuk ke Universiti Malaya menerima kursus diploma yang pendek, adakah atau tidak?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, kemasukan penuntut-penuntut di universiti bukanlah diproseskan oleh Kementerian saya. Tetapi sebagai dimaklum oleh orang ramai bahawa pada tahun yang lepas ada penuntut-penuntut yang mendapat ijazah daripada Universiti Nanyang yang telah dimasukkan ke dalam Fakulti Pendidikan di Universiti Malaya untuk latihan guru.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, saya terima juga bahawa kuasa otonomi itu daripada Universiti Malaya. Tetapi saya hendak tanya kepada Yang Berhormat Menteri tidakkah dengan perbuatan ini, secara tidak langsung menjejaskan hak kerusi dalam Universiti Malaya yang patut didapati oleh anak-anak kita khasnya bumiputra yang kurang dalam bidang professional ini?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini sudahpun di-berhentikan.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Terima kasih.

LEMBAGA KEMAJUAN IKAN MALAYSIA

6. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan berapa buahkah bot yang telah dibina oleh Lembaga

Ikan sehingga ini, berapa besar dan juga kekuatan kudanya serta apa kegunaannya dan berapakah harganya serta adakah ianya popular dengan kaum nelayan.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Tuan Yang di-Pertua, Lembaga Kemajuan Ikan Malaysia telah membuat pesanan bagi pembinaan sebanyak 125 buah bot-bot seperti berikut:

(1) 20 buah bot tiap-tiap satu seberat 38 tan dengan menggunakan injen 110 kuasa kuda berharga \$70,000 satu yunit	Akan digunakan sebagai pukut tunda moden di perairan di luar kawasan 7 batu
(2) 80 buah bot-bot tiap-tiap satu seberat 30 tan juga dengan menggunakan injen 110 kuasa kuda berharga \$45,000 satu yunit	Akan digunakan untuk Pukat Tunda berbentuk tradisional dalam kawasan perairan diluar 7 batu
(3) 20 buah bot-bot tiap-tiap satu seberat 10 tan dengan menggunakan injen 23 kuasa kuda berharga \$18,000 satu yunit	Untuk serbaguna penangkapan ikan dalam kawasan perairan antara 3 hingga 12 batu dari pantai
(4) 5 buah bot-bot tiap-tiap satu seberat 30 tan dengan menggunakan injen 150 kuasa kuda berharga \$80,000 satu yunit	Untuk digunakan bagi pukut jerut dalam kawasan perairan di luar 7 batu

Bot-bot yang dipesan itu masih lagi dalam berbagai-bagai peringkat pembinaan. Hanya sebanyak 15 yunit bot-bot pukut tunda berbentuk tradisional yang telah siap dan telah diuntukkan bagi rancangan menangkap ikan Lembaga di Pulau Langkawi. 5 buah bot jenis pukut tunda moden pun telah siap dan telah diuntukkan kepada projek penangkapan ikan di Kuala Trengganu.

Sepanjang yang diketahui nelayan-nelayan yang menyertai projek MAJUikan yang telah dijalankan itu berpuas hati dengan bot-bot tersebut.

BUMIPUTRA—KEMUNDURAN BELAJAR KIRA-KIRA

7. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) sejauh manakah benar yang anak-anak Bumiputra enggan belajar kira-kira yang telah menyebabkan kemunduran dalam jurusan sains di dalam peperiksaan-peperiksaan akademik yang lalu;

(b) sebab jadi begitu; dan

(c) bagaimanakah kita dapat mengatasi masalah ini.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua,

(a) Perkara ini adalah tidak benar.

(b) Tidak timbul.

(c) Tidak timbul.

MARA—RANCANGAN PINJAMAN PENUNTUT-PENUNTUT

8. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah minta Menteri Pembangunan Ekonomi Desa menyatakan setakat mana telah diperimbangkan dan dilaksanakan rancangan pinjaman untuk penuntut-penuntut Universiti MARA seperti yang dicadangkan oleh Ungku Abdul Aziz dari Universiti Malaya baru-baru ini.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Tuan Yang di-Pertua, MARA telah lama menjalankan rancangan pinjaman pelajarannya kepada penuntut-penuntut, selain dari pengeluaran biasiswa, dalam bulan Oktober, 1968 dan rancangan ini masih berjalan lagi sehingga hari ini.

Bilangan penuntut-penuntut yang telah menerima pinjaman adalah seperti berikut:

Tahun	Bilangan Penuntut		
Oktober 1968	...	...	171
1969	...	...	572
1970	...	...	1,118
1971	...	...	1,336
1972	...	...	1,292
1973 sehingga bulan Julai	...	...	982

KEKURANGAN PENGANGKUTAN AWAM

9. Tuan Yeoh Teck Chye bertanya kepada Menteri Perhubungan adakah beliau sedar kesusahan-kesusahan yang dialami oleh orang ramai kerana kekurangan pengangkutan awam dan adakah beliau sengaja melupakan kebenaran bahawa setiap hari ramai orang berasak-asak dan berbaris panjang menunggu bas, terutama di waktu sebak.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, saya sedar dan telah mengambil langkah yang patut dengan menubuhkan sebuah Jawatankuasa Penyelaras (Cordination Committee) di antara syarikat-syarikat bas yang menjalankan perkhidmatan-perkhidmatannya di Kuala Lumpur, supaya menambahkan lagi perkhidmatan bas di waktu-waktu tertentu. Syarikat-syarikat bas juga telah diarahkan supaya menggunakan 10% daripada simpanan basnya atau bas reservenya pada waktu yang tersebut. Malangnya, dalam waktu yang sebek, keadaan memang telah sesak dan sungguhpun ada penambahan bas-bas pada waktu-waktu yang sebek, tetapi oleh sebab kesesakan lalu-lintas pada masa itu maka pergerakan lalu-lintas tidak boleh berjalan dengan licin mengikut jadual-jadual bas-bas yang telah ditetapkan di tempat-tempat seluruh jalan-jalan dalam bandar Kuala Lumpur ini.

Walau bagaimanapun untuk jangka panjang, Kerajaan telahpun menggunakan Pakar-pakar Perunding untuk membuat Kajian tentang Dasar Perancangan Lalu-lintas di Kuala Lumpur. Kajian tersebut telah selesai dan adalah dijangka Lapuran Kajiannya akan diterima dalam sedikit hari lagi. Kerajaan akan mengkaji dan melaksanakan syor-syor yang dikemukakan itu jika didapati sesuai dan kewangan juga mengizinkan atas segala-gala rancangan yang diaturkan itu.

YUNIT RUMAH MURAH

10. Tuan Loh Jee Mee minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan menyatakan:

- (i) jumlah yunit rumah-rumah murah yang telah dibina sejak Mei, 1969;
- (ii) jumlah yunit rumah-rumah yang dirancang akan dibina dalam masa Rancangan Malaysia Kedua dan bilangan yunit yang telah dibina setakat ini; dan
- (iii) samada, memandangkan kenaikan harga rumah-rumah di Malaysia, Kerajaan bercadang melancarkan rancangan-rancangan perumahan murah secara besar-besaran untuk pekerja-pekerja golongan berpendapatan rendah, dan jika tidak, mengapa.

Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan (Datuk Ong Kee Hui): Tuan Yang di-Pertua, saya hanya boleh memberikan angka-angka mengenai rumah-rumah murah yang dibina dengan menggunakan tabung pinjaman yang disalurkan melalui Kementerian ini sahaja. Tetapi angka ini tidaklah termasuk yunit-yunit perumahan awam yang dibina oleh FELDA, Syarikat Pembinaan Perumahan Kakitangan Kerajaan, Polis dan Tentera dan juga lain-lain agensi Kerajaan termasuk Kerajaan Negeri yang menggunakan peruntukan sendiri.

Dalam jawapan pertanyaan (i) yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat ini, jawapan adalah seperti berikut:

Jumlah yunit-yunit rumah murah yang telah dibina sejak bulan Mei, 1969 ialah:

Tahun 1969	...	...	...	13,259 yunit
Tahun 1970	...	...	...	2,536 yunit
Tahun 1971	...	...	...	2,037 yunit
Tahun 1972	...	...	...	846 yunit
Tahun 1973	...	...	...	1,636 yunit
Jumlah				20,314 yunit

(ii) Jumlah rumah-rumah murah yang telah dicadangkan untuk dibina dalam masa Rancangan Malaysia Kedua dan jumlah yang dibina sehingga sekarang ini ialah:

- (a) Cadangan untuk dibina dalam tempoh Rancangan Malaysia Yang Kedua ialah 19,512 yunit
- (b) Jumlah yang telah dibina sehingga sekarang ini ialah... .. 4,283 yunit

(iii) Dalam menjawab pertanyaan Yang Berhormat mengenai samada Kerajaan bercadang untuk melancarkan rancangan-rancangan rumah murah secara besar-besaran, saya akan merojok pertanyaan ini kepada Mid-Term Review kepada Rancangan Malaysia Kedua dalam mana pembinaan rumah-rumah awam akan ditambahkan peruntukannya sebanyak 39.6% daripada \$172 juta kepada \$240 juta untuk menyemai dengan kadar pembinaan sektor swasta. Di bawah lain-lain sektor Rancangan Malaysia Kedua ada lagi peruntukan tambahan sejumlah \$374 juta yang telah

diperuntukkan bagi pembinaan-pembinaan Perumahan FELDA, Perumahan Polis dan Tentera dan juga Perumahan Kakitangan-kakitangan Kerajaan. Kesemua jumlah peruntukan yang diuntukkan kepada perumahan awam ke dalam Rancangan Malaysia Kedua adalah melebihi jumlah \$600 juta. Dari segi fizikalnya, tambahan sebanyak 12,000 yunit kepada yunit-yunit perumahan murah awam akan dibina dalam jangka masa tahun 1974 sehingga 1975, FELDA sahaja akan membina 9,600 yunit dalam tempoh yang sama dan sebaliknya ialah untuk pembinaan rumah kakitangan rendah Tentera dan Polis. Syarikat Perumahan Pegawai-pegawai Kerajaan Berhad telah meluluskan 7,560 pinjaman kepada Kakitangan-kakitangan Kerajaan yang mewakili 7,560 rumah. Dari jumlah tersebut sebahagian besar daripadanya ialah terdiri daripada rumah berderet di Seaport dan Wardieburn Estate untuk kakitangan-kakitangan yang berpendapatan rendah. Agensi-agensi Kerajaan Negeri seperti Perbadanan-perbadanan Kemajuan akan juga membina rumah-rumah murah dengan menggunakan peruntukan mereka untuk kakitangan-kakitangan yang berpendapatan rendah dan juga setinggan-setinggan.

HOTEL—BAYARAN TIPS/KHIDMAT

11. Tuan Fan Yew Teng minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau sedar bahawa kebanyakan pekerja-pekerja hotel, khususnya di hotel-hotel besar di Kuala Lumpur tidak menerima bahagian "bayaran khidmat" mereka menurut peraturan-peraturan dalam Undang-undang Buruh.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tuan Haji Ramli bin Omar): Tuan Yang di-Pertua, pembahagian "tips" atau "bayaran khidmat" di hotel-hotel bukanlah satu perkara yang ditentukan oleh undang-undang. Perkara ini ditentukan oleh persetujuan di antara pengurusan dan pekerja-pekerja atau kesatuan-kesatuan sekerja mereka, sekiranya mereka bersatu. Walau bagaimanapun, kami mengharap yang tips yang didapati diberi kepada pekerja-pekerja.

ZULKIFLI BIN ISMAIL— BEBASKAN

12. Tuan Ng Hoe Hun minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) bilakah Encik Zulkifli bin Ismail, seorang Ahli Undangan Negeri akan dibebaskan;
- (b) berapa lama beliau telah ditahan;
- (c) mengapakah beliau tidak dibawa ke hadapan Lembaga Ulangkaji;
- (d) di bawah undang-undang apa beliau ditahan; dan
- (e) memandangkan bahawa Encik Siva Subramaniam, seorang Ahli Undangan Negeri, yang telah ditahan bersama-sama dengan Encik Zulkifli, telah dibebaskan, mengapakah Encik Zulkifli masih lagi ditahan.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Datuk Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Sesiapa juga yang sedang ditahan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri 1960 akan hanya dibebaskan apabila ia didapati tidak lagi menjadi ancaman kepada keselamatan negara.
- (b) 3 tahun 9 bulan.
- (c) Beliau telah diminta menghadiri persidangan Lembaga Penasihat tiap-tiap kali kes beliau dikaji tetapi beliau sendiri enggan menghadiri persidangan-persidangan tersebut. Ini jelas menunjukkan sikap beliau yang beliau tidak mahu tunduk kepada undang-undang negara.
- (d) Beliau telah ditahan di bawah seksyen 8 Akta Keselamatan Dalam Negeri, 1960.
- (e) Sebabnya seperti jawapan (a).

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Saya kenal dengan masaalah Zulkifli bin Ismail dan selalu saya membawa masaalah tersebut di Dewan ini dan saya hendak bertanya apakah sebabnya? Saya hendak beri penjelasan dahulu. Siva Subramaniam, dialah yang membuat surat dan menandatangani surat itu dan dihantar kepada bekas Perdana Menteri dan Zulkifli Ismail ialah menyokong sahaja. Dua-dua orang pun salah mengikut Undang-undang I.S.A.

Jikalau Siva Subramaniam boleh dilepaskan, apa sebabnya Zulkifli tidak boleh dilepaskan?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, saya telah menjelaskan tadi bahawa Lembaga Penasihat ini telah bersidang dan saya suka menjelaskan lagi bahawa pada 18 September 1970, 27 Julai 1972, 22 Februari 1973 dan 22 dan 28 Ogos 1973 yang akhir, setiap kali Lembaga ini bersidang, Zulkifli telah enggan hadir dalam sidang itu.

Tuan Hashim bin Gera: Soalan tambahan. Jika dibandingkan kesalahan Cikgu Zulkifli bin Ismail dengan seorang pembantu kominis yang baru sahaja dibebaskan 2 minggu yang lepas di Negeri Perak yang menanggung makanan gerakan kominis itu telah dibebaskan padahal mereka telah mengorbankan beberapa jiwa Pasukan Keselamatan, manakah besar salahnya dengan Zulkifli? Salah beliau kerana mempunyai 'ism' Parti Rakyat yang berlainan dengan 'ism' Kerajaan. Saya pohonkan kepada pihak Kerajaan, bolehkah Kerajaan membebaskan dia dengan tidak bersyarat?

Zulkifli anak Pahang jati,
Kepada negara hendak berbakti,
Dia tergelincir waktu meniti,
Selamatkanlah dia dengan simpati.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Masaalah Zulkifli dan kominis yang bebas ini adalah lain. Saya dukacita kerana tidak dapat menjelaskan dengan panjang di sini akan sebab-sebabnya. Tetapi seperti yang saya sebutkan tadi dan saya ulangi lagi bahawa Zulkifli adalah masih merbahaya jika dibebaskan. Malahan 4 kali Persidangan Lembaga ini, dia sendiri enggan hadir. Itu sahaja jawapan saya.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan, maafkan saya, saya menyoal Menteri yang berkenaan secara berpantun:

Membawa tongkat pergi ke paya,
Pakai celana tidak bersetokin,
Orang berpangkat lagipun kaya,
Adakah berbeza undang-undang dengan si miskin?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tidak.

Tuan Lim Kit Siang: Adakah Menteri itu sedar bahawa Zulkifli telah diadoption oleh Amnesty International sebagai prisoner of conscience dan adakah Kementerian yang berkenaan mendapat rayuan daripada Amnesty International untuk menimbang dan membebaskan Zulkifli Ismail?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, soal ini, saya berkehendakkan notis.

Tuan Ng Hoe Hun: Di dalam jawapan Timbalan Menteri berkenaan mengatakan apabila Pengerusi Lembaga Ulangkaji memanggil Encik Zulkifli Ismail datang ke mesyuarat bagi menemui Lembaga itu dia tidak mahu datang. Saya tahu apakah sebabnya dia tidak mahu datang. Sebabnya Pengerusi Lembaga Ulangkaji itu bukan Warganegara Malaysia, dia adalah Tan Sri G. W. Good, bukan warganegara Malaysia. Itu sebabnya dia tidak mahu datang. Soalnya bolehkah Timbalan Menteri menukarkan Pengerusi Lembaga Ulangkaji itu?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, itu soalan lain.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya hendak soal dalam masaalah ini mengenai kata Yang Berhormat Timbalan Menteri itu berhubung dengan lebih mengancam keselamatan negara. Saya hendak tahu di antara dua anasir itu mana lebih besar merbahayanya, mengancam keselamatan negara ini iaitu di antara Zulkifli Ismail dengan Banduan yang baru dihukum buang negeri baru-baru ini?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, saya tak dapat memberikan penjelasan mana lebih merbahaya, tetapi soal Zulkifli Ismail yang timbul di hadapan kita sekarang ini, jika dia dibebaskan, dia masih lagi merbahaya.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Dapatkah Timbalan Menteri mengatakan bahawa Zulkifli tidak akan dibebaskan oleh kerana tidak menghadiri mesyuarat Lembaga Penasihat itu. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu

Dewan ini adakah Encik Siva Subramaniam menghadiri mesyuarat Lembaga itu sebelum dia dibebaskan?

Tuan Yang di-Pertua: Itu soalan lain.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Encik Zulkifli Ismail akan ditahan seumur hidupnya, jika dia tidak akan menghadiri mesyuarat Lembaga Penasihat itu?

Tuan Yang di-Pertua: Itu belum tahu.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, saya minta jawapan.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Itu belum tahu.

SUKATAN PELAJARAN—MENKKAJI

13. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah minta Menteri Pelajaran menyatakan samada Kerajaan akan memberi pertimbangan untuk mengkaji dasar-dasar pelajaran dan sistem pelajaran Malaysia supaya sukatan-sukatan pelajaran di sekolah-sekolah kita mencerminkan kehendak socio-ekonomik kita dan sejajar dengan rancangan-rancangan pembangunan negara dan kegiatan-kegiatan ekonomi negara.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan sentiasa mengkaji sukatan-sukatan pelajaran di sekolah-sekolah supaya memenuhi kehendak socio-ekonomik negara.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan-jawapan Lisan bagi Pertanyaan No. 14 hingga 21 adalah diberi di bawah ini).

BAHAGIAN KELIMA SARAWAK—KAJIAN EKONOMI

14. Awang Bungsu bin Abdullah minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan samada satu kajian dapat dibuat tentang perkembangan ekonomi dalam bidang pertanian dalam Bahagian Kelima Sarawak dengan tujuan untuk mengadakan satu

rancangan menanam padi secara besar-besaran supaya Sarawak tidak akan mengalami kekurangan beras atau terpaksa membeli beras dengan harga yang tinggi pada masa akan datang.

Menteri Pertanian dan Perikanan (Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Menurut keterangan yang diberi oleh Kerajaan Negeri Sarawak soal kajian kemungkinan dijalankan untuk Bahagian Kelima Negeri Sarawak adalah pada ketika ini sedang diperiksa oleh Bahagian Perancang Ekonomi Negeri dan kiranya dicapai persetujuan untuk menjalankan kajian dalam Bahagian itu Kerajaan Negeri akan menjalankan kajian kemungkinan penye-luruhan termasuk bagi pengeluaran beras. Dengan kajian yang sedemikian itu pembangunan yang teratur dapatlah dilaksanakan bagi seluruh Bahagian Kelima.

TULISAN JAWI DIWAJIBKAN DI SEKOLAH RENDAH KEBANGSAAN

15. Tuan Abu Bakar bin Umar minta Menteri Pelajaran menyatakan samada Kerajaan, dalam usaha-usahanya untuk mendapatkan perimbangan di antara pembangunan rohani dan jasmani dalam negeri ini bercadang hendak melakukan perkara-perkara seperti berikut:

- (a) menjadikan tulisan jawi sebagai satu matapelajaran wajib di semua sekolah-sekolah Kebangsaan di Malaysia;
- (b) menjadikan kelulusan dalam mata-pelajaran Pengetahuan Ugama Islam sebagai satu syarat untuk mendapat sijil di mana-mana peringkat peperiksaan kebangsaan; dan
- (c) mengadakan guru-guru Quran khas untuk mengajar di asrama-asrama pelajar.

Menteri Pelajaran (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob):

- (a) Pada masa ini, tulisan jawi sememang diwajibkan di sekolah-sekolah Rendah Kebangsaan bagi murid-murid Melayu mulai dari darjah dua. Pelajaran ini dilanjutkan sebagai satu yunit dalam matapelajaran Bahasa Malaysia di sekolah-sekolah menengah.

(b) Tidak, kerana matapelajaran tersebut hanya diwajibkan ke atas murid-murid yang beragama Islam sahaja untuk mempelajarinya. Dengan hal yang demikian, jika kelulusan dalam matapelajaran itu dijadikan syarat untuk lulus peperiksaan, ini bermakna bahawa satu syarat tambahan dikenakan ke atas murid-murid Islam untuk lulus, iaitu satu syarat yang tidak mungkin dikenakan ke atas murid-murid yang bukan Islam.

(c) Perkara ini akan dikaji.

SEKOLAH TAMIL— MENCANTUMKAN SEKOLAH KECIL

16. Tuan Chan Fu King minta Menteri Pelajaran menyatakan samada sekolah-sekolah Tamil yang terlalu kecil akan disatukan supaya menjadi sekolah-sekolah yang lebih besar dan dengan itu menjimatkan masa, tenaga dan wang, jika ya, samada pengangkutan percuma akan disediakan kepada murid-murid dari ladang-ladang dan kawasan-kawasan yang berhampiran datang ke sekolah-sekolah itu.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Kementerian Pelajaran akan mencantumkan sekolah-sekolah kecil setakat mana yang boleh supaya senang mengadakan kemudahan-kemudahan yang diperlukan oleh penuntut-penuntut.

Berkenaan dengan pengangkutan percuma, dukacita bahawa Kementerian ini tidak dapat mengadakannya. Tetapi saya berharap pihak ibubapa dan penguasa ladang dapat bekerjasama dalam masaalah ini.

PEMOHON LESEN TEKSI

17. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Perhubungan menyatakan:

- (a) syarat-syarat yang dikenakan oleh Kementerian sebelum meluluskan permit teks, van dan lori kepada pemohon; dan
- (b) tindakan yang dijalankan terhadap pemegang-pemegang permit yang menyeleweng dari syarat-syarat tersebut.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir):

(a) Pemohon-pemohon lesen teks hendaklah (i) tinggal di pengkalan teks yang dipohonnya, (ii) mempunyai modal yang cukup, (iii) mempunyai lesen memandu teks, dan (iv) keutamaan diberi pada bekas perajurit dan anggota keselamatan.

Pemohon-pemohon lesen van dan lori hendaklah (i) mempunyai perniagaan yang memerlukan kegunaan kenderaan yang dipohonkan, (ii) mempunyai lesen perniagaan, dan (iii) ada modal yang cukup.

(b) Pemegang-pemegang lesen teks, van dan lori yang melanggar syarat-syarat yang dikenakan akan diperiksa dan sekiranya didapati benar ia melanggar syarat yang berat maka tindakan akan diambil untuk membatalkan lesen-lesen mereka. Sekiranya melanggar syarat-syarat ringan maka akan dipertimbangkan mengikut keadaan.

MUALAF-MUALAF—HAK/ KEISTIMEWAAN

18. Tuan Tiah Eng Bee minta Peguam Negara menyatakan:

- (a) samada mualaf-mualaf diberi hak-hak dan keistimewaan yang dinikmati oleh orang-orang Melayu mengikut Perlembagaan Persekutuan; dan
- (b) samada mereka dibenarkan memiliki tanah-tanah Rezab orang Melayu bagi maksud mendirikan bangunan atau lain-lain pembangunan.

Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof):

- (a) Perkataan “Melayu” ada ditakrifkan dengan jelasnya dalam Perlembagaan Persekutuan dan barang siapa menentapi dengan takrif itu bolehlah menikmati hak-hak dan keistimewaan yang diberi oleh Perlembagaan;
- (b) Perkataan “Melayu” ada juga ditakrifkan, sungguhpun berlainan sedikit, dalam Enakmen Tanah Rezab Melayu dan oleh yang demikian barang siapa menepati dengan takrif itu bolehlah, tertakluk kepada undang-undang tanah, memiliki tanah dalam Rezab Melayu.

BAHASA MALAYSIA— MUTU PENGAJARAN

19. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (i) apakah langkah-langkah yang Kerajaan telah ambil sejak kegagalan yang begitu tinggi dalam mata-matapelajaran Bahasa Malaysia, Sains dan Hisab dalam peperiksaan MCE/SPM tahun sudah, untuk memastikan supaya keputusan yang lebih cemerlang dapat dicapai pada tahun ini; dan
- (ii) memandangkan siasatan yang telah dijalankan dan tindakan untuk membetulkan yang telah diambil, samada Kerajaan meramalkan keputusan yang lebih cemerlang pada kali ini.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob:

- (i) Pada keseluruhannya, sekolah-sekolah telah mengambil langkah-langkah yang lebih positif dalam memperbaiki lagi taraf dan mutu pengajaran Bahasa Malaysia, Sains dan Hisab di sekolah-sekolah. Di antara langkah-langkah yang telah diambil ialah, di mana-mana boleh, mendapatkan guru-guru berpengalaman mengajar matapelajaran tersebut di Tingkatan V, mengadakan kelas-kelas tambahan, mengatur dugaan akal dan perbincangan-perbincangan dan memberi nasihat dan galakan kepada penuntut-penuntut yang akan mengambil peperiksaan supaya menumpukan lebih lagi perhatian dan tenaga mereka kepada mata-matapelajaran yang berkenaan.
- (ii) Dengan langkah-langkah yang telah diambil itu Kerajaan berharap keputusan peperiksaan yang akan datang akan bertambah baik.

KAJIAN KEMAJUAN EKONOMI SARAWAK

20. Tuan Edwin anak Tangkun minta Menteri Pembangunan Ekonomi Desa menyatakan samada Kementerian beliau akan menjalankan kajian kemajuan ekonomi di Sarawak dan jika ya, bila.

Menteri Pembangunan Ekonomi Desa (Tuan Abdul Ghafar bin Baba): Tidak.

KELAS TINGKATAN ENAM DI BALING

21. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau sedar bahawa tidak ada kelas Tingkatan Enam di Baling yang menyebabkan kesusahan kepada penuntut-penuntut dari daerah-daerah Baling dan Kroh di Ulu Perak yang terpaksa pergi ke tempat-tempat lain seperti Pulau Pinang, Kulim, Sungei Patani dan Alor Star, dan jika ya, nyatakan bilakah kelas-kelas Tingkatan Enam akan diadakan di Baling?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Saya sedar. Setakat ini Kementerian tidak ada rancangan untuk mengadakan Tingkatan VI di Baling oleh sebab murid-murid yang berkecukupan memasuki Tingkatan VI daripada Baling dan Kroh di Ulu Perak adalah terlampau kecil. Di dalam beberapa tahun ini bilangan murid-murid yang berkecukupan memasuki Tingkatan VI daripada Kawasan ini adalah lebih kurang 10 orang sahaja.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBASKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Datuk Musa Hitam): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga pukul 7.30 malam.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Datuk Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga pukul 7.30 malam.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN, 1974

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN, 1974

Jawatankuasa

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis (9hb Januari, 1974).

Majlis Mesyuarat menjadi Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua mempengerusikan Jawatankuasa)

Perbahasan disambung semula.

3.31 ptg.

JADUAL

Kepala B. 17, B. 18, P. 17 dan P. 18—

Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datuk Ali bin Haji Ahmad): Tuan Pengerusi, saya ingin menyambung ucapan saya yang belum selesai pada hari kelmarin.

Tuan Pengerusi, dalam tahun 1974 juga Kementerian ini akan meneruskan pembinaan peringkat kedua rancangan pembangunan di Pusat Latihan Belia tersebut dengan menambah bilik-bilik darjah, perpustakaan, sebuah pejabat baru dan mendirikan 4 buah asrama tiga tingkat untuk menjadikan Dusun Tua sebagai satu pusat latihan yang lengkap oleh belia-belie yang berpeluang menerima latihan di situ.

Dua lagi projek yang akan diteruskan pelaksanaannya secara meluas dalam tahun 1974 ini ialah Projek Belia Peladang dan Latihan Sambil Bekerja (on the job training). Projek Belia Peladang ini bertujuan untuk menarik penyertaan belia-belie kita dalam sektor pertanian moden. Segala kelengkapan, kemudahan, bimbingan, bantuan dan latihan-latihan secara informal akan dianjurkan untuk menjayakan rancangan ini. Pertubuhan-pertubuhan belia yang masih leka dengan aktiviti-aktiviti sosial sahaja akan digesa supaya mengubah corak kegiatan mereka dan mengembeling

tenaga bersama untuk menjalankan rancangan-rancangan serupa ini yang dapat mendatangkan faedah dari segi material yang sekurang-kurangnya akan dapat menolong mengurangkan masalah pengangguran di kalangan belia-belie luar bandar dan di samping itu boleh memberi kesan yang besar dalam usaha seluruh negara menghadapi masalah inflasi dengan cara meninggikan daya pengeluaran desa dalam bidang pertanian. Sejak projek Belia Peladang ini dilancarkan, tidak kurang dari \$66,000 telah dikeluarkan oleh Kementerian ini yang berupa bantuan-bantuan kewangan atau pinjaman untuk membiayai berbagai rancangan di seluruh tanah air dengan melibatkan penyertaan tidak kurang dari 2,813 orang belia-belie yang bergabung di dalam 241 buah Pertubuhan Belia. Sambutan dan kejayaan yang dicapai dalam jangka masa yang singkat saja ini memperlihatkan minat yang sungguh-sungguh di kalangan belia untuk menyambut seruan Kerajaan bagi memperbaiki kedudukan ekonomi mereka.

Rancangan latihan sambil bekerja yang mula dilancarkan dalam tahun 1973 ini telah membuktikan kejayaan yang mengalakkan dalam mana Kementerian telah dapat menarik kerjasama penguasa-penguasa kecil tempatan memberi peluang kepada belia-belie bekerja dengan maksud untuk membolehkan belia-belie kita memperolehi kemahiran-kemahiran tertentu. Usaha ini akan diperluaskan lagi. Di samping itu sebagai satu lagi usaha ke arah memberi peluang pekerjaan kepada belia-belie dan meninggikan taraf hidup di kawasan-kawasan desa serta memberi asas bagi menambah perusahaan-perusahaan dan perdagangan, Kementerian sedang menjalankan rancangan menggalakkan belia-belie memperdagangkan kemahiran-kemahiran desa yang boleh diubahsuai dengan kehendak-kehendak pengguna zaman sekarang. Bagi kawasan-kawasan yang dapat menarik pelancung, usaha seperti ini boleh juga memberi pendapatan yang baik kepada belia-belie. Program ini baru sahaja dicuba dan penilaiannya belum sesuai lagi dibuat.

Tuan Pengerusi, saya ingin mengumumkan di sini bahawa dalam tahun 1974 Kementerian saya akan membina Pusat-pusat Pelbagaiguna di Negri Sembilan,

Johor, Pahang dan Melaka. Proses perancangan di peringkat awal telahpun diselesaikan di akhir tahun 1973 ini. Di Sarawak kemudahan-kemudahan tambahan seperti asrama belia dan gelanggang-gelanggang permainan akan juga dibina. Adalah menjadi harapan saya, dengan bertambahnya kemudahan seperti ini, bukan belia-belia saja berpeluang menggunakan Pusat ini sebagai tempat tumpuan kegiatan mereka tetapi juga terbuka kepada orang ramai seluruhnya untuk menjalankan berbagai aktiviti yang ada hubungannya dengan peranan Kementerian saya.

Menyentuh tentang kegiatan sukan dalam tahun 1974 Kementerian saya akan memainkan peranan yang lebih giat dan luas lagi untuk menyelaraskan kegiatan-kegiatan dalam bidang sukan dalam negeri ini. Rancangan-rancangan dalam tahun 1974 adalah bertujuan untuk mengadakan peluang-peluang dan kemudahan-kemudahan sukan di kawasan-kawasan luar bandar. Oleh yang demikian kursus-kursus permulaan akan dikendalikan di kawasan-kawasan luar bandar untuk memperkenalkan beberapa permainan dan cara-cara yang betul memainkan permainan itu kepada belia-belia di luar bandar. Dengan memberi kesempatan dan peluang ini, lebih banyak lagi peserta-peserta akan mengambil bahagian dan akan memperbanyakkan lagi penyertaan semua golongan yang selama ini terhad kepada penyertaan belia-belia di bandar sahaja. Melalui penyertaan belia-belia luar bandar negara kita akan memperolehi bakat-bakat baru daripada kawasan-kawasan luar bandar yang akan dapat diperolehi semasa kursus-kursus ini dikendalikan.

Saya ingin menyentuh serba sedikit tentang kegiatan Muzium Negara. Dengan pembukaan Balai Kegiatan Ekonomi dalam tahun 1972, Projek Bangunan Muzium Negara telah selesai. Kerja memperbaiki Muzium Perak di Taiping masih diteruskan dan projek ini dijangka akan dapat diselesaikan dalam tahun 1974. Projek Lembah Bujang termasuk meneroka, carigali dan membina semula di mana yang perlu ialah suatu program yang berterusan. Semenjak tahun 1971, apabila projek ini dimulakan, beberapa kawasan telahpun dicarigali. Bermacam-macam bahan berharga telah dijumpai dan dipungut dan candi-candi yang telah ditimbulkan itu telah dibina semula di

tapak yang sama. Carigali ke atas lain-lain kawasan yang tinggal akan diteruskan. Sebuah bangunan Muzium akan dibina di Merbok yang akan menempatkan ruang pameran dan bilik gerakan untuk berkhidmat sebagai pusat penggerak dan pejabat bagi aktiviti-aktiviti arkiologi di kawasan itu. Pemeliharaan dan perlindungan ke atas beberapa buah monumen bersejarah yang telah diusahakan di Melaka dan Selangor dan kerja membangun semula Kota Belanda di Pulau Pangkor sedang diusahakan.

Dengan ini, Tuan Pengerusi, saya mencadangkan supaya Peruntukan-peruntukan di bawah Kepala Bekalan 17 dan 18 dan Kepala Pembangunan 17 dan 18 diluluskan dan dijadikan sebahagian daripada Jadual.

3.42 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Bandar Melaka):

Tuan Pengerusi, saya hendak sebutkan dalam Pecahan-kepala (Kod) 1100 (2) Kebudayaan; (i) Penggalakan dan Perkembangan Bakat-bakat Kebudayaan di Malaysia, (ii) Penyelidikan Kebudayaan, dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Mr Chairman, Sir, one of the stated objectives of the Ministry of Culture, Youth and Sports is to "promote cultural talents among Malaysians with the objectives of creating a national culture by developing the use, as well as promoting the knowledge and understanding in the development of national culture, through which unity and national integration identity can be achieved."

In working towards a National Culture, we are not conducting an academic exercise but dealing with a vital aspect of the uncompleted Malaysian experiment in multi-racial nationhood. Before we discuss what National Culture we should work for, we must get the correct principles for nation-building in a multi-racial society like Malaysia.

Malaysia is a multi-racial country, where the world's great cultures of China, India, the Malay-Polynesia, the Middle-East and Europe meet in confluence and conflict. There must be no idea of racial hegemony by any one community, which can only be doomed to failure. Racial hegemony in a multi-racial society is certainly an

undesirable principle to be adopted anywhere in the world, but in Malaysia, the very composition of our population also makes it impracticable of realisation, for the good reason that in this country no single racial group can claim to enjoy an overall majority. The Malays do not constitute a national majority. Neither do the Chinese, nor the Indians, nor anybody else. In other words, any single community in Malaysia, by itself, is outnumbered by the rest.

The national Constitution we adopted in 1957 to govern the conduct of our independent nation laid the basis, and prepared the possibility, of the emergence of a united multi-racial Malaysian nation. It is implicit in the Malaysian Constitution that, in the very nature of things, Malaysia cannot become a Malay nation, or a Chinese, or an Indian nation. Thus the late Tun Dr Ismail, had said:

"Our concept is that we do not intend to establish a Malay Malaysia, but a Malaysia which is owned and will be inherited by all citizens without regard to race or religion."

The Malaysian Constitution guarantees the preservation and sustenance of all languages and cultures in the country. In other words, the Constitution provides, both in spirit and intention, that no linguistic or cultural group in the country need fear deculturation.

There are two cultural policies open to Malaysia. One is to uphold the Constitutional guarantee and recognise that Malaysia is a multi-racial, multi-cultural nation, practise cultural democracy and allow the diverse cultural strands to freely develop, grow and interact with one another, and let the future Malaysian culture grow out of the creative synthesis of the best of all the cultural traditions to be found in Malaysia. The other way is to choose to promote the hegemony of one culture and the elimination, over the passage of years, of other cultures.

For those who subscribe to the concept of a multi-racial Malaysia, there can be no disagreement that the principle of "Suatu Masyarakat Kebudayaan" Malaysia enunciated in the Rukunegara should be based on the principle and practice of cultural democracy.

It is from this perspective that there is cause for concern for some of the recent developments in this field.

For many years now, it has been held that Malaysian literature can only be written in the Malay language. It is even held that foreign writings in Malay regardless of the nationality or loyalty of the writer, must be considered as part of Malaysian literature, while writings in Tamil, Chinese or English by Malaysians expressive of Malaysian life, values, hopes and aspirations are not considered as part of Malaysian literature.

This stand is completely indefensible. Malaysian literature cannot be limited to works of one language if Malaysia is a multi-racial, multi-lingual and multi-cultural nation. Malaysian literature must comprise all writings, whether drama, novel, short story, play or verse, written by Malaysians, which by emotion, identification, description, social context and involvement, relate to Malaysia whether written in Malay, Chinese, Tamil or English.

Otherwise, we will have the absurd situation where a Malay literary work by a foreigner, preaching against the very values which Malaysia is trying to foster, is considered as part of Malaysian literature; while a literary work by a Malaysian in a non-Malay language, whose use is guaranteed by the Constitution, dedicated to Malaysian nationalism and patriotism, is cast out from the corpus of Malaysian literature.

This, I submit, violates the spirit and intention of the constitutional guarantee of all languages, which confers on them all a lasting place under the Malaysian sun.

I cannot understand how the other parties in the National Front, like the M.C.A., the Parti Gerakan of the Dr Lim Chong Eus and the Dr Lim Keng Yaiks, and the People's Progressive Party can accept such a definition of Malaysian culture and Malaysian literature, and become the champions of such a narrow cultural view.

At national and international conferences, Malaysian leaders, from the Prime Minister downwards, are rightly proud of Malaysia being the "melting-pot of the great cultures of the world."

The successful evolution of a Malaysian culture within the framework of a multi-racial nationhood must follow the "melting-pot" analogy, where all the cultural traditions in Malaysia are put in the melting-pot to undergo integration and synthesis. The final product is not a Malay, Chinese, Indian or European cultural product, but a distinct Malaysian culture comprising the best from all the cultural traditions.

What we should give attention today is to find ways to break down the cultural walls which keep the different racial groups apart and separate. These cultural walls must be broken down, not by suppressing any one cultural tradition, but by opening up all cultural traditions in Malaysia to the understanding and appreciation of all racial groups.

There had been a few cultural conferences or congresses in Malaysia. One common feature and one common defect of these cultural conferences is the insignificant participation by non-Malays or representatives from all cultural traditions to be found in Malaysia. The 1971 National Cultural Congress is a good example.

As the Prime Minister has said on November 2, 1972 after his visit to the Ministry of Youth, Culture and Sports, "National culture is not necessarily Malay culture though it was essential that it be based on the Malaysian way of life," the insignificant participation in all the cultural deliberations by representatives from all cultural traditions found in Malaysia is a grave weakness which I hope the Minister would swiftly remedy.

The evolution of a Malaysian culture must involve the participation of all cultural groups and traditions in Malaysia, and any changes must not be the result of force or government decree, but through the voluntary acceptance of the people.

We must approach this problem and task with a liberal, enlightened and open-minded attitude and eschew any narrow, obscurantist or irrational attitude.

I wish to take the opportunity to make the following suggestions to help in the evolution of a Malaysian culture—

- (1) Acceptance by the Government and people that cultural freedom, tolerance and democracy be the basis for the

evolution of a Malaysian culture, where no cultural tradition would be suppressed or subject to Government inhibition or restriction.

- (2) Acceptance by the Government and the people that the evolution of a Malaysian culture is part of the nation-building process to create a Malaysian consciousness and identity, distinct and separate from Malay, Chinese or Indian consciousness and identity.
- (3) A conscious and systematic effort in the country, including schools, to break down the cultural walls dividing the different races, not by suppressing any one culture, but by opening up the cultural traditions to the understanding and appreciation of all racial groups.
- (4) The use of television as a primary media to foster national appreciation of all cultural traditions in the country.
- (5) The formation of a National Culture Council at national and state levels, comprising representatives from all cultural traditions in Malaysia, to make studies and recommendations on the evolution of a Malaysian culture through the integration and synthesis of the best features of the great cultural traditions which have come in confluence in Malaysia.
- (6) Finally, the establishment of a centre for race and cultural studies in one of the Malaysian universities to research into the question of cultural integration and evolution in Malaysia. Terima kasih.

3.52 ptg.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Pengerusi, saya suka hendak mengambil bahagian dalam perbincangan ini dan saya menyokong sepenuh-penuhnya di atas perbelanjaan yang dikemukakan oleh Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan.

Bahasa dan Kebudayaan

Saya telah mendengar bagaimana pihak Pembangkang menyatakan berkali-kali, bukan kali ini tetapi sudah berkali-kali berkenaan dengan culture berbagai-bagai bangsa dalam negeri ini. Mereka juga berke-

hendakkan semua bahasa dipakai dalam negeri ini. Ini bukan perkara yang baharu, tetapi perkara yang telah diulang satu dua kali dan berpuluh-puluh kali. Saya fikir kalau didengar oleh orang luar nampak sekali iaitu orang Cina di negeri ini sudah tidak boleh bercakap Cina lagi; orang India di negeri ini tidak boleh bercakap India lagi dan orang putih yang ada dalam negeri ini tidak boleh bercakap orang putih lagi, semuanya mesti berbahasa Malaysia belaka. Saya fikir di negeri inilah satu negeri demokrasi yang memberi segala-galanya, memberi senang-lenang, memberi kemudahan, memberi kemerdekaan kepada siapa sahaja yang datang ke negeri ini, mereka boleh buat sekehendak hatinya. Pepatah Melayu mengatakan: "Beri betis, hendak peha." Sudah habis betis, hendak nyawa.

Bertolak Ansor Ada Batasnya

Satu pesanan saya kepada Kementerian yang bertanggungjawab, iaitu kita bertolak ansor ada batasnya, tidak boleh tolak-ansor sampai bila-bila. Oleh kerana kalau kita menunjukkan tolak-ansor sampai bila-bila adalah menunjukkan kelemahan kita. Sungguhpun saya betul-betul bersetuju di atas perkara satu bangsa di dalam negeri ini iaitu Malaysian, tetapi saya tahu juga tawarikh dan asal-usul negeri ini, dan foundation culture ini mestilah hak foundation orang Melayu. Saya tengok dalam talivisyen culture orang India ada dimainkan, tidak ada orang Melayu yang menegurnya. Culture orang Cina ada juga ditunjukkan dalam talivisyen dan tiap-tiap Hari Raya Cina dan Hari Raya India, joget Cina—Lion dance, dragon dance, tari-menari orang India bebas sebeb-bebasnya. Tidak siapa yang melarang, oleh kerana negeri ini ada kebebasan. Tetapi racun yang diberi ketelinga kita terutama sekali telinga orang Melayu yang dipasak dengan ini tidak boleh tahan. Ini akan menyebabkan nanti peristiwa yang tidak baik. Kita sudah bersetuju dahulu dan kita mesti tetap dengan persetujuan itu. Maka di sini satu bahasa, bahasa Melayu sebagai Bahasa Malaysia, sudah tidak boleh diganjak lagi, bahasa lain, ugama lain boleh dipakai sebeb-bebasnya. Begitu juga culture, asasnya culture Melayu hendaklah dipakai sampai bila-bila; sampai dunia kiamat.

Silat Gayung

Selain daripada itu, saya hendak bercakap sedikit berkenaan dengan hal ehwal belia. Hal ehwal belia ini, saya nampak iaitu kebanyakan culture kita atau tari-menari kita yang saya tengok di talivisyen adalah tari-menari yang lemah-lembut. Itu sahajalah tari-menari belia yang kita tengok hari-hari dalam talivisyen. Orang lain fikirkan bahawa culture orang Melayu ini ialah lemah-lembut dan tidak ada keras langsung. Tangan dan jarinya terlalu lembut. Ini menunjukkan orang Melayu ini lembut, boleh bertolak-ansor. Saya hendak tunjuk macammana orang Melayu bersilat, macammana silat gayung, macammana pendekar-pendekar orang Melayu ini ditunjukkan. Kalau tidak begitu orang lain berfikir inilah gayanya orang Melayu, patutlah culturenya tidak berguna.

Dondang Sayang

Berkenaan dengan belia juga. Belia ini apabila menyanyi lagu-lagu dondang sayang ini jangan selalu dipakai. Tariannya sudah lemah lembut sangat, dondang sayangnya pula merayu sangat, selalu merayu. Semangat merayu ini yang difikirkan oleh orang lain bahawa orang Melayu ini merayu sahaja. Minta recommendation merayu, selalu merayu. Bangsa sendiripun tidak suka merayu ini. Ini adalah kelemahan kita dan mesti ditukar semangat begini. Bukan merayu lagi, tetapi mara sahaja, seperti nyanyi hendak mara, hendak maju. Itu mesti Kerajaan buat. Kalau merayu sahaja dengan dondang sayang, tidurlah anakku, emak hendak kerja. Ini semua yang mematikan semangat saya, semangat orang Melayu keseluruhannya. Jadi diharap dondang sayang jangan selalu dipakai kerana meracun fikiran saya.

Sukan

Berkenaan dengan sukan. Sukan ini kalau hendak buat, buat betul-betul. Tiap-tiap sukan kita bertanding di luar negeri selalunya kalah sahaja. Dahulu ada menang sedikit main badminton, tetapi sekarang sudah kalah. Macammana boleh kalah segala-galanya. Apa sebabnya? Sebab kurang training, sebab duit barangkali tidak ada, tidak cukup, tidak makan telor banyak-banyak, tidak makan ubat vitamin banyak, duit tidak ada. Jadi kalau tidak ada berduit, saya cadangkan begini, kilang-kilang, syarikat-syarikat cukup banyak dalam negeri

ini. Dibuat satu undang-undang iaitu tiap-tiap syarikat—ini cadangan saya, kalau misalnya baik dipakai, kalau tidak ditolak sahaja. Tiap-tiap sebuah syarikat kalau dia untung 1% daripada keuntungannya dalam setahun itu mesti didermakan kepada tabung belia, sebab kalau tidak ada belia dalam kilang-kilang dan di syarikat-syarikat, barang-kali kilang itu tidak boleh bergerak dan berjalan.

Pekerja Muda di Kilang

Selain daripada itu berkenaan pemuda-pemuda yang bekerja di kilang-kilang dan sebagainya. Di negeri-negeri lain pemuda-pemuda ini ada diberi peluang. Misalnya, kalau dia bekerja di hotel menyapu sampah, dia belajar pada waktu malam ada peluang menjadi manager, director dan sebagainya. Belia-belie negeri kita kalau jadi buruh tidak ada peluang lain. Gaji \$120, makan pun tidak cukup. Terus-menerus menjadi buruh sampai dia mati. Oleh sebab itu, jikalau betul-betul Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan hendak menolong belia hendaklah mempunyai wang yang cukup, maka syarikat-syarikat mestilah menderma sekurang-kurangnya 1% daripada keuntungannya dan dijadikan tabung untuk belia.

Tuan Pengerusi, sekali lagi saya berpesan. Saya minta supaya berpada-padal bertolak ansor itu.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

4.00 ptg.

Tuan Latip bin Haji Dris (Mukah): Tuan Pengerusi, saya suka bercakap sedikit mengenai Kementerian ini sambil memberi sokongan kepada Belanjawan yang dikehendaki.

Saya menyentuh P. 17 di muka 155, SARAWAK—Pecahan-kepala 21—Pusat Pelbagaiguna Negeri yang mendapat peruntukan sebanyak \$223,000. Dengan adanya peruntukan ini kami di Sarawak dapat melaksanakan pembinaan sebuah asrama dalam tahun ini. Seperti kita faham Kementerian ini mempunyai matlamat ke arah membentuk satu masyarakat Malaysia yang tegoh dan bersatu-padu penoh didikasi terhadap perinsip-perinsip Rukunegara.

Saya ingin mengambil kesempatan di sini menerangkan dengan ringkasnya berkenaan dengan keadaan rakyat Malaysia yang berbilang kaum duduk di Negeri Sarawak disifatkan kaum bumiputra ialah Melayu Sarawak, Melanau, Dayak Laut, Dayak Darat, Kayan, Kenyah, Punan dan Ukit serta lain-lain lagi yang boleh dikatakan serumpun asal di Sarawak yang mempunyai kebudayaan dan adat-resam satu-satu kaum itu hampir sama sahaja. Bagi kaum Melanau yang mempunyai tiga golongan iaitu Melanau Islam, Melanau Kristian atau agama lain dan Melanau yang belum lagi memeluk agama. Cara kebudayaan dan adat-resam yang tidak berkaitan dengan agama masing-masing adalah sama sahaja yang telah diamal dengan baik berkurun-kurun. Walaupun tentang percakapan, tutur kata yang agak berlainan sedikit sebutan di antara satu-satu daerah misalnya kaum Melanau daerah saya dan Bintulu terdapat perbezaan sebutan bagi satu-satu perkataan. Begitu juga kaum yang dinamakan Dayak Laut dan Dayak Darat dan yang lain-lain lagi adalah berbeza bagi sebutan tutur kata yang dipakai oleh kaum-kaum ini. Walaupun begitu dibidang seni dan kebudayaan tidak begitu berbeza. Kaum-kaum di Sarawak yang tertentu ini di zaman silam mengikut sejarah yang kita ketahui adalah tidak dapat bersatu-padu di antara satu-satu suku kaum, bahkan bermusuhan pula sehingga timbul perkara yang tidak diingini seperti buktinya yang kita boleh lihat di Rumah Panjang yang tertentu dan di Muzium Sarawak sebagai gambarnya. Perkara seperti ini sekarang tidak timbul lagi oleh kerana pengertian, bimbingan dan nasihat serta rancangan-rancangan yang memberi faedah kepada setiap kaum itu dapat dilihat dan dirasakan sendiri oleh pihak yang berkenaan. Cuma yang mendukacitakan kita sekarang ialah hasutan anasir-anasir jahat yang datang dari luar dibawa oleh pihak yang tertentu sengaja dibuat untuk merusakkan perpaduan masyarakat yang taat setia bagi tujuan kepentingan diri mereka di negara ini pada keseluruhannya.

Tuan Pengerusi, dengan galakan Kementerian ini memupuk perhatian dan minat di bidang ekonomi, pertanian, kesihatan dan sivik bagi memimpin belia-belie negara ini, saya yakin segala usaha yang tidak bertanggungjawab dijalankan oleh orang yang hendak merusakkan perpaduan ataupun kebudayaan kita sudah pasti tidak akan

berjaya. Saya berharap juga bagi belia dari Sarawak yang mengambil kursus latihan kerja di Dusun Tua apabila tamat dapat diberi sijil kelayakan yang tertentu supaya mereka itu senang untuk mendapat pekerjaan di Jabatan Kerajaan atau swasta dan majikan. Mereka ini juga harus diberi pertimbangan bagi bantuan kewangan modal untuk menggalakkan bekerja sendiri seperti di bidang perdagangan atau perusahaan kecil mengikut kelayakan yang mereka telah pelajari bagi menjayakan cita-cita murni Kementerian ini.

Di bahagian sukan pula baik di peringkat negeri atau peringkat kebangsaan, kami berharap belia-belia yang berbakat dari Sarawak diberi latihan supaya sama-sama dapat mengambil bahagian di dalam arina sukan, drama, tarian dan seni lukis serta seni muzik bagi memperbaiki taraf seluruh belia di negara ini.

Saya mengesyorkan kepada Kementerian ini pada masa hadapan peruntukan Mengurus dan Pembangunan bagi Negeri Sarawak harus ditambah lagi bagi menjayakan di segala bidang kegiatan supaya di tiap-tiap daerah di Sarawak dapat membuat segala projek yang perlu untuk belia dan masyarakat di luar bandar.

4.08 ptg.

Tuan T. S. Gabriel (Pulau Pinang Selatan): Tuan Pengerusi, saya bangun mengambil bahagian dalam Kepala B. 17—Hal Ehwal Belia di muka surat 149. Saya ingin menarik perhatian Yang Berhormat Menteri mengapakah pada masa sekarang apabila belia memohon untuk masuk ke Pusat Latihan Belia sangat susah mendapat tempat seperti hendak masuk ke universiti, kena tunggu 6 bulan, satu tahun baharu panggil interview dan itu pun belum tentu dapat. Selepas latihan itu belia-belia ini balik ke kampungnya merayau-merayau sahaja, sebab tidak ada pekerjaan, is not guarantee mendapat kerja. Saya faham Pusat Latihan ini mengajar tata-tertib, disiplin, responsibility kepada belia-belia. Satu daripada sebabnya sangat susah mendapat tempat di Pusat Latihan Belia kerana pada masa sekarang cuma ada satu Pusat Latihan sahaja di dalam negeri ini iaitu di Dusun Tua. Saya merayu kepada Kerajaan mengadakan Pusat Latihan Belia di tiap-tiap negeri. Perkara ini sangat penting.

Yang kedua, saya menarik sekali lagi perhatian Yang Berhormat Menteri, selepas Peristiwa 13 Mei, 1969, Kerajaan telah mengambil segala langkah untuk merapatkan berbagai-bagai kaum dalam negeri kita. Tetapi nampaknya pada masa sekarang program-program di dalam Talivisyen dan Radio dan sebagainya tidak begitu memuaskan dan saya syorkan kepada Kementerian beliau membuat satu kajian atas perkara ini.

Datuk Ali bin Haji Ahmad: On a point of Order. Ini mengenai rancangan Radio dan rancangan Talivisyen, saya fikir tidak payah dibawakan dalam Kementerian ini, Kementerian Penerangan sudah ada.

Tuan Pengerusi: (Kepada Tuan T. S. Gabriel) Cakap fasal belia sahaja.

Tuan T. S. Gabriel: Saya sudah habis berkenaan dengan perkara Belia. Sekarang saya pergi kepada Kebudayaan. Saya minta Kerajaan kita membuat satu kajian menukarkan cara kebudayaan yang ada pada masa sekarang di mana tiap-tiap warganegara merasa puas hati dan boleh diterima.

Tuan Pengerusi, kita tidak boleh memaksa orang. Saya tidak boleh paksa orang mengikut cara jalan saya atau my habit or my way of life, it is very difficult for people to force things on me. We have got to do things very tactfully in order to bring all the races together and to instill national unity in them; instead of unifying the various races, the programmes we have at the moment in fact tend to disunite them, and we should not allow this.

Tuan Pengerusi, perkara yang ketiga ialah sukan. Saya amat dukacita mendengar apa yang telahpun diberitahu oleh Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor, iaitu selalunya team-team international kita, apabila mereka pergi keluar negeri, they are given great publicity and headlines as though we have won the games. We should remember the Bangkok debacle. What we have learned in Bangkok we should remember for a long time. Bila kita sudah menang dengan negeri-negeri luar, masa kita balik, buatlah satu-satu program to invite our players and give them a big reception, tetapi pada masa sekarang, sebelum dia pergi, sebagai our hockey team going to Christchurch, it is a big programme, but we do not know what the

result would be. So, we have got to be very optimistic, but we should not try to brag a lot; and then when we lose, we do not know whether the teams have come back or not—so quietly and calmly they come back. I blame the various leaders of these sports programmes. We have got to be very optimistic and we must be very hopeful too. We must give every encouragement to our international teams to win, but we should not be over-optimistic and finally get nothing.

Dengan itu, Tuan Pengerusi, saya sokong anggaran ini.

4.15 ptg.

Tuan Abu Bakar bin Umar (Kubang Pasu Barat): Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh di dalam Perbahasan Kepala B. 17 ini, Pecahan-kepala 1100(2)—Kebudayaan. Saya juga turut berasa hairan dan berasa seram bulu roma apabila saya mendengar pihak Pembangkang yang berucap mula-mula tadi, meminta supaya Kementerian ini memecahkan dinding yang bersangkutan dengan kebudayaan dan cakapan dan segala-segalanya yang ada di dalam negara kita ini. Agak saya pihak itu tidak berapa puashati walaupun kita telah menentukan negara kita ini Bahasa Kebangsaannya ialah Bahasa Melayu dan bahasa-bahasa yang lain boleh digunakan dengan bebasnya. Bagi saya, Tuan Pengerusi, saya berharap kepada Kementerian yang berkenaan dan juga kepada Kerajaan supaya memberi penerangan yang seluas-luasnya, khasnya kepada pihak-pihak Pembangkang yang tidak ada lain di dalam negara kita ini dan tidak boleh diterima oleh orang Melayu melainkan Kebudayaan Melayu.

Yang keduanya, apa yang saya harap walaupun telah kita menetapkan Kebudayaan Melayu sebagai menjadi kebudayaan negara, biarlah jangan lupa berasaskan kebudayaan Islam.

Yang ketiga, bersangkutan dengan Belia—Pecahan-kepala 1100 (3). Saya ucapkan terima kasih kepada Kementerian ini yang telahpun menubuhkan banyak, tempat-tempat latihan belia-belie yang kita telah tahu Latihan Belia di Dusun Tua dan saya pun pernah mendengar dan telah melihat hasil-hasil yang telah diberikan oleh Latihan Belia di Dusun Tua itu adalah amat baik dan amat berguna dan berfaedah khasnya bagi belia-belie kita ini, tetapi apa

yang saya menekankan di sini, selain daripada memberi latihan-latihan bersangkut-paut dengan kerja amal mestilah satu perasaan disuntik di dalam otak-otak dan pemikiran-pemikiran pemuda-pemuda itu supaya pemuda-pemuda ini apabila keluar mempunyai perasaan suka berdikari, berdiri di atas kaki sendiri. Janganlah belia-belie ini belajar di sini dan apabila keluar hendak mencari kerja, hendak jadi buruh dan inilah perkara yang penting, supaya rohani, pemikiran pemuda-pemuda itu, dia belajar di sana, dapat latihan bukan untuk hendak menjadi buruh ataupun hendak berharap mendapat pekerjaan di kilang-kilang bahkan berharap kepada kerja sendiri oleh belia-belie itu.

Yang keempat, di dalam Latihan Belia ini saya berharap sangatlah kalau boleh, setakat mana yang boleh, seboleh-bolehnya janganlah dikembarkan belia dengan beliawanis, biarlah asing sedikit—belia diasingkan dan beliawanis pun diasingkan sebab maklumlah belia dengan beliawanis ini tidak tahu apa yang saya hendak diceritakan. Dia macam api dengan minyak, akan menjadi belia yang tidak berapa baik. Kita pun tidak seronoklah belia dan beliawanis ini menjadi tidak berapa bagus.

Yang kelima, bersangkutan dengan sukan. Saya pun bersetuju dengan kawan-kawan Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain berkenaan dengan cerita sukan sekarang ini. Main bola kita kalah, main badminton kita kalah, main bolajaring kita kalah, segala-galanya kalah dan ini saya berharaplah kepada Kementerian ini supaya benar-benar memberi perhatian kepada sukan-sukan ini, khasnya bola dan badminton yang kita rasa kalau dalam pemikiran kita Thomas Cup itu kalau dengan cara sekarang ini tidak ada harapan hendak datang balik ke negara kita ini dan apa yang diharapkan dan apa yang ditekankan di sini, Tuan Pengerusi, biarlah Kementerian ini mengambil perhatian yang berat

Yang akhirnya sekali berkenaan dengan Penggalakan Sukan dan Riadah, ini juga berkenaan dengan sukan—dalam bab Silat. Silat ini ada berbagai jenis, ada Silat Lincak, yang mana Yang Berhormat Menteri menjadi Penanggunya, ada Silat Cekak, ada Silat Bunga, silat itu dan silat ini, tidak tahu yang mana satu hendak kita jadikan Silat Negara ataupun Silat Melayu.

Jadi apa yang diharapkan kepada Kementerian ini cuba ikhtiar, berusaha mengumpulkan silat semua sekali dicampur-gaulkan dijadikan satu, inilah satu silat negara, silat orang Melayu. Kalau dengan itu senanglah, Tuan Pengerusi, kalau kita kata silat, ini silat negara. Banyak silat payah juga, Tuan Pengerusi.

Itulah sedikit-sebanyak apa yang saya memberi pandangan saya dalam Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan di bawah Kepala B. 17 ini dan dengan ini saya memberi sokongan penuh kepada peruntukan tersebut.

4.20 ptg.

Tuan Loh Jee Mee (Batang Padang): (*Dengan izin*) Mr Chairman, Sir, I wish to refer to Kepala B. 17, Kod 1100—Gaji, item (2) (i), Penggalakan dan Perkembangan Bakat-bakat Kebudayaan di Malaysia.

Mr Chairman, Sir, once again we have been told in this august Chamber of the necessity to build a Malaysian culture based on the indigenous cultures of this country. The Government seems to be very adamant and stubborn on the issue of the building of a Malaysian culture. A truly Malaysian culture reflecting the various cultures of the multi-racial, multi-religious, multi-lingual and multi-cultural peoples of Malaysia can only come about if the peoples of this country are allowed to feel that this country is rightfully theirs and that it does not belong to any one particular race, but to all Malaysians, as the late Deputy Prime Minister, Tun Dr Ismail, said before his death.

In the efforts of the Ministry to build a truly Malaysian culture, it must not deliberately overlook the fears of the Orang Asli and non-Malays that their cultures will not have a place under the Malaysian sun. The Chinese and the Indians must be included in the various cultural activities of the Ministry, and these activities must reflect the multi-racial composition and multi-cultural set up of the Malaysian society. Malaysians of Chinese and Indian origins should not be made to feel that they are not wanted and that they are foreigners in this country.

In its efforts to popularise Malaysian culture, the Ministry must not overlook the

essentiality of making known the cultures of the Indians, Chinese and Orang Asli in Malaysia. This is to ensure that non-Indians, non-Chinese and non-Orang Asli in Malaysia will also have a chance to know and learn the cultures of Malaysian Chinese, Indians and Orang Asli so that there can be a better understanding among the diverse races in this country.

I would also urge the Ministry concerned not to exclude dances, songs and music of Malaysian Indians and Chinese when sending cultural troupes overseas to foster better relationship between Malaysia and other countries.

On Belia, item (3) (i), Youth Affairs, I wish to touch on Dusun Tua. Mr Chairman, Sir, the composition of the intake of youths into Dusun Tua must reflect the youths of our Nation, the multi-racial composition. It must be borne in mind that youths are the cream of our Nation and therefore in order to be successful in our Nation-building, the intake of youths into Dusun Tua, or for that matter any youth bodies, must compose of youths of the various races in the country.

Now, I like to touch on item (4) (ii), Latihan Sukan. Tuan Pengerusi, in recent years much attention has been focussed on sports in this country and towards this end, a special Ministry has been set up with special personnel recruited to improve the standard of Malaysian sports. While this is all very praise-worthy, one is unable to understand how much can be done to promote and improve sports with an allocation of a miserly sum of \$114,600—such an allocation to be shared by no less than a dozen or more different sports bodies. It is hardly possible for any proper training to be carried out, training of the type that will produce fruitful results. It must be borne in mind that coaches are hard to come by and we have to depend heavily on foreign coaches for whom we have to pay high salaries. In the absence of engaging foreign coaches, we have to send our coaches abroad for training, which would only result in heavier expenses. Recent performances by our teams in international competitions have left much to be desired. For example, our once-upon-a-time world beaters in badminton. Sir, I am not blaming our players. Oh! no, we shouldn't! We must ask ourselves why, what went wrong? The

coaching? The facilities? Or our system? It would be an utter waste of time and effort if we are not prepared to spend what ought to be spent in order to achieve results. It must be appreciated that the nurseries of future sportsmen are the schools, and many schools in the country lack proper training facilities. It is the schools that ought to be given all the necessary training facilities, so that the future sportsmen can be moulded right from their tender age.

Training in this country appears to be confined to sports bodies and for players who have already on their own caught the art. This should not be so. A good example would be the game of cricket which is in the doldrums. There are hardly a dozen schools in the country playing the game of cricket at the moment and the reason for this has been the lack of equipment and training facilities. Other games are being threatened by similar circumstances. Given the proper equipment and training facilities, I am sure our cricket team would be one of the best in this region, if not in the world. We must not forget the fact that the best sportsmen do not come up overnight, they come up by the long and hard way—proper training with proper facilities and coaching. There is, therefore, the need to take stock of what is to be done and go about it in a more serious and practical way. If we are to do this and if sports in this country is to be improved, then the Government must allocate a fair sum for this purpose.

4.30 ptg.

Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh (Kota Star Utara): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk mengambil bahagian bercakap di dalam peringkat Jawatankuasa mengenai Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan di bawah Kepala B. 17 di mana dibentangkan kepada kita pada masa sekarang ini. Perkara yang menarik perhatian saya bagi menimbulkan dalam Dewan ini untuk diambil perhatian yang sungguh ialah bersabit dengan perkara Kebudayaan dan Belia.

Kebudayaan

Pertama, kebudayaan. Seperti mana yang dicatatkan di dalam Buku Merah belanjawan, muka surat 308, bahagian Seksi menggalakkan Latihan Kebudayaan ada menjalankan

rancangan-rancangan yang tertentu bagi tahun 1974 ini di antaranya termasuklah usaha-usaha untuk memajukan perkembangan kebudayaan dan menggerakkan minat masyarakat terhadap kegiatan-kegiatan kebudayaan. Oleh itu bahagian ini telah mengaturkan beberapa rancangannya seperti mengadakan Kelas Latihan Kesenian di dalam bidang seni tari, seni drama, seni musik, seni lukis dan lain-lain.

Tuan Pengerusi, apa yang menarik minta saya untuk mencungkilkan di bahagian ini ialah 3 perkara sahaja yang mengikut yakin saya bahawa boleh memberi pengaruh kepada masyarakat kepada jalan yang baik jika perkara-perkara itu dapat dipimpin dengan betul-betul.

Seni Tari

Pertama, seni tari. Ya, memang kita mengetahui bahawa seni tari ini dapat menggambarkan sifat-sifat kebudayaan satu-satu bangsa itu dengan baik seperti mana bahagian-bahagian yang lain. Ini jika ditelek dari segi ini memanglah tidak boleh siapa menafikan bahawa ia tidak baik. Tetapi, jika kita kaji dari sudut yang lain, oleh kerana di dalam seni tari ini boleh dilukiskan berbagai-bagai gambaran seperti romantik, sedih, gembira, adat dan lain-lain adalah kurang menyelerakan bagi prinsip hidup manusia jika manusia itu mempunyai keyakinan terhadap rukun hidup yang disusun oleh Islam, kerana menurut pandangan Islam kalau seni tari digalakkan dengan berluas-luas antara laki-laki dan perempuan seperti yang dilakukan di masa sekarang ini menerusi talivisyen kita hingga anak-anak kecil di kampung sudah pun pandai menari dan kadang kala menjadi kebanggaan oleh setengah-setengah ibu bapa yang tidak mempunyai prinsip hidup yang disusun oleh agama, saya yakin dan percaya di satu masa yang akan datang masyarakat kita ini akan menjadi masyarakat yang asyik kepada tari-menari sahaja dan rosak, lupa kepada Tuhan, bangsa dan agama. Pada masa itu tidak perlulah lagi bagi kita ikhtiar untuk mengubatinnya kerana penyakit terlalu parah dan mendung terlalu hitam pekat. Kesalahan itu tidaklah boleh disalahkan kepada siapa selain dari kita sendiri yang merancangnya dan begitu juga tanggungjawab kita terhadap Tuhan nanti. Oleh itu, saya mintalah kepada pihak Kementerian ini supaya galakan tari-menari janganlah terlalu luas sangat sehingga

menyebabkan runtuh akhlak suci yang sudah lama diperjuangkan oleh nenek kita menerusi ajaran Al-Quran.

Seni Drama

Keduanya, saya akan bercakap dalam bidang kebudayaan ini, Tuan Pengerusi, ialah seni drama. Di masa-masa yang akhir ini saya berasa bangga juga melihat talivisyen kita ada mempersembahkan drama-drama menerusinya yang berunsur Islam dan penyedaran hidup terhadap Tuhan dan persembahannya itu saya tidak ketahuilah samada persembahan yang dibuat itu melalui kerjasama antara dua buah Kementerian iaitu Kementerian Penerangan dan Kementerian Kebudayaan atau tidaknya. Walau bagaimanapun drama yang seperti itu adalah baik perlu digalakkan lebih lagi. Tetapi janganlah pula apablia hendak dibuatkan drama itu yang berunsur Islam, pak lebai sahaja dimasukkan di dalam drama itu sebagai tandanya kerana di dalam Islam masih luas lagi perkara-perkara yang boleh didramakan dengan tidak payah dimasuki peranan pak lebai dan ini bukanlah bererti, saya anti memasukkan peranan pak lebai, tetapi yang saya katakan itu ialah semata-mata berniat untuk meluaskan lagi scope pandangan kita ketika kita hendak membuat drama yang berunsur Islam kerana ladang Islam itu adalah luas seperti laut tidak bertepi seperti contoh yang dekat sejarah Nabi, sahabat-sahabat, penganjur-penganjur Islam, *Al-Quran nulkarim* dan hadis Nabawi kalau hendak dipetik untuk dijadikan bahan drama di dalam segenap bidang hidup manusia sudah tentu terlampau banyak kerana Al-Quran itu memang Tuhan turunkan untuk peduman hidup manusia di alam jagat ini, kalau manusia lari daripadanya, maka sesatlah manusia itu. Maka oleh yang demikian, saya mintalah kepada Kementerian Kebudayaan ini supaya bergiat betul-betul menggalakkan drama yang bercorak Islam di dalam negara kita ini dan jika perlu hendaklah diadakan khas pertandingan drama Islam dan juga script yang hendak dituliskan itu hendaklah digalakkan script yang mempunyai unsur-unsur Islam. Muga-muga dengan adanya tindakan kita ke arah itu akan mendapat ganjaran baik dari Tuhan di dunia dan akhirat.

Seni Muzik

Ketiga, ialah seni muzik. Di dalam negara kita, saya rasa kita sudah kaya dengan seni muzik yang bercorak lain, lebih tegasnya keberatan seperti pop, Melayu asli, mak inang dan sebagainya. Tetapi seni muzik yang mengalunkan kesucian Islam tidak digalakkan.

Tuan Pengerusi, di dalam menyuarakan seruan suci dan kegiatan dakwah Islamiah, bagi seni muzik tidaklah kurang juga memainkan peranan yang penting untuk menarik minat manusia yang hidung tinggi ke arah kebbaikannya dan kesedaran terhadap erti hidup yang sebenarnya dan bukan berpoyapoya dan sesudah itu mati seperti mati tikus, ular dan lain-lain binatang menjadi ulat dan tanah sebagai kesudahannya.

Orkes Berunsurkan Islam

Di dalam beberapa bulan yang lalu saya terlihat dalam talivisyen kita ada satu orkes seni musik yang berunsur Islam mengalunkan di dalamnya kesucian ajaran Islam hingga diminati ramai di seluruh peringkat tua dan muda. Sebagai tandanya nyanyian yang dikeluarkan oleh orkes itu telahpun dirakamkan di piring hitam dan dihafaz dan ditaperecordkan dan terhafaz di dalam tiap-tiap dada anak-anak kecil kita di seluruh tanahair. Kalau tidak salah saya orkes itu namanya Orkes Al-Watan dan setahu saya kedatangannya itu adalah di atas jemputan oleh Menteri Kemajuan Tanah dan Tugas-tugas Khas ialah untuk mengalunkan suara suci ke dada peserta rancangan FELDA. Bagi saya sebagai seorang Muslim mengucapkan tahniah di atas tindakannya yang baik itu. Jadi, harapan saya dalam hal ini kalaulah Kementerian Kebudayaan kita dapat menggalakkan seni muzik yang bercorak itu adalah sangat berfaedah dari segenap segi, kerana selain daripada kita menghiburkan duka lara kita dapat pula kita menikmati ajaran suci dan tidak lupa kepada Tuhan khususnya di zaman yang sedang kita giat untuk membina rohani anak-anak kita yang bakal hidup menjadi pemimpin di masa akan datang dan kita sekarang ini.

Latihan Belia

Tuan Pengerusi, perkara yang terakhir sekali yang saya akan cakapkan di dalam Dewan ini ialah bersabit dengan latihan

belia. Apa yang saya lihat dalam Buku Merah, muka surat 309 bersabit dengan kegiatan belia, nampaknya Kementerian ini hanya menumpukan kepada kegiatan-kegiatan dari segi material sahaja, tidak begitu jelas disebutkan berhubung dengan kegiatan spiritual atau rohani. Saya yakin dan percaya bahawa amatlah tidak lengkap untuk membina seorang manusia itu lebih-lebih lagi belia-belia kita jika soal rohani tidak dititikberatkan kerana tanpa rohani yang sihat bagi manusia itu, dia boleh merosakkan dirinya sendiri dan merosakkan hidup seluruhnya sebab dia boleh terdedah ke lembah maksiat, menghisap ganja dan lain-lain lagi. Ini, apa kita boleh buat, sudah menjadi lumrah alam atau sunnah alam bahawa Tuhan jadikan manusia itu terdiri daripada dua unsur yang saya sebutkan tadi, andainya jika kita pisahkan salah satu dari manusia itu, maka sudah barang tentu manusia itu akan jadi pincang hidupnya di dalam dunia ini. Oleh itu, saya mintalah kepada Kementerian ini supaya mengambil berat juga tentang soal rohani, jika perlu, kepada belia-belia itu suatu Khemah Ibadat patut diadakan di dalam latihan belia itu dengan orang-orang yang cukup ahliah dalam bidang ini patut dijemput memberi pengajaran dan ceramah kepada mereka agar dengan tindakan-tindakan kita ke arah tersebut di masa akan datang kebudayaan kuning, akhlak-akhlak yang sumbang tidak akan dapat bernafas lagi dan harapan kita pada masa akan datang kita akan dapat melihat pemimpin-pemimpin dan pemuda-pemuda kita yang cukup lengkap tampil ke hadapan untuk memimpin negara ke arah satu negara yang sihat, aman damai adanya.

4.40 ptg.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad (Muar Utara): Tuan Pengerusi, saya bangun menyokong Belanjawan yang diminta oleh Menteri yang berkenaan. Saya sentuh perkara-perkara ini dengan cara ringkas sahaja.

Pusat Pelbagaiguna Negeri

Yang pertama, berhubung dengan Pusat Pelbagaiguna Negeri. Saya harap Kementerian ini supaya mengambil perhatian atas murah hati dan kerjasama yang telah ditunjukkan oleh Kerajaan Negeri Johor telah memberikan sebuah kawasan di Kulai, asalnya kawasan ini untuk Latihan Polis Hutan, dan keadaan ini akan kita seimbang dan

sesuaikan seperti Pusat Latihan Dusun Tua itu. Tuan Pengerusi, memang sangat ditunggu-tunggu oleh belia-belia kita khasnya di selatan tanahair dan amnya di Malaysia seluruhnya kerana keadaan di Dusun Tua itu tidak boleh menampung begitu banyak penuntut-penuntut dalam latihan ini.

Pusat Latihan Belia Dusun Tua

Yang kedua, saya mengharapkan dalam Pusat Latihan Belia Dusun Tua, pada masa yang akan datang latihan-latihan yang akan didapati oleh pelatih-pelatih kita di situ supaya ilmu pengetahuannya dapat dipergunakan oleh bidang swasta dan perkilangan dalam negeri ini. Saya juga mengharapkan kursus ini sama dengan apa yang telah diberikan oleh setengah-setengah pusat latihan seperti pusat kemahiran MARA, kerana ini akan menguntungkan anak-anak kita. Kita pernah dengar salah seorang daripada anak-anak kita yang telah keluar daripada Pusat Latihan Dusun Tua ini bila ditawarkan kerja mereka diserahkan dalam Majlis Tempatan sebagai pungut sampah, sebab nilai latihan yang diberi itu menurut himah saya tidak begitu sempurna. Oleh itu, saya fikir patut dikaji semula dan sesuaikan dengan zaman pembangunan dan kawasan-kawasan perindustrian yang ada dalam negeri ini.

Muzium Negara

Satu perkara lagi, dalam masaalah Muzium Negara sebagaimana yang telah dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri yang berkenaan berhubung dengan mengkaji barang-barang purba. Jadi, saya harap masaalah ini tidak dapat dicungkil dengan begitu sempurna, sebab setengah-setengah daripada masyarakat kita masih takut lagi hendak melahirkan barang-barang purba itu. Kita mengharapkan supaya diikuti cerita mulut daripada orang-orang luar bandar. Saya harap keadaan ini orangramai akan memberikan kerjasama kepada pihak ini yang sedang membuat kajian berhubung dengan barang-barang purba ini, dan barang-barang ini menurut himah saya, kadangkala orang ramai tidak menghargai lagi, sebab bila mereka masuk ugama Islam barang-barang yang seumpama ini mereka fikir sudah menjadi satu perkara karut, kadang-kadang dibuang dengan sia-sia. Saya beri contoh. Satu kawasan di Muar, Pagoh. Kita telah dapat satu loceng gangsa. Ini menunjukkan di kawasan itu telah didiami oleh manusia atau

telah ditubuhkan sebuah Kerajaan pada masa itu, tetapi pada masyarakat orang-orang Islam dia kata benda ini tidak berguna. Oleh itu, saya fikir patut dikaji dan dapat perhatian daripada masyarakat di kampung-kampung melalui cerita-cerita mulut yang telah saya katakan tadi.

Kompleks Kebudayaan

Akhirnya, saya hendak bercakap dalam Kompleks Kebudayaan. Saya harap Yang Berhormat Menteri yang berkenaan dan Kerajaan jangan hendaknya menerima pendapat-pendapat yang telah didatangkan oleh parti-parti Pembangkang yang terutamanya parti D.A.P., sebab masa tak ada lagi. Kita mengadakan Kompleks Kebudayaan Nasional ini telah dirumuskan, dan diper-setujukan oleh banyak badan dalam negeri ini. Jadi kalau kita sentiasa menerima sungutan-sungutan atau rasa tak puas hati daripada mereka ini, kita takut satu masa kebudayaan Malaysia ini akan menjadi kebudayaan rojak, sebab mana satu rakyat Malaysia hendak ikut dengan sebenarnya. Saya harap Kerajaan teruskanlah rancangan-rancangan yang sangat baik ini dan bagi pihak rakyat yang jujur, yang setia pada negeri ini akan memberikan kerjasama.

Kebudayaan Malaysia

Dalam ucapan Yang Berhormat Menteri yang berkenaan semalam telah mengatakan beberapa langkah-langkah hendak mengujudkan kebudayaan Malaysia kita ini samada jangka panjang dan jangka pendek, tetapi Kerajaan mesti ingat ada beberapa gejala yang akan merosakkan atau menodai rancangan ini. Kalau dahulu kita telah mengharamkan filem yang bentuk "X" tetapi sekarang dalam seni foto, dari segi gambar, kita telah tengok banyak gambar-gambar lucu, gambar-gambar bercorak kuning yang telah digunakan oleh peniaga-peniaga melalui kalender. Tuan Pengerusi, saya minta izin supaya dapat saya mengemukakan salah satu daripada gambar yang berbentuk kuning, yang berbentuk lucu yang disebarkan oleh ahli-ahli peniaga dalam negeri ini, dan gambar ini menurut himah saya, tidaklah manis disiarkan dalam negeri kita ini dan dengan ini juga akan merosakkan akhlak belia-belia kita. Saya harap Kementerian ini akan bekerjasama dengan Kementerian Perdagangan dan Perindustrian supaya bila mana mendaftarkan perniagaan membuat

iklan, samada iklan kalender dan lain-lain supaya tidak mempamerkan gambar-gambar yang lucu. Dengan izin, Tuan Pengerusi, saya hendak contohkan kepada Kementerian yang berkenaan gambar yang lucu yang telah saya katakan ini. (*Yang Berhormat menunjukkan gambar itu dalam Dewan*). Ini gambar bulan pertama, bulan kedua begini, bulan yang ketiga begini, bulan keempat begini, bulan kelima begini. Inilah keadaannya. Saya fikir tidak sesuai kalau kita hendak mengujudkan satu kebudayaan nasional yang telah dinodai dan diracuni oleh anasir-anasir yang tidak suka supaya kebudayaan kita ini dapat diujudkan. Jadi saya harap yang semacam ini kita tidak diterima. Di Malaysia ini kaya dengan keaslian, bahan-bahan yang menarik pandangan, tetapi kenapa kita gunakan manusia-manusia yang semacam ini?

4.49 ptg.

Tuan Hor Cheok Foon (Damansara): Tuan Pengerusi, saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Pengerusi, saya hendak menarik perhatian Dewan ini kepada muka surat 155 di dalam Buku Belanjawan Persekutuan dan muka surat 313 di dalam Buku Anggaran Belanjawan Kerajaan Persekutuan di mana kita lihat ada peruntukan sebanyak \$1.75 juta untuk Pusat-pusat Latihan Belia Dusun Tua bagi tahun 1974.

(*Dengan izin*) I had visited these Youth Training Centres some three years ago when they were established. I had observed that the youths being trained in these centres were often 95% Malay youths and this situation of imbalance in the proportion of trainees supposed to be recruited from our multi-racial society remains unchanged. Sir, while we agree that as many youths from the luar bandar as possible need to be trained, equipped and be prepared to take up employment after training, either returning back to their kampungs or migrate to the urban centres, we must also be aware that there are also as many youths of non-Malay origins from the urban centres who need to be trained the way Dusun Tua could offer them. Therefore, Sir, I propose that youth training centres be established in the City of Kuala Lumpur, in Ipoh, Penang and other areas where they are not too far from these urban centres so that youths from these

cities and townships could be easily drawn to these centres for training. The Government must also at the same time emphasise on a balance in the proportion of the youths being recruited for training.

Tuan Pengerusi, secondly I would also like to refer to page 155 in the Federal Budget, Kepala Pembangunan 17, Pecahan-kepala 1—Recreational Facilities where we find a total allocation of \$82,000 for expenditure for 1971-1975, but unfortunately I do not see any allocation for 1974. We notice that recreational facilities in the urban centres have not been planned and provided for conscientiously. For example, we notice that in the central commercial area of Kuala Lumpur, there is a great lack of open spaces and recreational areas which are accessible to the public. In this respect, I can only single out one place in this central commercial area of Kuala Lumpur and that is the Tunku Abdul Rahman Park, which has been planned and built for this purpose. So I hope the Minister concerned would co-ordinate with competent authorities like the Dewan Bandaraya of Kuala Lumpur and other City and Town Councils, recommending to them the necessity of having open spaces with recreational facilities in the planning and designing of the cities and townships. Since the Government nowadays is emphasising on the need to restructure our society by inviting and encouraging Malaysians of different origins to trade and work together, it is also essential that we Malaysians should have the opportunity to be able to gather when we are playing and while we are on recreation because this may prove to be an effective way of building up goodwill when we are at ease in mind and ever ready to accept each other.

Tuan Pengerusi, finally, I come to page 155, Kepala Pembangunan 17, Pecahan-kepala 8—Kompleks Kebudayaan Kebangsaan. We see that there is an allocation of \$500,000 for this complex. Sir, on the issue of Malaysian culture which has been spoken of by many Honourable Members here, though the Government has a declared policy in this matter, in practice, unfortunately, it is another story. So we would like to see and witness cultural activities, especially sponsored by the Government, reflecting the spirit and substance of the declared policy of the Government so that Malaysians can identify themselves with these activities.

Sir, in conclusion, I would say let "hundred flowers blossom" and for the multi-racial, multi-cultural marriage to bear fruit, I hope the Minister concerned can be a good gardener to bring about this situation.

Tuan R. C. M. Rayan (Ipoh): Tuan.

Tuan Pengerusi: Hendak bercakap lagi! Satu orang sahaja, kemudian Yang Berhormat Menteri akan menjawab.

4.44 ptg.

Tuan R. C. M. Rayan (Dengan izin) Referring to the Ministry of Culture, Youth and Sports on Page 149, Head B. 17, Sub-head 1100, items (1) (2) and (3), I would say that today, Malays, Chinese and Indians practise their own traditional cultures and these traditions are facing the danger of being eroded or diluted in some manner by the appearance of the new hair style among the youths in the form of growing long hair. The majority of the youths are fascinated by this new hair style, which makes it very difficult for anyone to distinguish boys from girls unless, of course, if you hear them speak or you see something bulky in front of them. They are to be found mostly among the Malays and closely copied and followed by the Chinese and Indians as well. Despite Government circulars asking Government servants to keep their hair short and trim, there are yet some who are seen to defy the order. I hope action will be taken by the Government to put things right before this infection is allowed to spread among all youths making Malaysia a land of the hippies. Perhaps one way to make these youths who are not Government servants to keep their hair short is by directing all Government departments to serve those people who have short hair first and the long-haired people to be served last, as is being successfully done now in Singapore.

Speaking on Youth Training, I would urge the Government to open up youth schemes to the Chinese and Indians as well, just as they are being done for the Malays in the Pelok Scheme in Sungei Siput area where two to three acres of land are being given to the Malays for agricultural purposes. In this way, youths of all races will be brought closer to each other, thereby achieving in some way national unity as well.

4.55 *ptg.*

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Pengerusi, walaupun saya telah pernah menjelaskan di dalam Dewan ini tentang konsep Kebudayaan Kebangsaan, saya nampak setengah-setengah Ahli Yang Berhormat daripada Parti Pembangkang khususnya Ahli-ahli Yang Berhormat daripada Parti D.A.P. memainkan lagi sentimen perkauman dan menimbulkan soal konsep Kebudayaan Kebangsaan.

Tuan Pengerusi, saya fikir tentang konsep Kebudayaan Kebangsaan kita itu adalah sudah jelas dan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita pun telah pernah membuat statement beberapa waktu dahulu terutama sekali dalam message menyambut Hari Kebangsaan. Dan saya berharap sekali lagi kepada Ahli-ahli Yang Berhormat daripada Parti Pembangkang tak usahlah memainkan perasaan perkauman dalam perkara konsep kebudayaan, dan oleh kerana Ahli-ahli Yang Berhormat dari D.A.P. menimbulkan konsepnya secara perkauman, maka kita dapati di dalam Dewan ini timbul reaksi daripada Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain. Saya berharap bahawa perkara itu tidak dijadikan issue perkauman yang boleh menimbulkan ancaman kepada ketenteraman di dalam negara ini. Untuk mengelakkan segala keraguan, maka suka saya jelaskan sekali lagi bahawa konsep Kebudayaan Kebangsaan kita adalah berteraskan kepada kebudayaan rakyat asal di rantau ini.

Unsur-unsur kebudayaan daripada keturunan-keturunan lain, mana-mana yang sesuai bolehlah diterima dan diserapkan ke dalam Kebudayaan Kebangsaan. Mana-mana unsur kebudayaan asing keturunan bukan keturunan rakyat asal di rantau ini mana yang tidak diterima atau tidak diserapkan ke dalam Kebudayaan Kebangsaan, maka kekallah dia menjadi sebagai kebudayaan kaum masing-masing. Ertinya dalam hal ini, dalam masa kita membina Kebudayaan Kebangsaan kita, kita tidak menekan kaum-kaum untuk mengamalkan kebudayaan kaum masing-masing. Aspek-aspek kebudayaan yang dapat diterima dan diserapkan ke dalam Kebudayaan Kebangsaan itu maka diterimalah dan menjadi sebahagian daripada Kebudayaan Kebangsaan.

Ahli Yang Berhormat daripada Parti D.A.P. telah mencampuradukkan dan mengelirukan di dalam semantik. Dia mahukan multi-culture ertinya kalau kita study dengan dalam kita dapati bahawa pada hakikatnya Ahli-ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka dan rakan-rakannya tidak mahukan Kebudayaan Kebangsaan Malaysia. Apa yang mereka mahukan di dalam negara Malaysia ini Kebudayaan Melayu, Kebudayaan Cina, Kebudayaan India dan lain-lain—multi-culture dan dengan itu lojiknya multi-languages. Jadi, kita mesti sesuaikan bahawa dalam hal bahasa sudah ditekankan Bahasa Kebangsaan dan bahasa rasmi yang tunggal adalah Bahasa Melayu yang tunggal, bahasa yang lain-lain adalah merupakan bahasa kaum masing-masing, bukan Bahasa Kebangsaan dan bukan bahasa rasmi. Dan oleh kerana itu Sastra Kebangsaan, sastra rasmi bagi negara kita ialah sastra yang ditulis dalam bahasa Melayu. Ini lojiknya.

Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka menimbulkan soal sastra yang ditulis dalam bahasa Cina dan dalam bahasa Tamil dianggap sebagai Sastra Kebangsaan. Ini bertentangan dengan Perlembagaan kita. Dan saya berharap perkara yang semacam ini tidak ditimbul-timbulkan lagi sebab sudah dijelaskan Perlembagaan kita.

Begitu juga konsep kita di dalam kebudayaan. Kebudayaan Kebangsaan adalah kebudayaan yang berteraskan kepada kebudayaan rakyat asal di rantau ini. Kebudayaan orang Cina, kebudayaan orang India dan kebudayaan keturunan lain mana-mana yang sesuai kita ambil dan diserapkan menjadi Kebudayaan Kebangsaan. Mana-mana yang tidak dapat diterima dan tidak sesuai, maka tinggallah unsur-unsur itu sebagai kebudayaan kaum masing-masing, dan masing-masing kaum itu adalah bebas untuk mengamalkannya asalkan mengikut kehendak-kehendak Undang-undang negara kita. Dalam hal ini soal demokrasi, soal cultural, suppression tidak timbul sama sekali, dan pihak Kerajaan tidak pernah menindas kebudayaan-kebudayaan lain, kebudayaan kaum-kaum lain kalau hendak diamalkan, tetapi tugas utama Kerajaan ialah memupuk, menyuburkan Kebudayaan Kebangsaan dan mempopularkan Kebudayaan Kebangsaan kita. Saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat daripada D.A.P. tidak memainkan issue konsep Kebudayaan

kemudian dimainkan pula dengan konsep Sastra Kebangsaan.

Ahli Yang Berhormat itu mengaitkan pula dengan cara yang tajam, sastra yang ditulis di dalam bahasa yang sama dengan Bahasa Malaysia perkara yang macam ini tidak timbul. Kalau sastra itu ditulis dalam negara lain, maka itu kesusasteraan negara itu. Dan tidak menjadi salahnya kalau kita study sebagaimana juga kita study kesusasteraan Inggeris atau kesusasteraan apa pun. Saya berharap perkara konsep Kebudayaan Kebangsaan ini yang sudah jelas tidaklah menjadi issue untuk menimbulkan atau menegangkan perasaan perkauman. Dan di dalam soal konsep kebudayaan ini, maka pihak Kerajaan mengamalkan demokrasi tidak ada suppression, tidak ada tindasan atau apa pun juga demokrasi, dan kita stick ertinya kita ikut Perlembagaan yang ada pada kita.

Ada Ahli Yang Berhormat menimbulkan soal racial composition dalam perkara latihan di Dusun Tua. Dasar kita seberapa boleh memang inilah yang kita kehendaki yakni latihan-latihan yang diberikan di Dusun Tua ataupun di mana-mana juga termasuklah kegiatan-kegiatan belia memanglah kita hendakkan semua keturunan bercampur. Memanglah polisi Kementerian ini mahukan semua keturunan: Melayu, Cina, India dan apa juga keturunan yang menjadi rakyat Malaysia ini bercampur bersama-sama. Tetapi pada amalnya kita menempoh masaalah. Dalam perkara latihan-latihan di Dusun Tua ataupun di mana-mana juga kita dapati belia-belia daripada bukan Melayu memang payah hendak datang ke depan. Ahli Yang Berhormat terutama daripada parti Pembangkang hanya pandai membidas di dalam Dewan ini, sehingga di dalam Kementerian kita ada pegawai yang dikhaskan tugasnya yang utama untuk menarik belia bukan Melayu—bukan bumiputra supaya giat di dalam kegiatan-kegiatan belia. Dan memang telah saya arahkan supaya tugasnya menarik seberapa banyak belia-belia bukan Melayu giat di dalam kegiatan belia dan termasuk juga di dalam latihan di Dusun Tua. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat itu kadang-kadang ada beberapa orang belia-belia yang bukan Melayu yang sudah masuk ke Dusun Tua, tetapi tidak tahan mengikuti kursus sampai habis, lari sekerat

jalan. Jadi, pihak Kementerian telah menjalankan segala daya upayanya, tetapi kalau untuk menyalahkan Kementerian ini mengamalkan dasar perkauman dalam perkara latihan di Dusun Tua atau latihan-latihan belia yang lain, maka sudah keterlaluan. Tetapi kalau meminta supaya Kementerian ini meneruskan usaha ini, maka saya terima perkara ini. Pihak Kementerian memanglah bersama-sama hendak mengikhtiarkan supaya lebih banyak belia-belia bukan Melayu giat dalam latihan, mengikuti latihan-latihan dan giat dalam gerakan-gerakan belia.

Tuan Pengerusi, ada satu perkara yang ditimbulkan ialah mengenai silat. Ada Ahli Yang Berhormat itu meminta satu sahaja jenis silat dianggap sebagai Silat Kebangsaan atau Silat Negara. Memanglah satu hakikat bahawa dalam Kebudayaan Melayu memang ada berbagai-bagai jenis silat. Jadi untuk menolak atau untuk menghapuskan segala jenis silat kecuali satu sahaja kalau diadakan ini adalah bertentangan. Dan polisi Kementerian saya ialah segala jenis silat yang ada ini adalah dianggap sebagai kebudayaan kita. Dan tugas Kementerian ini menggalakkan semua jenis silat ini hidup dan bertumbuh dengan subur. Kita tidak dapat mengeneipkan jenis-jenis silat yang lain semata-mata untuk menganggap satu jenis silat sahaja menjadi Silat Kebangsaan atau Silat Negara. Sebagaimana juga di dalam sukan, kita ada berbagai-bagai permainan, main bola sepak, main badminton, main hoki, main gasing, main layang-layang, macam-macam permainan, tetapi kalau untuk menganggap satu jenis sahaja permainan katakanlah main layang-layang dan kita hendak hapuskan segala permainan yang lain, maka ini adalah tidak prektikal dan tidak lojik. Dasar Kementerian mengenai silat ialah kita menggalakkan segala jenis silat yang ada di dalam negara kita untuk dikembangkan, untuk dimajukan dan untuk dipopularkan.

Ada setengah Ahli Yang Berhormat mengatakan latihan di Dusun Tua itu kurang sesuai, mereka jadi tukang sapu sampah dan payah dapat kerja, ini adalah tidak benar pada kenyataan. Belia-belia Pelupur Negara yakni mereka yang dilatih yang memakan masa 18 bulan yang dilatih dengan latihan-latihan vocational ini adalah mendapat

pekerjaan semuanya samada bekerja dengan Kerajaan atau badan-badan Kerajaan ataupun bekerja dengan swasta ataupun mendirikan perusahaan-perusahaan atau perniagaan-perniagaan mereka sendiri. Bagi mereka yang mendirikan perniagaan atau perusahaan sendiri, maka bantuan-bantuan memanglah diikhtiarkan melalui MARA atau melalui ejensi-ejensi Kerajaan memberikan pinjaman modal, kalau sekiranya mereka perlukan modal, kalau sekiranya mereka itu perlukan nasihat, maka bantuan-bantuan semuanya itu adalah diberikan.

Ada seorang Ahli Yang Berhormat takutkan masyarakat kita menjadi masyarakat menari semata-mata. Perkara ini mustahil, kerana kalau kita tengok seluruh kegiatan Kerajaan di dalam negeri kita ini berbagai-bagai, yakni kegiatan ekonomi, kegiatan sosial, kegiatan pelajaran dan bermacam-macam kegiatan. Begitu juga dalam bidang kegiatan Kementerian ini bukanlah semata-mata menari. Kegiatan Kementerian ini pun banyak. Begitu juga kegiatan belia. Kegiatan belia ini pun tidaklah semata-mata menari sahaja. Kegiatan belia dalam perkara-perkara yang lain menggalakkan belia bergotong-royong, menggalakkan belia menjalankan projek-projek yang ada nilai ekonomi. Pertama menari ini adalah sebahagian daripada kegiatan Kementerian ini dan untuk bimbangkan bahawa negara ini akan menjadi negara menari sahaja adalah tidak betul dan saya harap perkara ini tidaklah menjadi kebimbangan kepada sesiapa. Begitu juga bagi belia-belie kita adalah terlatih bukan sahaja dalam perkara material tetapi perkara spiritual. Perkara rohaniah adalah diambil berat oleh Kementerian ini.

Tuan Pengerusi, saya fikir secara umum atau secara prinsip inilah perkara-perkara yang hendak saya jawab.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$11,000,000 untuk Kepala B. 17 dan \$1,006,293 untuk Kepala B. 18 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual; dan wang sebanyak \$5,233,020 untuk Kepala P. 17 dan \$221,290 untuk Kepala P. 18 disetujukan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan, 1974.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

5.15 ptg.

Kepala B. 19 dan P. 19—.

Menteri Pertahanan (Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah): Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan supaya Anggaran Perbelanjaan Biasa di bawah Kepala B. 19 berjumlah \$628,000,000 dan Anggaran Perbelanjaan Pembangunan di bawah Kepala P. 19 berjumlah \$118,178,000 diluluskan.

Tuan Pengerusi, Ahli-ahli Yang Berhormat mungkin telah maklum bahawa jumlah yang diminta untuk Perbelanjaan Biasa Kementerian Pertahanan bagi Tahun 1974 menunjukkan tambahan sebanyak \$49.1 juta lebih dari peruntukan Tahun 1973. Tambahan ini tidak boleh dianggap sebagai tambahan yang besar, kerana sebahagian yang besar daripadanya adalah untuk kenaikan gaji anggota-anggota yang telah dipersejajui oleh Kerajaan di dalam Tahun 1972. Peruntukan gaji dan eluan bagi Tahun 1973 tidak mengambil kira akan tangga gaji dan elaun yang baru dan akan memerlukan tambahan kemudian kelak. Adalah juga dimaklumkan bahawa anggaran bagi perkhidmatan dan pembelian alat-alat, lain dari gaji untuk Tahun 1974 menunjukkan kekurangan sebanyak 8.6% apabila dibandingkan dengan peruntukan Tahun 1973. Berkaitan dengan Anggaran Perbelanjaan Pembangunan, anggaran yang diminta untuk Tahun 1974 menunjukkan tambahan sebanyak \$16.8 juta lebih dari peruntukan Tahun 1973.

ANGGARAN PERBELANJAAN BIASA

Tuan Pengerusi, sekarang saya akan mengemukakan Anggaran Perbelanjaan Biasa bagi Tahun 1974 berjumlah sebanyak \$628 juta sebagaimana tercatat di dalam muka 163. Seperti tahun-tahun yang sudah Anggaran Perbelanjaan Biasa Kementerian Pertahanan telah dibahagi-bahagikan kepada 5 aktiviti iaitu Pentadbiran Pertahanan, Perkhidmatan Tentera, Perkhidmatan Logistik, Latihan dan akhirnya Penyelidikan dan Pembangunan. Oleh kerana kemajuan-kemajuan yang telah dicapai oleh Kementerian ini di bawah kelima-lima aktiviti di atas telah diterangkan dalam Anggaran Belanjawan Kerajaan Persekutuan, saya tidak

bercadang untuk mengulangi perkara-perkara yang sama. Pembahagian peruntukan di bawah aktiviti-aktiviti Kementerian Pertahanan bolehlah dikumpulkan di bawah 4 Butiran Am iaitu:

- (i) Butiran Am 1,000 ... Gaji
- (ii) Butiran Am 2,000 ... Perkhidmatan dan Bekalan
- (iii) Butiran Am 3,000 ... Pembelian Harta dan Modal
- (iv) Butiran Am 4,000 ... Pembelian dan pembayaran Tetap

4 kumpulan Butiran Am ini kemudiannya dipecahkan lagi kepada beberapa Butiran Sebagai seperti yang dibentangkan di dalam Buku Anggaran Hasil dan Perbelanjaan Persekutuan bagi Tahun 1974. Kementerian Pertahanan mempunyai 14 Butiran Sebagai. Tuan Pengerusi izinkan saya menyentuh dengan ringkas peruntukan yang disediakan bagi tiap-tiap Butiran Sebagai itu.

Di bawah Butiran Am 1,000 ada 3 Butiran Sebagai iaitu:

- (a) Kod 1,100 ... Gaji dan Upahan
- (b) Kod 1,200 ... Elaun dan lain-lain habuan wang
- (c) Kod 1,300 ... Tambahan Gaji Kakitangan

Jumlah anggaran yang diminta bagi ketiga-tiga Butiran Sebagai ini berjumlah \$300 juta berbanding dengan \$220 juta yang diluluskan bagi Tahun 1973 iaitu tambahan sebanyak \$80 juta nampaknya satu angka yang banyak tetapi yang sebenarnya tambahan ini tidak begitu besar kerana peruntukan tahun 1973 berdasarkan kepada tanggagaji yang lama sementara peruntukan Tahun 1974 berdasarkan tangga gaji yang baru. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat perbezaan antara tanggagaji lama dengan tanggagaji baru menyebabkan tambahan lebih kurang sebanyak \$41 juta bagi tiap-tiap tahun.

Di bawah Butiran Am 2,000 terdapat sebanyak 8 Butiran Sebagai iaitu:

- (a) Kod 2100—*Perbelanjaan dan Pengangkutan Orang*

Di bawah Kod ini anggaran Tahun 1974 adalah \$2 juta lebih daripada peruntukan yang diluluskan bagi Tahun 1973. Sebahagian besar tambahan ini disebabkan oleh pembatalan potongan sebanyak 25% yang dahulu diberi oleh Jabatan Keretapi Tanah Melayu atas perjalanan Angguta Angkatan Bersenjata, dan juga kenaikan dasar tuntutan perjalanan oleh

Angguta Tentera yang sekarang ini berhak menerima tuntutan mengikut kadar yang sama dengan Pegawai-pegawai Awam.

- (b) Kod 2200—*Pengangkutan Barang-barang*

Anggaran Tahun 1974 menunjukkan kekurangan sebanyak \$0.19 juta apabila dibandingkan dengan peruntukan Tahun 1973.

- (c) Kod 2300—*Kemudahan Perhubungan*

Peruntukan ini adalah digunakan untuk bayaran pos (tidak termasuk bungkusan pos) juga bagi bayaran talipon dan talitaip, taligeraf, kabel, perhubungan wayerlis dan lain-lain perkhidmatan perhubungan. Peruntukan Tahun 1974 menunjukkan tambahan sebanyak \$85 ribu kerana bertambahnya keperluan perkhidmatan perhubungan.

- (d) Kod 2400—*Api, Air dan Letrik dan sebagainya*

Sebagai dinyatakan dalam tajuk Kod itu peruntukan digunakan untuk membayar penggunaan kuasa letrik, air dan lain-lain perkhidmatan seperti kayu api dan gas. Anggaran Tahun 1974 menunjukkan tambahan sebanyak \$157,000 kerana dijangkakan ada beberapa rancangan perumahan yang akan disiapkan dalam Tahun 1974.

- (e) Kod 2500—*Sewa*

Anggaran Tahun 1974 adalah kurang \$300,000 daripada peruntukan Tahun 1973.

- (f) Kod 2600—*Perkhidmatan Percetakan*

Anggaran Tahun 1974 adalah \$300,000 lebih dari peruntukan Tahun 1973.

- (g) Kod 2700—*Bekalan dan Bahan-bahan*

Di bawah Kod ini berbagai jenis pembelian bekalan dan bahan-bahan seperti makanan, buah-buahan, bahan-bahan tumbuhan yang mentah dan yang telah diproses dan lain-lain alat kelengkapan yang diperlukan untuk menyelenggara segala jenis kelengkapan yang digunakan oleh Angkatan Tentera. Anggaran Tahun 1974 menunjukkan tambahan \$2.7 juta iaitu tambahan sebanyak lebih kurang 2.3%. Tambahan ini adalah difikirkan sangat menasabah kalau dibandingkan dengan kenaikan harga bahan-bahan ini di pasar umum.

Kod 2800—Perkhidmatan Pelbagai

Sementara Kod 2700 yang dinyatakan di atas tadi adalah untuk membeli alat-alat bagi menyenggara kelengkapan Angkatan Tentera, peruntukan di bawah Kod 2800 ini sebahagian besarnya digunakan untuk menampung bayaran perkhidmatan berkaitan dengan penyenggaraan alat-alat kelengkapan. Di antara perkhidmatan yang dibayar di bawah ini adalah perkhidmatan menyenggarakan alat-alat letrik, bangunan-bangunan, perabut-perabut, jentera-jentera, kereta-kereta dan juga perkhidmatan-perkhidmatan seperti iklan, akaun, odit, undang-undang, perundingan dan pengurusan dobi. Tambahan sebanyak \$1.8 juta iaitu lebih kurang 3.4% kenaikan tidak dapat dielakkan kerana alat-alat kelengkapan dan bangunan-bangunan Angkatan Tentera terus bertambah dari setahun ke setahun.

Di bawah Butiran Am 3,000—Pembelian Harta dan Modal, Kementerian Pertahanan hanya mempunyai 2 Kod Butiran iaitu:

(a) Kod 3100—Pembelian Perabut-perabut, Alatan-alatan dan Ternakan

Anggaran Tahun 1974 menunjukkan kekurangan sebanyak \$37.4 juta apabila dibandingkan dengan peruntukan bagi Tahun 1973. Di antara alat-alat kelengkapan yang dibeli di bawah peruntukan ini adalah seperti kapal-kapal terbang, kapal-kapal dan bot, kenderaan bermotor, senjata-senjata dan lain-lain lagi.

(b) Kod 3300—Pembinaan

Peruntukan di bawah Kod ini adalah untuk menampung kerja-kerja pembinaan yang kecil (minor works). Tidak termasuk rancangan perumahan pembangunan Peruntukan Tahun 1974, sebanyak \$4 juta adalah \$61,000 kurang daripada peruntukan bagi Tahun 1973.

Di bawah Butiran Am 4000 pemberian Subsidi dan Carum, Kementerian Pertahanan hanya terlibat di bawah Kod 4100 sahaja. Anggaran sebanyak \$1 juta yang disediakan di bawah Kod ini adalah sebagai pemberian Kerajaan kepada Tabung Bangunan Persekutuan Bekas Perajurit Malaysia.

Tuan Pengerusi, sukacita saya menambah bahawa sementara segala tindakan telah diambil untuk mengekalkan kecukupan Angguta Tentera di dalam peringkat yang tinggi,

Anggaran Perbelanjaan Biasa bagi Tahun 1974 telah dihadkan kepada satu angka yang menasabah. Sebagaimana dinyatakan di atas tadi anggaran untuk pembelian kelengkapan dan perkhidmatan adalah 8.6% kurang apabila dibandingkan dengan peruntukan yang telah diluluskan bagi Tahun 1973.

ANGGARAN PERBELANJAAN PEMBANGUNAN, 1974

Tuan Pengerusi, saya sekarang minta izin mengemukakan permohonan untuk Anggaran Perbelanjaan Pembangunan yang berjumlah \$118,178,000 bagi Tahun 1974.

Tuan Pengerusi, dan Ahli-ahli Yang Berhormat, peruntukan yang diminta bagi Tahun 1974 menunjukkan tambahan sebanyak \$16.8 juta lebih daripada peruntukan yang diluluskan bagi Tahun 1973.

Anggaran yang diminta untuk tahun 1974 adalah untuk meneruskan berbagai jenis projek yang telah dimulakan dalam tahun-tahun yang lepas. Kebanyakan daripadanya adalah untuk rancangan perumahan bagi anggota-anggota angkatan tentera, pembinaan pejabat-pejabat dan pengkalan-pengkalan untuk T.U.D.M. dan T.L.D.M. Di dalam angka \$118.2 juta yang akan dibelanjakan untuk pembangunan itu sejumlah \$10.5 juta adalah merupakan nilai harga alat-alat yang diberi sebagai bantuan pertahanan dari Kerajaan Australia.

Pecahan-kepala 1—Rancangan Perumahan

Rumah adalah satu perkara yang dianggap penting di dalam pembangunan Angkatan Tentera. Anggota-anggota Tentera perlulah disediakan kemudahan-kemudahan perumahan, supaya mereka boleh menjalankan tugas dengan penuh minat. Pembahagian projek-projek mengikut negeri-negeri adalah seperti berikut:

Johor ...	12 projek bernilai	\$ 24.7 juta
Kedah ...	22 projek bernilai	28.9 juta
Kelantan ...	12 projek bernilai	37.4 juta
Melaka ...	8 projek bernilai	18.3 juta
N. Sembilan ...	15 projek bernilai	4.2 juta
Pahang ...	19 projek bernilai	25.4 juta
P. Pinang ...	7 projek bernilai	21.4 juta
Perak ...	9 projek bernilai	13.8 juta
Selangor ...	66 projek bernilai	102.2 juta
Trengganu ...	3 projek bernilai	6.2 juta
Sabah ...	29 projek bernilai	77.2 juta
Sarawak ...	35 projek bernilai	100.3 juta
237 projek bernilai		\$460.0 juta

Sebanyak 95 projek bernilai \$172 juta akan siap menjelang akhir tahun 1974 ini. Dalam tahun 1974 sebanyak 30 projek lagi dijangkakan akan dapat disiapkan. Peruntukan sebanyak \$71 juta yang diminta bagi Tahun 1974 adalah untuk menampung pembayaran ke atas projek yang telah dimulakan dan akan diteruskan dalam tahun yang berkenaan.

Pecahan-kepala 16—Pengkalan Tentera Laut Lumut

Projek yang bernilai lebih kurang \$450 juta ini adalah untuk menggantikan Pengkalan Tentera Laut yang sekarang ini terletak di Singapura. Pembinaan pengkalan ini adalah dibantu oleh satu Syarikat Perunding. Peruntukan sebanyak \$20 juta yang diminta dalam Tahun 1974 adalah untuk perbelanjaan membersihkan tapak bagi memulakan pembinaan dan bayaran untuk Perunding.

Pecahan-kepala 17—Pengkalan T.U.D.M. Subang

Tuan Pengerusi, dalam Sidang Belanjawan Tahun 1973, Ahli-ahli Yang Berhormat telah diberi maklum bahawa Kerajaan telah membuat keputusan untuk memindahkan Pengkalan T.U.D.M. yang sekarang ini berada di Sungai Besi ke Subang kerana pengkalan di Sungai Besi tidak sesuai dari segi keselamatan bagi kapalterbang besar mendarat. Peruntukan sebanyak \$5 juta yang diminta bagi Tahun 1974 adalah untuk membeli tanah dan kerja-kerja penyediaan tapak.

Pecahan-kepala 18—Baikpulih Kapalterbang

Projek ini yang telah juga dibentangkan di dalam Sidang Belanjawan Tahun 1973 akan dapat mengurangkan masalah Kementerian Pertahanan bergantung kepada negara-negara luar untuk membaiki dan menyenggara injin-injin kapalterbang. Peruntukan sebanyak \$7 juta yang diminta bagi Tahun 1974 adalah untuk membeli tanah, pembinaan tapak dan pembelian alat-alat kelengkapan.

Sungguhpun projek ini dilancarkan sebagai projek Kementerian Pertahanan kerana Kementerian ini memerlukan perkhidmatan ini dengan segera dan cukup kakitangan untuk mengendalinya, adalah dirancang supaya projek ini akan menjadi projek utama di dalam lapangan penerbangan di Malaysia yang akan memenuhi keperluan masa panjang bukan sahaja untuk T.U.D.M. akan tetapi juga untuk penerbangan awam.

Pecahan-kepala 19—RASCOM

RASCOM ataupun Rajang Area Security Command yang ditubuhkan dalam Tahun 1972 untuk mengawasi pergerakan-pergerakan kominis di Bahagian Ketiga Sarawak telah mencapai beberapa kejayaan seperti yang telah ternyata oleh Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian. Keperluan mengadakan satu susunan pentadbiran Angkatan Tentera dan menetapkan secukupnya anggota di kawasan ini, memerlukan beberapa bangunan disewa, dipinjam ataupun dibina. Peruntukan sebanyak \$2 juta yang diminta bagi Tahun 1973 adalah untuk memulakan pembinaan rumah-rumah kediaman bagi askar-askar yang bertugas di sana, dan mengadakan tempat bekerja yang cukup.

Pecahan-kepala 20—Pusat Latihan dan Perumahan bagi Bakal-bakal Bekas Angkatan Tentera

Seperti yang diketahui oleh Ahli-ahli Yang Berhormat kewajipan untuk memberi segenap bantuan untuk mencari sara hidup kepada bekas-bekas ahli angkatan bersenjata dan juga bagi bakal-bakal bekas tentera adalah dipandang berat oleh Kementerian Pertahanan. Satu bahagian khas telah diadakan dalam Kementerian ini untuk menguruskan masalah ini. Setakat hari ini rekod-rekod Kementerian ini menunjukkan sejumlah 9,314 bekas-bekas perajurit telah mendaftarkan diri untuk pekerjaan dari semenjak Tahun 1970, dan Kementerian ini telah berjaya mendapat pekerjaan, bagi ramai bilangan ini dan mengikut angka yang ada pada kami 1,550 orang memperolehi pekerjaan.

Sungguhpun bilangan yang mendaftar ini merupakan satu bilangan yang agak besar, tetapi adalah diketahui bahawa bukan semua daripada mereka itu betul-betul menganggur. Ada di antara mereka yang telahpun mempunyai sesuatu pekerjaan yang diperolehinya melalui usaha sendiri, atau yang bekerja dengan sambilan, dan didapati tujuan mereka itu mendaftar diri ialah untuk mencari peluang bagi mendapat pekerjaan yang lebih lumayan lagi.

Bagi mereka yang masih berkhidmat dan akan tamat perkhidmatannya dalam sedikit masa lagi, Kerajaan telah bersetuju untuk memberi masa dari 6 hingga 18 bulan untuk latihan peralihan, bagi melengkapkan mereka itu mendapat pekerjaan di dalam lapangan awam ataupun

swasta. Di antara golongan yang berhenti ini, sebilangan besar daripadanya ialah anggota infanteri yang di dalam mana kerjanya tentulah tidak berpeluang untuk mendapat sesuatu pengalaman yang dapat digunakan di dalam lapangan swasta ataupun awam. Mereka inilah yang terpaksa diberi latihan peralihan untuk menyesuaikan mereka kepada pekerjaan-pekerjaan yang mereka pilih atau untuk mendorong mereka kepada rancangan-rancangan tanah. Masa telah menunjukkan bahawa kebanyakan daripada mereka ini tidak cenderung untuk mengambil bahagian di dalam rancangan tanah dan terlebih suka untuk mencari pekerjaan sahaja.

Sungguhpun pada masa ini sebilangan kecil daripada mereka ini dapat dihantar untuk berlatih di pusat-pusat latihan awam yang sedia ada, bilangannya adalah masih kecil. Untuk rancangan masa-panjang, satu pusat khas untuk melatih bakal-bakal bekas tentera ini di dalam berbagai-bagai kemahiran seperti pertukangan, welding, mekanik dan berbagai-bagai lagi akan diadakan disatu pusat khas berhampiran dengan Kuala Lumpur. Peruntukan sebanyak \$1 juta yang diminta dalam tahun 1974 adalah untuk pembinaan bangunan-bangunan bagi projek ini.

Pecahan-kepala 21—Pengkalan Hadapan Tentera Laut Kuantan

Sebagaimana Ahli-ahli yang Berhormat sedia maklum Pengkalan Hadapan di Kuantan yang dirancangkan ini akan dapat membantu pergerakan-pergerakan tentera laut di dalam tugasnya mengawas perairan negara di Selat Cina Selatan, termasuk perairan di Sabah dan juga Sarawak. Pembinaan projek ini akan dilaksanakan bersamaan dengan pembinaan pelabuhan awam di Kuantan. Peruntukan sebanyak \$578,000 yang diminta bagi tahun 1974 adalah untuk membeli alat-alat workshop, alat-alat perhubungan dan membayar perkhidmatan kejuruteraan.

Pecahan-kepala 31

Bantuan berjenis dari Australia di bawah Pecahan-kepala ini sebanyak \$10.5 juta dicatitkan sebagai perbelanjaan bagi tahun 1974. Suka saya menarik balik Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa sebenarnya, ini bukanlah wang yang akan dibelanjakan oleh

Kerajaan kita, akan tetapi merupakan wang bantuan pertahanan dari Kerajaan Australia, yang diberi untuk alat-alat pertahanan bagi Malaysia.

Tuan Pengerusi, dan Ahli-ahli Yang Berhormat demikian tadi ulasan-ulasan saya bagi membentangkan peruntukan yang dicadangkan untuk Kementerian Pertahanan bagi tahun 1974. Pada keseluruhannya ini merupakan tambahan 8.49% daripada peruntukan tahun 1973 bagi perbelanjaan biasa dan 9.7% bagi perbelanjaan keseluruhannya, termasuk perbelanjaan pembangunan daripada tahun 1973. Peranggaran pertahanan ini rasa saya merupakan 13.8% daripada perbelanjaan negara pada keseluruhannya. Memandangkan kenaikan harga-harga segala bahan-bahan pertahanan dan pembinaan ini membuktikan bahawa peranggaran ini adalah satu peranggaran yang saya rasa seimbang dengan kemampuan negara supaya perbelanjaan yang secukupnya dapat dibahagikan di antara keperluan pertahanan dan keperluan pembangunan yang berkaitan dengan kehidupan rakyat.

Memandangkan kepada perkara ini saya berpendapat bahawa peruntukan yang dipohonkan ini adalah buat masa ini menasabah. Memandangkan kenaikan harga-harga segala bahan-bahan pertahanan dan pembinaan ini membuktikan bahawa peranggaran ini adalah satu peranggaran yang perlu diperolehi dan menasabah dan dengan ini, Tuan Pengerusi, saya pohon mencadangkan supaya peruntukan \$628 juta untuk Perbelanjaan Biasa Pertahanan dan \$118,178,000 untuk Perbelanjaan Pembangunan Pertahanan diluluskan.

5.45 ptg.

Tuan Lim Cho Hock (Batu Gajah): *(Dengan izin)* Mr Chairman, Sir, I would just like to touch briefly on matters arising under the Ministry.

Sir, the main objectives of this Ministry are:

- (1) to provide for the defence of the nation against external threat and aggression;
- (2) to maintain the security of the nation against internal threat and aggression;
- (3) to support the Police and civil authorities in the maintenance of law and order; and
- (4) to counter piracy and coastal raiding.

Mr Chairman, Sir, first of all, I would like to say that it is regretted that the Ministry of Defence should ask for more funds for itself because people have been made to bear extra burdens. It should be the aim of the Government, in fact, to reduce year by year the allocations for the Ministry of Defence and instead increase the allocations for more important Ministries like the Ministry of Education. Of course, if we are to reduce the allocations, then the Ministry of Defence should find ways and means to maintain the security of the nation and also to provide for the defence of the nation and this can only be done if the Government can have the co-operation and respect of the people at large.

While the Government has been talking about restructuring society, unfortunately the Government has not restructured the Armed Forces in so far as the racial composition is concerned. If we have got a truly multi-racial Army, that would command greater respect from all sections of the people and indeed confidence in the Armed Forces would be much greater. The Government must not treat the defence of the country and the security of the nation as purely a military problem. The Ministry should look into other aspects of the problem. They are all inter-linked with the military problem. As the Vietnam war has shown to us very clearly, guns alone cannot win a war and cannot win the hearts and minds of the people. The United States supporting the South Vietnam Government could not win the war in Vietnam against a small nation. Therefore, it should be the aim of the Government to get the support of the people at large, from all sections of the people, so that in time of war the people themselves can march together with the Army and join in the battle. But, unfortunately, we have other problems, social and economic problems, that have not been solved. The Ministry of Defence should liaise closely with the other Ministries to solve the socio-economic problems that confront our people. The people at large must be given a stake in the land. As things are going, I am afraid the people are losing confidence in the Government. For example, in the State of Perak thousands of acres of land are given to a few people, while the people at large are not given even small lots of land for cultivation or for housing. This problem is tied up with

the question of defence. If the people are given land, then they will have a sense of belonging to the country and you need not have to fight the communists. The people themselves will fight the communists in order to preserve what they have. Therefore, Mr Chairman, Sir, we should work towards the aim of reducing the allocations for the Ministry of Defence.

I must urge the Government to explore all avenues to try to make South-East Asia a neutralised area so that there will be no Big Power games in this part of the world. If we succeed in guaranteeing the neutralisation of South-East Asia, then we do not have to have the Five-Power Defence Treaty. The Five-Power Defence Treaty, to say the least, will not help us very much because if we are attacked by foreigners, I do not think the parties to this Treaty would come to our aid. In fact, if I am not mistaken, the Australian Government is trying to withdraw its forces from Malaysia and likewise New Zealand forces will be withdrawn in due course; so they are now withdrawing from this area. Therefore, it should be the aim of the Government eventually to scrap this Treaty.

Tuan Pengerusi: Will you speak to specific points and don't ramble about.

Tuan Lim Cho Hock: Yes, Mr Chairman, Sir. Coming to the Navy, nowadays we hear a lot of acts of piracy being committed along our coasts. I hope the Minister can increase the number of naval patrols, so that the incidence of piracy can be cut down to a minimum. Our fishermen have very often been harassed by these pirates and nothing seems to have been done by the Ministry. I do not know, maybe our ships are not fast enough; the pirate ships apparently are more efficient and faster. So to counter this, perhaps the Ministry can purchase more efficient ships so that these pirates can be caught.

Mr Chairman, Sir, I regret very much that the Government has scrapped National Service for the people. It is a very cheap way of training our people to defend the country. The Government should reconsider reviving this concept, the concept of calling up our youths for training for the purpose of defending our country, and people like us who

are working can also take part in the training. We can devote, say, one or two hours a day to undergo military training. Though I may not have the required height to join the Army, if I am trained, I may be of some help to the Ministry of Defence.

Tuan Pengerusi: In other words, you can quite safely suggest it without getting involved. (*Ketawa*)

Tuan Lim Cho Hock: So, Mr Chairman, Sir, we should finally aim at building up a people's militia or army. The training-up of such an army is very cheap; we need not support a large standing army whereby the draining away of our resources would be far too much for the people to bear. Therefore, the Ministry should devise a method whereby the size of the standing army can be reduced and at the same time increasing the size of the Civil Service.

Finally, Mr Chairman, Sir, the Army, I must say, is feared by the people. But then it is not enough; it must also be respected. So the Armed Forces should, at all times and as far as possible have more communication with the people at large; have more meet-the-people sessions, to put it that way. The Police Department is doing it; the Police Department sometimes holds meet-the-people sessions with the people at large to discuss their common problems. So I suggest that the Armed Forces should have a greater dialogue with the people at large so that the Army is not only feared but is also respected.

5.55 *ptg.*

Datuk Tajudin bin Ali (Larut Utara): Tuan Pengerusi, saya bangun menyokong wang pembangunan bagi Kepala 19. Saya minta buat teguran bagi Kepala P. 19, Pecahan-kepala 17, Pengkalan TUDM, Subang sebanyak \$5 juta.

Tuan Pengerusi, saya menyokong peruntukan mengalihkan Padang Kapalterbang Malitir kita daripada Sungai Besi ke Subang, tetapi saya suka membuat teguran memandangkan kawasan Sungai Besi ini dan di sekitarnya, umpamanya Bukit Petaling dan sebagainya di sinilah kawasan yang sangat berharga dan Yang Berhormat Menteri terlebih dahulu tadi telah menyatakan oleh sebab Padang Kapalterbang itu terbuka, barang-

kali kita hendak simpan rahsia dan sebagainya kurang baik dari segi pandangan malitir, tetapi saya hendak membawa kepada Yang Berhormat Menteri memandangkan kawasan ini tanah sekelilingnya sangat berharga, saya takut-takut ada sebahagian manusia yang bercorakkan kapitalis mempunyai harta di sekitarnya mendesak dan membuat lapuran yang mempengaruhi Yang Berhormat Menteri supaya Padang Kapalterbang itu diubah ke Subang kerana memandangkan negara-negara yang lain dan juga di tanah-air kita ini, umpamanya di Butterworth memang Padang Kapalterbang Malitir kita di tengah-tengah bandar. Jadi kalaulah ada alasan hendak mengatakan kita hendak menjauhkan daripada rahsia dan sebagainya, saya rasa alasan ini tidak boleh kita pegang dengan kokohnya, kerana apabila kita pindah ke Subang, saya tidak khuatir lagi bangunan pencakar langit akan timbul di situ dan saya harap pakar-pakar yang menasihatkan Menteri tidak ada bertujuan sebaliknya bahkan semata-mata untuk faedah negara dan bangsa.

Padang Kapalterbang yang besar-besar umpama di Tokyo memang di tengah-tengah bandar Tokyo, Yokohama, Hong Kong dan sebagainya. Jadi penjelasan Menteri yang terlebih dahulu tadi, saya cuma hendak menitikberatkan takut-takut, ada orang-orang yang menasihatkan sebaliknya kepada Menteri.

Akhirnya, Ahli Yang Berhormat dari Batu Gajah, sahabat saya menyatakan peperangan kita dengan pihak-pihak komunis dalam tanahair kita ini senang sahaja dihapuskan kalau Kerajaan memberi tanah banyak kepada semua golongan. Saya suka menyatakan kepada sahabat saya dari Tanjong Tualang, kalau di negeri Perak tanahnya banyak sekali yang diberikan ialah kepada lain daripada orang Melayu kerana berjuta-juta ekar kita telah beri kepada bangsa asing. Estet yang besar-besar siapa punya? Lombong yang besar-besar siapa punya? Tetapi apabila kita memerangi musuh negara, siapa yang menjalankan? Saya harap Yang Berhormat dari Batu Gajah, sahabat saya, cuba fikir dua kali sebelum membawa alasan-alasan yang tidak dapat diterima oleh Dewan ini.

6.00 *ptg.*

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Pengerusi, saya berterima kasih kepada

Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengupas, mengulas dan menegur terhadap beberapa perkara dan saya mengambil kesempatan untuk menjawab pendapat-pendapat, teguran-teguran yang telah disuarakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tadi.

Ahli Yang Berhormat dari Batu Gajah telah menyuarakan pendapat bahawa Belanjawan Kementerian ini dikurangkan dan mengikut kata Ahli Yang Berhormat anggaran Belanjawan yang diminta untuk Kementerian ini adalah sekian tahun makin bertambah. Ini, Tuan Pengerusi, adalah tidak benar. Peruntukan Belanjawan yang diminta bagi tahun ini adalah peruntukan yang sehabis kecil selama ini; iaitu cuma 13% daripada peruntukan perbelanjaan keseluruhannya. Ini adalah peruntukan Belanjawan yang sehabis kecil sekali yang biasa diminta oleh Kementerian ini. Dalam pada itu, saya suka memberi pendapat saya bahawa dalam pada kita memerlukan wang bagi tujuan-tujuan rancangan-rancangan yang lain yang sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat maklum adalah berjalan dengan pesatnya. Kita memerlukan juga peruntukan kewangan yang mencukupi bagi mengadakan kesiapan-kesiapan dan persediaan-persediaan supaya dapat kita mengawasi menjaga keselamatan dalam negeri kita, kerana saya berkeyakinan penuh bahawa segala yang kita telah bina, kita telah bangunkan selama ini akan boleh menjadi sia-sia sahaja jikalau sekiranya keselamatan negara dan kedudukan kita terancam dengan kerana kesiapan-kesiapan keselamatan mengawasi keselamatan kita tidak kemas.

Sebagaimana saya katakan tadi, saya terpaksa mengadakan "To strike a happy balance by providing sufficient amount of money for defence and at the same time to ensure also that we have ample money to carry on with our various development projects". Saya tidak bersetuju sama sekali dengan pendapat Ahli Yang Berhormat dari Batu Gajah bahawa kita kurangkan sebanyak-banyaknya perbelanjaan peruntukan bagi Kementerian Pertahanan supaya wang itu boleh dibelanjakan untuk Kementerian ataupun projek-projek yang lain.

Ahli Yang Berhormat juga mencadangkan supaya dihidupkan semula National Service (Kerahan Tenaga). Sebagaimana Ahli Yang Berhormat dari Batu Gajah mungkin ingat

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ada memberi pengakuan tidak lama dahulu pada persidangan yang lepas bahawa perkara National Service ini adalah dikaji semula oleh Kerajaan dan satu laporan lengkap akan dikemukakan di atas perkara ini. Jadi, saya minta kepada Ahli Yang Berhormat supaya bersabar menunggu kajian mendalam ini diadakan dan dilaksanakan, dan kita berharap dengan adanya Jawatankuasa yang mengkaji laporan ini pada masa depan satu-satu ketetapan yang memuaskan akan dapat diadakan tentang perkara National Service ini.

Ahli Yang Berhormat juga telah menyatakan bahawa orang ramai telah tidak ada kepercayaan langsung kepada Kerajaan, people have loss confidence in the Government. Ini rasa saya adalah kata-kata yang secara umum dibuat yang saya tidak bersetuju. Mungkin ada orang yang tidak bersama dengan kita, yang tidak ada kepercayaan kepada kita. Ini adalah golongan kecil yang mungkin tidak mahu bekerjasama dengan pihak Kerajaan. Secara amnya saya suka menyatakan memandang perkara ini dari segi keselamatan, dari Kementerian Pertahanan bahawa kita adalah mendapat kerjasama daripada orang ramai dan adalah mendapat juga laporan-laporan yang berfaedah, yang berguna kepada pihak Kerajaan, khususnya kepada Kementerian Pertahanan.

Ahli Yang Berhormat juga mencadangkan supaya kita mengikut dasar pengecualian di daerah ini. Tentang perkara ini, saya suka mengingatkan kepada Ahli Yang Berhormat sebagaimana yang telah diberi jaminan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bahawa ini adalah konsep-konsep yang kita ikuti samada konsep ini berjaya adalah bergantung banyak kepada samada negara-negara yang besar yang terlibat di dalam siasah (politics) dalam kawasan ini akan mempersetujui tentang pelaksanaan konsep pengecualian ini. Kalau sekiranya kita berjaya, mendapat persetujuan ataupun agreement daripada kuasa-kuasa besar tentang konsep pengecualian ini sebagaimana juga yang telah diterangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri tidak lama dahulu tentera-tentera yang ada di sini yang datang daripada luar negeri akan dikeluarkan daripada negara ini dengan beransur-ansur. Kita dapat jaminan yang memuaskan bahawa dasar pengecualian ini akan dapat

kita laksanakan dengan memuaskan, maka bagi mengawasi ataupun mengawali keselamatan negara kita terpaksa juga bergantung terus kepada Peraturan 5 Negara. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat mungkin tidak tahu ada Peraturan iaitu apabila satu-satu daripada 5 Negara ini diserang oleh sesuatu kuasa luar, maka ke lima negara ini akan mengadakan perundingan dalam mana jikalau sekiranya satu-satu serangan daripada negara luar itu mengakibatkan bukan sahaja negara yang diserang, bahkan juga negara-negara yang menjadi ahli di dalam Pakatan 5 Kuasa ini, maka mungkin bantuan-bantuan akan diberi oleh negara-negara yang menjadi ahli di dalam angkatan ini kepada negara yang diserang. Jadi, dengan ringkasnya saya suka menyatakan bahawa selagi kita tidak mendapat jaminan bahawa konsep pengecualian di kawasan ini tidak dipatuhi dan diakui oleh lain-lain kuasa terutamanya kuasa-kuasa yang besar yang terlibat, maka perlulah kita terus menjadi ahli Peraturan 5 Negara itu.

Tentang kenyataan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat tadi bahawa banyak perkara-perkara lanun (piracy) berlaku di perairan laut kita. Saya suka menyatakan bahawa pasukan-pasukan Tentera Laut Di-Raja kita sentiasa mengadakan kawalan-kawalan rapi bersama-sama dengan pasukan-pasukan Marine Polis dan sebagaimana Ahli Yang Berhormat juga mungkin maklum sudah banyak kali Pasukan Tentera Laut telah dapat menahan kapal-kapal lanun yang telah dijumpai. Dalam pada itu, saya suka mengingatkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa kawasan laut yang di-ronda adalah kawasan yang besar dan oleh kerana itu tentulah ada peristiwa dalam mana satu-satu perkara rompak (piracy) itu tidak dapat kita awasi dan tidak dapat kita pertahankan.

Ahli Yang Berhormat juga mencadangkan supaya kapal-kapal yang lebih baik dibeli. Saya dengar tadi Ahli Yang Berhormat minta kurangkan peruntukan bagi Kementerian ini. Belanja membeli satu-satu kapal itu bukan setakat \$1 juta malahan boleh meningkat kepada \$14 juta. Nampaknya Ahli Yang Berhormat itu sekejap bercakap supaya dipotong peruntukan Kementerian ini dan sekejap pula mengatakan patut dibeli kapal yang baik lebih banyak lagi yang menelan perbelanjaan yang banyak. Kalau diikuti syor-syor yang dibuat oleh Ahli

Yang Berhormat itu tentu menyebabkan peruntukan bagi tahun ini bukan setakat \$628 juta mungkin meningkat kepada \$1,000 juta. Perkara itu saya suka memberikan jaminan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa segala tindakan diambil bukan sahaja oleh Tentera Laut bahkan juga pihak Polis untuk mengadakan seberapa banyak rondaan yang kemas dan rapi untuk mencegah berlakunya perkara piracy di kawasan perairan laut kita.

Ahli Yang Berhormat juga menyatakan bahawa Pasukan Tentera kita ditakuti bukan dihormati. Saya tidak bersependapat dengan Ahli Yang Berhormat itu. Setakat yang saya tahu ahli-ahli angkatan bersenjata kita adalah dihormati. They are respected. Dan saya juga tidak bersetuju dengan pendapat Ahli Yang Berhormat yang mengatakan tidak diadakan "meet the people session" ataupun perjumpaan antara tentera dengan orang ramai. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat maklum kita biasa mengadakan perjumpaan antara angkatan bersenjata dengan orang ramai di masa-masa tertentu apabila kita merayakan satu-satu hari perayaan. Misalnya, baru-baru ini diadakan di Pulau Pinang. Pasukan Bersenjata kita mengadakan pamiran dan mengadakan kemudahan-kemudahan dalam mana bukan sahaja murid-murid sekolah, bahkan juga orang ramai diberi peluang untuk melihat susunan angkatan tentera kita dan untuk bertemu ramah dengan ahli-ahli angkatan bersenjata kita dengan tujuan supaya kita boleh dapat lagi menghubungkan tali perhubungan di antara orang ramai dengan angkatan bersenjata. Dalam pada itu saya suka mengingatkan kepada Ahli Yang Berhormat iaitu kedudukan tentera berlainan dengan Polis kerana Polis sentiasa berdamping rapat dengan orang ramai memandangkan cara-cara pekerjaannya—there is always connection between the people and the police, tetapi tentera itu akan keluar kalau sekiranya diminta menghadapi satu-satu serangan, cabaran daripada musuh, lebih-lebih lagi musuh daripada luar. Peluang bagi Angkatan Bersenjata untuk berdampingan rapat dan bergaul dengan orang ramai, rasa saya adalah tidak begitu banyak sebagaimana yang diadakan oleh angkatan bersenjata yang lain, terutamanya pihak polis, walaupun begitu, saya suka memberi jaminan bahawa segala usaha akan dijalankan, dan diadakan bagi merapatkan lagi perhubungan di antara ahli

angkatan bersenjata dengan orang awam. Saya bersetuju selagi tidak ada perhubungan rapat, tidak ada kepercayaan orang ramai kepada angkatan tentera kita, maka tidaklah kita akan mendapat kerjasama yang penuh daripada orang ramai dan kalau sekiranya kita tidak mendapat kerjasama yang penuh daripada orang ramai, maka tentulah susah kita dapat melaksanakan tugas kita untuk menghadapi challenges, cabaran-cabaran yang mungkin datang daripada orang-orang yang menentang kita.

Ada juga Ahli Yang Berhormat tadi membangkitkan perkara berkenaan dengan cadangan memindahkan landasan kapal-terbang Tentera Udara di-Raja kita daripada Sungai Besi ke Subang dan mengatakan mungkin ada muslihat ataupun nasihat daripada orang-orang yang tidak diingini kepada Menteri supaya pengkalan tentera itu dipindahkan daripada Sungai Besi ke Subang. Saya suka menyatakan di sini bahawa rancangan untuk memindahkan landasan kapal-terbang daripada Sungai Besi ke Subang itu telah dikaji sejak beberapa lama dari segi beberapa sebab. Satu daripada sebabnya yang penting sebagaimana telah saya nyatakan tadi ialah kedudukan landasan kapal-terbang itu. Ahli Yang Berhormat menyatakan di tempat-tempat lain landasan kapal-terbang di pertengahan kawasan-kawasan bandar. Saya tak bersetuju dengan pendapat itu, sebab saya tahu banyak bandar-bandar besar seperti Bangkok umpamanya telah mengambil ketetapan supaya memindahkan landasan kapal-terbang daripada kawasan pertengahan bandar ke kawasan yang berjauhan daripada bandar. Ini oleh kerana dengan tujuan supaya mengawasi keselamatan orang-ramai, kerana ada kalanya sebagaimana Ahli Yang Berhormat maklum biasa terjadi trajidi kapal-terbang jatuh di pertengahan bandar yang melibatkan banyak kematian orang-ramai. Kalau sekiranya ada kawasan di luarbandar yang boleh dijadikan kawasan landasan kapal-terbang, yang mana saya tahu sudah banyak bandar-bandar telah mengambil ketetapan untuk memindah kawasan landasan kapal-terbangnya ke kawasan luarbandar. Satu daripada sebabnya kita mengambil ketetapan memindahkan landasan ini ialah oleh kerana Sungai Besi adalah satu landasan kapal-terbang yang kecil yang mungkin kapal-terbang-kapal-terbang bukan sahaja yang besar bahkan yang laju tidak boleh

turun. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat maklum kita bercadang bagi tahun hadapan akan mengadakan kapal-terbang supersonic jet yang laju yang memerlukan landasan kapal-terbang yang luas untuk turun dan naik.

Saya tahu bahawa landasan kapal-terbang di Sungai Besi itu adalah kecil dan tidak mencukupi bagi tujuan keperluan kapal-terbang supersonic jet yang kita akan beli tidak lama lagi. Dengan kerana itu kita telah mengambil keputusan supaya dipindahkan landasan kapal-terbang itu ke Subang. Dalam pada itu kawasan yang di sebelah kanan landasan kapal-terbang ini saya tahu akan ditetapkan, kerana sekarang ini kita banyak mempunyai pejabat-pejabat, rumah-rumah, bangunan-bangunan yang dipunyai oleh Tentera Udara di-Raja Malaysia di sebelah kanan kalau kita pergi ke arah landasan kapal-terbang T.U.D.M. Sungai Besi. Kompleks itu kita akan tukar, tetapi oleh kerana memandangkan kepada kecilnya landasan kapal-terbang di Sungai Besi itu, kita terpaksa memindahkan landasan kapal-terbang T.U.D.M. itu ke kawasan yang lebih sesuai di Subang.

Sekianlah, Tuan Pengerusi, jawapan saya. Kalau sekiranya ada ketinggalan perkara-perkara yang dibangkitkan tadi, saya akan mengkaji dan akan menimbangkannya.

Masaalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$628,000,000 untuk Kepala B. 19 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual; dan wang sebanyak \$118,178,000 untuk Kepala P. 19 disetujui jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan, 1974.

6.20 ptg.

Kepala B. 20, B. 21, P. 20 dan P. 21—

Menteri Pelajaran (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan supaya Anggaran Belanjawan Mengurus dan Anggaran Pembangunan bagi Kementerian Pelajaran sebanyak \$985,240,567 untuk tahun 1974, di bawah Kepala-kepala Anggaran yang berikut menjadi sebahagian daripada Jadual:

(i) *Kepala Bekalan 20—Semenanjung Malaysia*

Anggaran Belanja Mengurus se-banyak \$726,819,815 iaitu \$38,772,229

untuk gaji, \$29,987,457 untuk Perkhidmatan dan Bekalan, \$1,562,971 untuk Pembelian Harta Modal dan \$656,497,158 untuk Pemberian dan Bayaran Tetap.

(ii) *Kepala Pembangunan 20—Semenanjung Malaysia*

Anggaran Belanja Pembangunan sebanyak \$108,350,000 iaitu \$2.06 juta untuk Pentadbiran Am, \$2.42 juta untuk Latihan Guru, \$68.67 juta untuk Pelajaran Rendah dan Menengah, \$34.8 juta untuk Pelajaran Menengah Atas/Pelajaran Tinggi dan \$0.4 juta untuk Kebajikan Penuntut-penuntut di Luar Negeri.

(iii) *Kepala Bekalan 21—Sabah dan Sarawak*

Anggaran Belanja Mengurus sebanyak \$118,696,352 iaitu \$62,740,080 untuk Gaji, \$18,066,082 untuk Perkhidmatan dan Bekalan, \$1,464,040 untuk Pembelian Harta Modal dan \$36,426,150 untuk Pemberian dan Bayaran Tetap.

(iv) *Kepala Pembangunan 21—Sabah dan Sarawak*

Anggaran Belanja Pembangunan sebanyak \$31,374,400 iaitu \$0.979 untuk aktiviti Latihan Guru dan \$30.3954 untuk Pelajaran Rendah dan Menengah.

Tuan Pengerusi, peruntukan bagi Belanja Mengurus tahun 1974 bagi seluruh Malaysia ialah \$845,516.167 iaitu melebihi peruntukan tahun 1973 sebanyak \$142.89 juta. Peruntukan yang bertambah ini adalah disebabkan oleh bertambahnya bilangan murid-murid, alatan-alatan, bilangan guru-guru yang dilatih, bantuan pelajaran dan lain-lain perbelanjaan yang terpaksa ditambah sama. Bilangan penuntut-penuntut di Universiti-universiti juga bertambah yang mana memerlukan pertambahan alatan-alatan, pensyarah-pensyarah dan kakitangan am. Di Sarawak, Sekolah-sekolah yang dikelolakan secara langsung oleh Majlis-majlis Tempatan telah diambilalih oleh Kerajaan Negeri Sarawak. Ini memerlukan perbelanjaan yang banyak untuk menyelenggarakan sekolah-sekolah itu.

Tuan Pengerusi, sekarang izinkan saya membentangkan peruntukan-peruntukan yang diperlukan dalam tahun 1974 mengikut aktiviti-aktiviti perbelanjaan Kementerian Pelajaran.

Pentadbiran Am—

(i) *Belanja Mengurus:*

Semenanjung Malaysia	..	\$15.42 juta	} \$22.75 juta
Sabah	..	3.57 juta	
Sarawak	..	3.76 juta	

(ii) *Belanja Pembangunan:*

Semenanjung Malaysia	..	\$ 2.06 juta
----------------------	----	--------------

Peruntukan sebanyak \$22.75 juta adalah diperlukan bagi Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak untuk Gaji, Perkhidmatan dan Bekalan dan Pembelian Harta Modal.

Pada tahun 1974 sejumlah \$2.06 juta akan diperuntukkan bagi Belanja Pembangunan di bawah aktiviti ini. Peruntukan itu ialah untuk bayaran kontrakter bagi kerja-kerja pembinaan Jabatan-jabatan Pelajaran di Kangar dan Johor Bahru dan juga bangunan-bangunan tambahan kepada Jabatan-jabatan Pelajaran di Melaka dan Ipoh dan pembayaran projek pembangunan Pusat Perkembangan Pelajaran dan bayaran tuntutan-tuntutan elau perjalanan pegawai-pegawai Jabatan Kerja Raya.

Latihan Guru—

(i) *Belanja Mengurus:*

Semenanjung Malaysia	..	\$26.42 juta	} \$32.67 juta
Sabah	..	4.16 juta	
Sarawak	..	2.09 juta	

(ii) *Belanja Pembangunan:*

Semenanjung Malaysia	..	\$ 2.42 juta	} \$ 3.42 juta
Sabah	..	0.64 juta	
Sarawak	..	0.34 juta	

Aktiviti-aktiviti latihan guru di Semenanjung Malaysia memerlukan peruntukan sebanyak \$26.42 juta, Sabah \$4.16 juta dan Sarawak \$2.09 juta. Peruntukan sebanyak ini ialah bagi menjalankan empat jenis kursus iaitu Kursus Sebelum Perkhidmatan, Kursus Dalam Perkhidmatan, Kursus Bahasa Malaysia, dan Kursus Khas. Bilangan kursus-kursus akan bertambah sebanyak 43,129 pada tahun 1974.

Bagi Belanja Pembangunan di bawah aktiviti ini peruntukan \$2.42 juta adalah diperlukan bagi Semenanjung Malaysia iaitu bagi membiayai kerja-kerja membina Bangunan-bangunan Tambahan kepada Maktab-maktab Perguruan yang ada dan juga untuk melaksanakan projek-projek bangunan baharu bagi 4 buah Maktab Perguruan yang akan dibiayai daripada pinjaman Ketiga Bank Dunia dan sebuah Maktab Perguruan akan dibina daripada sumber kewangan tempatan.

Di Sabah dan Sarawak peruntukan belanja pembangunan yang diperlukan ialah sebanyak \$0.98 juta iaitu bagi pembinaan bangunan sambungan Maktab Perguruan di Sandakan, projek tambahan kepada Maktab Perguruan Baru Lintang dan Maktab Perguruan di Rajang, Sarawak.

Pelajaran Rendah dan Menengah—

(i) Belanja Mengurus:

(i) Belanja Mengurus:

Semenanjung Malaysia	..	\$543.75 juta	} \$639.85 juta
Sabah	..	44.11 juta	
Sarawak	..	51.99 juta	

(ii) Belanja Pembangunan:

Semenanjung Malaysia	..	\$ 68.67 juta	} \$ 99.06 juta
Sabah	..	15.96 juta	
Sarawak	..	14.43 juta	

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Tuan Pengerusi, aktiviti Pelajaran Rendah dan Menengah ini merupakan satu aktiviti yang menelan belanja yang terbesar sekali di antara aktiviti-aktiviti Kementerian Pelajaran. Peruntukan Belanja Mengurus dan Pembangunan bagi seluruh Malaysia di bawah aktiviti ini bagi tahun 1974 ialah \$738.91 juta.

Semenanjung Malaysia

Bagi Belanja Mengurus Semenanjung Malaysia sebanyak \$543.75 juta diperlukan. Daripada jumlah itu sejumlah \$525.93 juta ialah bagi Pemberian Bantuan dan Bayaran Tetap iaitu bagi sekolah rendah dan menengah, pengajaran agama, pendidikan kanak-kanak cacat, sekolah-sekolah berasrama penuh termasuk sekolah-sekolah menengah sains, pengajaran menengah teknik dan vokesyenal, asrama-asrama, pamiran dan sukan, rancangan buku-buku teks, Lembaga Pusat, elaun perjalanan guru-guru dan kakitangan-kakitangan sekolah dan bantuan kepada Kolej Tunku Abdul Rahman.

Bagi Belanja Pembangunan berjumlah \$68.67 juta diperlukan bagi Semenanjung Malaysia iaitu \$20 juta bagi pelajaran rendah, \$30 juta bagi pelajaran menengah, \$8 juta bagi membina 4 buah Sekolah Menengah Vokesyenal di Taiping, Keluang, Kelang, Temerloh dan sebuah Sekolah Menengah Teknik di Kuala Trengganu. \$1.5 juta untuk membina 31 buah rumah guru, \$2 juta untuk menyediakan projek-projek asrama yang masih belum siap, \$1.5 juta

untuk bantuan modal kepada Sekolah-sekolah Bantuan Penuh bukan milik Kerajaan; \$3 juta untuk TV Pendidikan dan \$2.6 juta untuk Kolej Tunku Abdul Rahman bagi projek pembangunan.

Tuan Pengerusi, Peruntukan Belanja Mengurus bagi Sabah dan Sarawak di bawah aktiviti ini ialah \$96.10 juta, iaitu untuk pembayaran gaji guru-guru dan kakitangan-kakitangan sekolah-sekolah rendah dan menengah Kerajaan, Perkhidmatan dan Bekalan, Pembelian Harta Modal dan bantuan kepada sekolah-sekolah bukan Kerajaan.

Bagi Belanja Pembangunan Negeri Sabah dan Sarawak, peruntukan sejumlah \$30.39 juta adalah diperlukan iaitu \$15.96 juta untuk Sabah dan \$14.43 juta untuk Sarawak. Peruntukan sebanyak itu adalah bagi membina bilik-bilik darjah baru dan tambahan, bilik makmal sains, pembayaran kontrek bagi sebuah Maktab Rendah, rancangan memulakan perkhidmatan TV Pendidikan dan bantuan modal kepada sekolah-sekolah bukan Kerajaan di Sabah. Di Sarawak pula peruntukan diperlukan bagi membina bilik-bilik darjah baru dan tambahan bilik-bilik makmal sains, sains rumahtangga, bangunan-bangunan asrama, bayaran kontrek dan pembelian alat-alat sekolah vokesyenal, membeli peti-peti radio, bantuan modal kepada sekolah-sekolah bukan Kerajaan dan pinjaman kepada sekolah-sekolah menengah bukan Kerajaan.

Pengurusan Peperiksaan—\$6.5 juta

(i) Belanja Mengurus:

Semenanjung Malaysia	...	\$6.1 juta
Sabah	...	\$0.4 juta

Tuan Pengerusi, sejumlah \$6.1 juta diperuntukkan dalam tahun 1974 bagi aktiviti ini di Semenanjung Malaysia iaitu untuk gaji, perkhidmatan dan bekalan dan pembelian harta modal.

Jumlah calon-calon yang akan menduduki berbagai jenis peperiksaan dalam tahun 1974 adalah dianggarkan seramai 861,275 orang berbanding dengan 829,435 orang dalam tahun 1973. Di Sabah peruntukan yang diperlukan sebanyak \$0.4 juta bagi pembayaran gaji, perkhidmatan dan bekalan dan pembelian harta modal. Pada

tahun 1974 adalah dianggarkan seramai 70,765 orang calon akan mengambil berbagai-bagai jenis peperiksaan di Sabah berbanding dengan 54,852 orang dalam tahun 1973.

Pelajaran Menengah Atas/Tinggi—\$139.72 juta

(i) Belanja Mengurus ...	\$102.32 juta
(ii) Belanja Pembangunan	\$ 37.4 juta

Tuan Pengerusi, sejumlah \$102.32 juta adalah diperlukan bagi aktiviti ini pada tahun 1974. Peruntukan sejumlah itu ialah bagi membiayai yayasan-yayasan pelajaran tinggi iaitu Politeknik Ungku Omar, Instituti Teknologi Kebangsaan, Universiti Malaya, Universiti Hospital, Universiti Kebangsaan, Universiti Sains dan Universiti Pertanian. Bilangan pelajar-pelajar di Yayasan-yayasan tertinggi tadi dianggarkan bertambah dalam tahun 1973 dan akan memerlukan perbelanjaan. Bagi Belanja Pembangunan sejumlah \$37.4 juta adalah diperlukan. Peruntukan sebanyak itu adalah bagi menyediakan bangunan pejabat Fakulti Sains, Pusat Pelajaran Penuntut-penuntut dan bagi pembinaan Asrama Ketujuh dan Kompleks Sukan bagi Universiti Malaya, menyiapkan bangunan perpustakaan, bangunan pentadbiran dan alat-alat kelengkapan bagi Fakulti Sains dan Instituti Bahasa, Kebudayaan dan Kesusasteraan Melayu bagi Universiti Kebangsaan. Menyudahkan Asrama Pertama, Pusat Sebaran Pendidikan, pembaharuan kepada Minden, sambungan kepada Sekolah Kebajikan Kemasyarakatan dan memulakan pembinaan Balai Sains yang dibiayai daripada Pinjaman Kedua Bank Dunia bagi Universiti Sains Malaysia.

Untuk menyediakan bangunan perpustakaan, pusat penuntut-penuntut, bangunan Sains Kemasyarakatan, Bangunan Agronomi dan Asrama peringkat ketiga bagi Universiti Pertanian. Menyudahkan sambungan kepada Bangunan Pentadbiran, 4 blok asrama bagi penuntut-penuntut laki-laki dan 1 blok bagi penuntut-penuntut perempuan, tambahan kepada dewan makan, 5 bilik syarahan dan 55 buah bilik pensyarah bagi Instituti Teknologi Kebangsaan dan menyediakan projek peringkat kedua asrama, padang permainan dan pagi bagi Politeknik Ungku Omar.

Kebajikan Penuntut-penuntut di Luar Negeri—\$3.5 juta

(i) Belanja Mengurus ...	\$3.1 juta
(ii) Belanja Pembangunan ...	\$0.4 juta

Tuan Pengerusi, bagi Belanja Mengurus di bawah aktiviti ini sejumlah \$3.1 juta diperlukan untuk membiayai perbelanjaan semua Jabatan penuntut-penuntut asrama dan Pusat-pusat penuntut di luar negeri. Bilangan penuntut-penuntut Malaysia di luar negeri pada tahun 1973 ialah di sekitar 19,627 orang dan bilangan ini dijangka akan bertambah pada tahun 1974.

Bagi Belanja Pembangunan sebanyak \$400,000 diperlukan bagi membina asrama perempuan di Kaherah.

Biasiswa/Dermasiswa/Hadiah Bantuan Latihan—\$25 juta

Sejumlah \$25 juta ini diperuntukkan dalam tahun 1974 bagi aktiviti ini. Kementerian Pelajaran menyediakan berbagai-bagai jenis Biasiswa/Dermasiswa/Hadiah Bantuan Latihan bagi pelajaran rendah, menengah dan menengah atas, pelajaran tinggi dan latihan. Dari jumlah \$25 juta itu, \$9.1 juta ialah Biasiswa Kecil Persekutuan, \$3.04 juta untuk Biasiswa Kelas Persediaan Universiti, \$9.75 juta untuk Biasiswa Guru-guru dan Pentadbir Pelajaran Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak, \$1.2 juta untuk biasiswa kepada penuntut Politeknik Ungku Omar dan yang baki lagi itu untuk elaun bagi Kursus Persediaan Instituti Teknologi Kebangsaan, Hadiah Bantuan untuk guru-guru dan Pentadbir-pentadbir Pelajaran Semenanjung Malaysia, Sarawak dan Sabah, Bantuan Belajar kepada guru-guru Kerajaan, elaun penuntut-penuntut Kursus Sains di Universiti Pertanian, Biasiswa Penuntut-penuntut dari Indonesia, Biasiswa Komonwel dan lain-lain. Bilangan hadiah dan calon-calon yang layak untuk mendapatkannya dianggarkan bertambah pada tahun 1974.

Perkhidmatan Awam dan Pelajaran Daerah—\$4.72 juta

Sejumlah \$4.72 juta bagi Belanja Mengurus diperlukan di bawah aktiviti Perkhidmatan Awam dan Pelajaran Daerah bagi tahun 1974. Rancangan Perkhidmatan Awam di bawah aktiviti ini merupakan Pemberian Bantuan Kerajaan kepada rancangan-rancangan seperti Bayaran Sekolah di Singapura bagi

anak-anak pekerja-pekerja Malaysia di sana, bantuan kepada Sekolah Agama Islam Rakyat, Pelajaran Lanjutan, bantuan kepada peserta-peserta kursus di Sekolah-sekolah Latihan Membina Semangat, bantuan kepada Pejabat Braille, bantuan kepada Dewan Bahasa dan Pustaka dan bantuan kepada Pertubuhan Asia di Raja Cawangan Malaysia.

Di bawah Rancangan Pelajaran Daerah, Kementerian Pelajaran memberi peruntukan bantuan kepada pertubuhan-pertubuhan antarabangsa dan serantau yang ada hubungannya dengan pelajaran yang mana Malaysia adalah sebuah negara ahli pertubuhan-pertubuhan itu. Pertubuhan-pertubuhan itu ialah Pertubuhan Menteri-menteri Pelajaran Asia Tenggara iaitu SEAMEO, Pusat Wilayah SEAMEO bagi Pelajaran Sains dan Ilmu Hisab yang mempunyai ibu pejabat di Pulau Pinang, Lembaga Penyelarasan Pusat SEAMEO bagi Perubatan-perubatan Tropika dan Kesihatan Awam di Bangkok, Instituti Wilayah bagi Pelajaran Tinggi dan Pembangunan di Singapura dan Pertubuhan Pelajaran Sains dan Kebudayaan Bangsa-bangsa Bersatu (UNESCO) di Paris. Jumlah peruntukan yang diperlukan bagi caruman kepada pertubuhan-pertubuhan ini ialah \$1.22 juta.

Tuan Pengerusi, penjelasan yang lanjut adalah didapati dalam Buku Merah jadi tidak payahlah saya memanjangkan lagi ucapan saya, maka dengan penerangan-penerangan di atas saya mohon mencadangkan.

Datuk Tajudin bin Ali (Larut Utara):

Tuan Pengerusi, saya bangun menyokong perbelanjaan Kementerian Pelajaran dan saya akan bercakap pada P. 20, Pecahan-kepala 15. Peruntukan belanjawan kepada Kementerian Pelajaran memang satu peruntukan yang terbesar sekali. Ini adalah jelas dan nyata bahawa Kerajaan kita sangat menitik beratkan hal ehwal latihan ilmiah ke anak muda-mudi kita.

Baru-baru ini, gerakan-gerakan daripada muda-mudi yang bercurak sosialisma dan komunisma dan gejala-gejala ini saya dapati meresap ke tanahair kita, diimpot ke tanahair kita daripada seberang laut. Kita mesti bertanya kepada diri kita, apakah makna pelajaran? Adakah pelajaran itu semata-mata memberi ilmiah kepada muda-mudi

kita? Saya menjawabnya, bukan begitu. Kalau ini tujuannya negara kita akan hancur-lebur dan perbelanjaan yang besar begini rupa akan menjadi sesia. Saya syorkan kepada Yang Berhormat Menteri supaya beliau lengkapkan kepada muda-mudi kita terutama sekali kepada siswa dan siswazah kita mestilah daripada hari ini ke hadapan menitik-beratkan hal ehwal rohani dan jasmani budak-budak kita.

Apabila saya sebutkan begini, saya susah hendak memikirkan samada saya hendak katakan siswa dan siswazah kerana apabila saya melihatkan gejala-gejala ini sudah sampai ke negara kita dan sampai kepada siswa dan siswazah kita. Saya katakan pada diri kita tidak boleh saya katakan siswa dan siswazah memandangkan perangai-perangai mereka itu. Saya cuma katakan adalah mereka ini budak-budak sekolah sahaja.

Saya berasa terkejut dan malu, apabila ada tunjuk perasaan diadakan di Universiti Sains Pulau Pinang, tidak cukup itu baru-baru ini timbul di Universiti Kebangsaan kita. Oleh sebab itu terlebih dahulu saya telah nyatakan bahawa penuntut-penuntut ini yang sebenar-benarnya ialah kurang latihan jasmani dan rohani. Saya tidak pula menentang muda-mudi kita membawa ke tanahair kita ilmiah yang berfaedah kepada tanahair kita. Ada kita tengok baru-baru ini budak-budak universiti kita menyimpan rambut panjang dan sebagainya. Ini tidak menjadi soal kepada saya, tetapi rasa saya, kita sudah sampai ke persimpangan jalan, samada negara kita ini akan berpaling kepada cara sosialisma ataupun kominisma.

Kita tengok di negara yang berjiran dengan kita, umpamanya di India, Jepun dan Korea dan baru-baru ini timbul di negeri Siam (Thailand) dan segala-galanya ini ada bayangan-bayangan kominisma dengan siswa dan siswazah di sana. Kalau murid-murid kita di pelajaran tinggi mengikut jejak langkah mereka itu seperti yang diadakan di Siam sana dengan tujuan hendak menjatuhkan Kerajaan kita dengan susunan, barisan kominis dan sebagainya, saya minta kepada Yang Berhormat Menteri bertindak dengan sekeras-kerasnya.

Tuan Pengerusi, saya perhatikan kebanyakan muda-mudi kita adalah budak-budak yang dapat biasiswa Kerajaan. Baru-baru sahaja mereka itu datang daripada kampung dan saya sendiri telahpun diberikan kuasa

oleh Kerajaan Negeri menjadi pemilih murid-murid kita daripada kampung pergi menghadiri mendapat pelajaran tinggi di universiti-universiti selama 13 tahun. Ibu bapa budak-budak ini harapkan sangat supaya anak-anak kampung dapat pelajaran tinggi, dapat ilmiah yang secukupnya dan Kerajaan memberi perbelanjaan yang begitu banyak bertambah dari setahun kesetahun. Tetapi dukacita sangat, apabila kita melihat telatah murid-murid ini dengan mempelajari gejala-gejala yang tidak diingini daripada negara kita yang berjiran. Saya sangat dukacita dan kepada mereka ini murid-murid ini, saya katakan kebanyakan daripada mereka ini masu ke universiti ialah daripada kerjasama daripada orang-orang yang bukan Melayu. Kalau mereka itu hendak pergi belajar di universiti "with their own steam", saya rasa tidak dapat, kerana dengan tolak-ansur daripada bangsa asing iaitu Cina dan India anak-anak Melayu dapat peluang mempelajari ke universiti dan sebagainya terutama sekali di Universiti Kebangsaan kita yang mana meresap gejala-gejala sosialisma dan kominisma baru-baru ini.

Saya sambut baik murid-murid ini memimpin murid-murid Melayu yang gagal dalam Peperiksaan L.C.E. dan bergotong-royong masa mereka itu ada kelapangan, tetapi menentang Kerajaan dengan ada perbarisan yang tertentu sekali, tersusun dan kali ini bukan sahaja murid-murid bahkan disokong oleh segolongan daripada pegawai-pegawai Universiti. Saya sangat-sangat dukacita.

Saya bertanya kepada diri saya, adakah patut kalau mereka itu membuta-tuli dan adakah patut sampai satu ketika kita adakan satu susunan yang lain menentang perkara ini, iaitu mengadakan "guided democracy" dan sebagainya. Saya rasa kalau umpamanya kita sudah sampai ke simpang jalan dan simpangan ini akan menjadi merbahaya kepada tanahair kita, saya syorkan kepada Kerajaan bertindaklah tegas dan jangan ragu-ragu lagi mengikut satu langkah supaya kita mengambil langkah "guided democracy" untuk keselamatan negara, raja dan tanahair kita, kerana kita tengok di Pakistan dan di negeri-negeri lain dan juga di Indonesia ada guided democracy dan negaranya aman makmur dan murid-muridnya belajar di universiti dan sebagainya secara berdisiplin, secara ala orang

Islam, mengikut telatah orang Islam dan pandai mereka itu mengenalkan ketua dan Raja.

Saya tidak langsung bagi kehormatan kepada seorang bijak kerana dengan akademiknya sahaja, tetapi dengan segala-segalanya, iaitu akademik, dengan disiplinnya baharulah mereka ini menjadi orang-orang yang berfaedah kepada negara. Kalau tidak mereka itu hendak ada berperasaan kominisma dan sebagainya, menentang Kerajaan dan mengharapkan supaya negara ini dijalankan oleh "a tin god dan Prophets of doom," saya mengatakan kepada Yang Berhormat Menteri dan tegasnya kepada Kerajaan jangan ragu-ragu lagi mengambil satu langkah, tindakan yang tegas supaya gejala-gejala yang tidak diingini oleh negara kita ini dapat dihapuskan untuk faedah negara kita keseluruhannya. Sayugia diingat bahawa keputusan yang kita hendak menghantar Vice-Chancellor, tegasnya Datuk Abdullah Ayob ke Universiti Kebangsaan itu ialah keputusan daripada

Tuan Pengerusi: Saya fikir tidak elok kita bawa perkara itu. Ini kuasa Universiti sendiri.

Datuk Tajudin bin Ali: Saya hanya menyentuh berkenaan perbelanjaan yang begini besar rupanya, Tuan Pengerusi. Saya cuma sentuh sedikit sahaja

Tuan Pengerusi: Tidak boleh, saya tidak benarkan; perkara ini tidak boleh dibawa ke dalam Parlimen. Lantikan universiti itu memang dalam kuasa tangannya sendiri.

Datuk Tajudin bin Ali: Terima kasih. Saya menitikberatkan supaya penuntut-penuntut di universiti, tegasnya di Universiti Kebangsaan ini berperangai sebagai manusia yang siuman dan kalau Yang Berhormat Menteri memandang yang sudah-sudah di Universiti Sains Pulau Pinang dan baharu-baharu ini timbul di Universiti Kebangsaan itu dapat dilatih, dapat dibentuk umpamanya buluh, kalau hendak dibentuk waktu rebung, apabila jadi aur akan rosak binasa segala-galanya.

Akhirnya, Tuan Pengerusi, perbelanjaan yang begini besar rupanya, saya bersimpati juga dengan Yang Berhormat Menteri, iaitu

beliau sebatang kara mentadbir satu Kementerian yang begini besar. Saya mengesyorkan terutama sekali kepada Kerajaan supaya kalau ada wang yang lebih sedikit di sana-sini mengapa tidak adakan seorang Timbalan Menteri membantu Menteri kita di atas tugas beliau yang sangat berat ini.

6.55 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Bandar Melaka): Tuan Pengerusi, saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris. Saya sebutkan yang pertama Kod 1100—Pelajaran Rendah.

Tuan Pengerusi: Kod berapa?

Tuan Lim Kit Siang: Kod 1100, muka 171. (*Dengan izin*) On Monday this week, the Minister of Education gave an assurance to representatives of Chinese educational organisations that the Chinese primary schools would not be converted by 1975. This is completely unsatisfactory. In this connection, it is worth noting the great transformation that the members of the Alliance—the ruling party—have undergone on this issue.

Sometime in 1967, a former Cabinet Minister, the late Khaw Khai Boh, gave a pledge that the M.C.A. would sink or swim with Chinese education. He has passed away, and the position of Chinese education in Malaysia is not very far different.

On December 29 last year, the Finance Minister, who is also the M.C.A. President, gave a new pledge that the M.C.A. would “sink or swim together” with the existence of Chinese primary schools. Here is the first great shift of the M.C.A.’s stand on Chinese education, from “sink or swim” with Chinese education, to “sink or swim” with Chinese primary schools.

But the second great shift has come even faster, and the Minister of Special Functions who is also the Director of the M.C.A. Education Bureau gave a pledge that the Chinese primary schools would not be converted by 1975—which has now been confirmed by the Minister of Education on Monday last.

Thus, we see a shift from “sink or swim” with Chinese primary schools, on December 29, to the present M.C.A. stand of “sink or swim” with Chinese primary schools until the next general elections in 1975.

The forced conversion of Chinese primary schools is against the spirit and letter of the Constitutional provision embodied in Article 152 (1) (b) which commits the Government to “preserve and sustain the use and study of the language of any other community” in Malaysia. What the people of Malaysia of Chinese descent want is not an assurance that Chinese primary schools would not be converted by 1975, but a categorical policy statement from the Government that the Chinese primary schools would not be converted, whether by 1975, or any time thereafter.

If the character of the Chinese primary schools are to be preserved, in accordance with the wishes of the Malaysians of Chinese descent, then it is imperative that the 1961 Education (Amendment) Act, Clause 21 (b), empowering the Education Minister to immediately order the conversion of Chinese primary schools with a flourish of the pen, and the 1972 Education (Amendment) Act abolishing the Boards of Managements of Chinese primary schools must be repealed.

Unfortunately, in both these Education Amendment Acts which prepared the ground for the conversion of Chinese primary schools, the M.C.A. leaders and Members of Parliament, including the Gerakan leaders when they were formerly in the M.C.A., like Dr Lim Chong Eu and Dr Lim Keng Yaik, gave full unconditional support.

Where, then, is the sincerity of their declarations on behalf of the Government, that they want to “sink or swim” with Chinese primary schools, when they have co-authored the death warrant, which is merely awaiting the Minister of Education’s signature?

I intended to move a motion for the repeal of both these Education (Amendment) Acts, but as I shall not be able to do it during the present session as notice for such a motion would have to be given in November last year, I would like to find out from the M.C.A. Ministers in this House whether they would be prepared to second such a motion. Alternatively they can move a motion and we in the D.A.P. would be glad to second it. This would be a test to see whether they are sincere or not and I hope the Minister for Special Functions and the Minister for New Villages would not go into hiding but would have the courage to declare their stand.

Furthermore, if Chinese primary schools are to be preserved in character, the Government should hold teacher-training courses in the Chinese medium, for otherwise, if there is no fresh infusion of trained teachers for the Chinese primary schools, the Chinese primary schools would have to fold up automatically for lack of teachers with the passage of years.

The last few years have seen greater and greater enrolments of primary pupils in Chinese primary schools, so much so that the present school places are unable to cope with the demand. This is an eloquent demonstration of the desire of the Malaysians of Chinese descent to preserve the Chinese primary schools and to see to their expansion. However, the Ministry of Education is not expanding the Chinese primary schools or classes to meet the demand. I would like to know from the Minister of Education the Government's position on this matter.

Recently, two University of Malaya staff members mounted a campaign against the intake of Nanyang University, Formosan University and Ngee Ann College graduates by the University of Malaya for the diploma of education course, although they possess the minimum qualifications required by the University.

Thus, the six Ngee Ann graduates who were accepted by the University of Malaya had been teaching in Bahasa Malaysia in local schools and were admitted to study the teaching of Bahasa Malaysia as their main teaching subject. As was rightly pointed out by the acting Vice Chancellor of the University of Malaya, Professor Ahmad Ibrahim, this action was in adherence to the Government's policy that more teachers should teach in Bahasa Malaysia, considering the great shortage of really qualified teachers versed in Bahasa Malaysia as a medium of instruction.

I do not see how any liberal and enlightened university lecturer or staff can take objection to such things. I urge the University of Malaya to continue to keep its doors open to such Malaysians with Nanyang, Formosan and Ngee Ann College qualifications to do diploma of education courses so that (i) we can make full use of our own qualified man-power resources; (ii) expand the number of teachers qualified in Bahasa Malaysia for the betterment of the quality of

education in our secondary and primary schools. The University of Malaya should be given full backing by the Minister of Education in this matter, and neither the university authorities nor the Education Ministry should buckle down to any pressure to slam the door on such Malaysians to do diploma of education courses.

One of the most heart-breaking problems today is the diminution of higher-education opportunities for Malaysians who are qualified academically to pursue such higher studies.

Thus, in 1970, there was a total of 8,148 undergraduates in Malaysian universities, comprising 3,237 Malays, 4,009 Chinese, 595 Indians and 307 others. In 1973, there was a total undergraduates strength of 11,749, comprising 6,118 Malays, 4,565 Chinese, 907 Indians and 89 others.

This means that for the years 1970 to 1973, Malay university students increased by 2,951 or an increase of 91 per cent; Chinese university students by 556 only or 14%, while Indian university students by 312 or 69%.

We are not against the 91% increase in the number of Malay university students, but it is a matter of grave concern to non-Malay parents that this has come about at the expense of the diminution of higher education opportunities for their children.

The Government has declared that in implementing the Second Malaysian Plan and the New Economic Policy, it would ensure "no particular group experiences any loss or feels any sense of deprivation."

The M.C.A. President and Finance Minister said on December 29 that the Mid-Term Review of the Second Malaysia Plan covering 1970 to 1990 aimed to create a society in which there would be a fair share for all, and reiterated that the Plan would be accomplished in the context of an expanding national cake and any one group of community would not be made to feel deprived.

I would like to ask the Honourable Minister of Education where is this expanding educational cake in higher studies for all racial groups, so that no one group or community would be made to feel deprived? I call therefore for the greater

expansion of the higher education places in Malaysia, so that the expansion of higher education opportunities for any one race would not be at the expense of other races, as is now the position.

Latest figures show that in 1971, there were about 149 private institutions providing places for dropouts to continue their formal secondary education. The number of private candidates taking examinations for higher certificates increased twelve-fold from 7,873 in 1962 to 90,495 in 1973.

This should be a matter of grave concern to the Ministry of Education and the Government, for it shows that our education system has failed to absorb and find places in secondary education for such numbers of Malaysians.

Forced to go to private institutions, the poor students are put at a greater disadvantage—and we do not know how many tens of thousands of them simply cannot afford to go to private institutions and we are also uncertain about the quality of teaching and education in these private institutions.

The Government should work out a scheme to reabsorb these secondary school drop-outs to enable them to continue formal secondary education in Government schools, rather than in private institutions entailing great hardships and uncertain educational future.

For the past week and more, parents and students have been rushing from shop to shop to buy textbooks that are just not available.

On the 29th of December, the president of the Malaysian Book Publishers' Association, Encik Ishak bin Alang Ismail, gave an assurance to the Textbooks Bureau of the Ministry of Education that all school textbooks would be available at the bookshops by the time school re-opened on January 7.

On the same day, the Managing Director of Anthonian Book Stores Sdn. Bhd., Mr Francis Lee, was reported in the Press as saying that although certain books would not be available on the market just now—that was on the 29th December—but the shortage was expected to be overcome by January 7. Both these assurances were made in the knowledge that the textbooks could not be available by January 7.

Thus, here, I have a copy of a circular which Mr Francis Lee of Anthonian Store Sdn. Bhd., sent to all booksellers dated 3rd January 1974 and, with your permission, I would just quote two paragraphs:

“Dear Bookseller,

We enclose a copy of our latest report of the stock position of our titles. We are sorry for the delay in the supply of some titles which have taken much longer than expected in the delivery from the printers.

This year has been an exceptional one in that many factors have contributed to the delay. The shortage of paper is one of them. Secondly, the review from the Biro Buku-buku Teks requested many changes to be made before manuscripts can be printed and, thirdly, the reprint of current titles in Bahasa Malaysia can only be done after re-editing in Ejaan Baru, re-setting and film-making.

However, it is expected that most of the books will be available in two weeks and perhaps about four titles by the end of the month.”

Yesterday, the publishers and booksellers' association met the Honourable Minister and gave an assurance that, barring unforeseen circumstances, the current shortage of the textbooks will be overcome by the end of the month.

The operative part in that assurance is “barring unforeseen circumstances”, which clearly is to give the book publishers and booksellers an opening to give new reasons and excuses when they are not available and ready by the end of the month.

I support the call made by the *Straits Times* editorial today that the time has come for full-scale investigations into the textbooks shortage because all the reasons that have been advanced for the shortage are just not convincing.

In this connection, I must express my surprise that the Minister of Education has accepted the publishers' explanation that one of the reasons for the textbooks delays is caused by the conversion into ejaan baru, when in this House a few days back, in reply to my supplementary question, he vehemently denied that the textbooks shortage had any connection with the change to ejaan baru.

The textbook shortage problem has happened too often, to be taken lightly and carelessly by the Government. As it is, there is no guarantee that the books that are still to be printed would be in the market at the end of January, and our students will be wasting weeks and months of school-hours and school-days waiting for the books. Most of the text books that are now in shortage are basic textbooks and not supplementary readers.

Thus, at random, in the case of a publisher, McGraw-Hill Far Eastern, the Ilmu Alam Moden untuk Tingkatan 1 written by Encik Murad bin Mohd. Noor, the author of Murad Dropout Report, is not available. Others of this publishing company are, for instance, Ilmu Alam untuk Tingkatan Peralihan Buku I dan II, Tata Rakyat untuk Tingkatan 1; Tata Rakyat Baru Malaysia untuk Tingkatan Peralihan; Tawarikh untuk Tingkatan Peralihan; Sains Moden Darjah 5; Ilmu Kesihatan untuk Tingkatan 3; Tata Rakyat Baru untuk Darjah 4 dan Darjah 6. In the case of Federal Publications, the New Comprehensive Home Science Series, Book 2 and 3 are not available. In the case of Times Educational, Development Readers Book 1 and 2; Tawarikh Perubahan Book 1, 2 and 3; Hisab Perubahan Book 5; and Primary Readers Book 9 and 10 are not available. In the case of Anthonian Store Sdn. Bhd., Comprehensive Course in Integrated Science Volumes 1, 2 and 3 are not available; Kursus Sains Panduan, Jilid 1, 2 and 3; Modern Mathematics, Volume 1; Industrial Arts for Secondary Schools, Book 2 all are not available. Here already there are some 30 titles, and they are not all.

It is clear that not all the basic textbooks can be ready by the end of January, and I will be surprised if they can all be ready by February itself.

I suggest that the Minister of Education instruct all Chief Education Officers in all States to immediately direct all principals not to wait for the titles that are not available but to switch to alternate titles that have been approved by the Ministry of Education.

In this connection, the Government must devise a new policy with regard to textbooks. Although the Government has increased

financial allocations to help poor and needy children with textbooks, it is clear that this is only a drop in the ocean—for it is still common to see children in schools go without textbooks for months on end. The Government should devise a textbook policy with the following aims:

- (i) to get all the textbooks into the hands of the school children, regardless of their economic backgrounds, within the first week of school re-opening;
- (ii) Government's participation in the printing of textbooks for children of poor families, for under the present system, the Government's subsidy of textbooks and the purchase of textbooks for the poor only lead to the profit-making by private publishers at public expense; with the Government's participation, the printing of textbooks can be brought down to minimal costs;
- (iii) terminate the present system requiring students to buy books, which imposes a very great financial burden on parents of low income and poor families and substitute it with a nation-wide scheme of school textbook loan system which is in a practice in some schools, for instance, in Batu Pahat High School, where the children and students pay a nominal sum for the hire of the books and the average wear and tear.

Finally, Mr Chairman, Sir, I have only one further point and this is unfortunately in connection with an item which I have raised but now it has taken on an educational angle. This is in connection with what I raised in December about a 16-year old minor who, against the wishes of her parents, has left home and has been converted into the Islamic religion. Action on this matter, I believe, is being taken—the Honourable Deputy Minister concerned is also here. But the new turn is this: the school reopened on Monday and the parents had gone to the school, i.e. the Temenggong Ibrahim Girls School, to await the arrival of their daughter. But without the consent of the parents, the girl was switched to another school in Batu Pahat. I would like to know from the Minister of Education whether it is the policy of the Government, of the Education Department, to switch schools of students who are minors without the consent of their parents.

Here is something where, as I said the other time, constitutional rights are involved. So long as they are minors, their rights must be upheld and the parents have the right to determine the religion of the minors. Yet, the Ministry of Education has come in against the interests of the girl. I do not know why all these things should be happening. Instead the whole matter can be very satisfactorily and easily resolved. Since both the Ministers concerned are here, I hope they will look into this matter so that it will not be necessary for me to raise it again in the next few days because this matter involves so many Ministries. Thank you very much.

7.15 mlm.

Puan Bibi Aishah binti Hamid Don (Kulim Utara): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk bercakap sepatah dua di dalam Kepala 20 iaitu di dalam Kementerian Pelajaran yang dibentangkan dalam Dewan pada petang ini.

Saya hanya hendak menyentuh Latihan Guru dalam muka surat 174, kerana pada pandangan saya latihan guru adalah memainkan peranan yang sangat penting di dalam hal ehwal menentukan pelajaran anak-anak kita. Kita tahu kalau tidak ada guru yang terlatih apa juga dasar pelajaran yang kita kemukakan di dalam Dewan ini ataupun kepada negara seluruhnya, pelajaran anak-anak kita tidak begitu terjamin. Peruntukkan wang yang banyak telah diperuntukkan kepada latihan guru. Apa yang saya hendak sentuhkan, Tuan Pengerusi, ialah berkenaan dasar Kementerian Pelajaran yang pada masa kebelakangan ini ada mengubah sedikit haluannya iaitu bagaimana hendak channel kanak-kanak daripada aliran sastra ke aliran sains iaitu anak-anak yang telah tamat peperiksaan Tingkatan III ataupun L.C.E. yang mana kita tahu pada masa dahulu banyak kita galakkan mereka ini mengambil bahagian di dalam aliran sains, tetapi apabila sampai kepada penghujung tahun kita dapat tahu banyak daripada anak-anak kita terpaksa dipecahkan aliran mereka itu kepada sains dan sastra mengikut keputusan-keputusan peperiksaan yang telah dihadapi oleh penuntut-penuntut ini.

Pada saya dalam perkara-perkara yang semacam ini adalah terlalu awal kadang-kadang kita fikirkan pada anak-anak yang

sangat mentah yang berumur di antara 14 dan 15 tahun untuk kita hendak menentukan mata-mata pelajaran yang patut dan kita paksa mereka itu mengambilnya. Akan tetapi kalau kita mengambil beberapa kesimpulan iaitu di pekan-pekan besar dan bandar yang besar-besar misalnya 20-30 buah sekolah yang terkenal di bandar-bandar yang besar, maka di situlah kita buat panduan untuk hendak menentukan nasib anak-anak kita. Cara yang ada ini sangatlah mengecewakan kerana kita tahu bilangan peratus anak-anak Melayu yang ada di bandar-bandar besar bilangannya ada yang setakat 20% sahaja ramainya. Apa akan jadi kepada bilangan yang banyak lagi yang tinggal di merata pelusuk tanahair kita yang mana kita tahu banyak daripada sekolah-sekolah menengah kita tidak mempunyai guru yang begitu cekap di dalam bahagian aliran sains dan sebagainya. Walaupun ada sebahagian daripada mereka itu yang banyak menumpukan pelajaran seperti integrated sains dan sebagainya, kerana saya mengakui di sini bahawa saya bukan seorang ahli di dalam pelajaran dan pendidikan, tetapi kalau mereka itu ditumpukan seperti physics, biology, dan chemistry bahkan guru-gurunya juga kalau kita berdasarkan daripada latihan-latihan yang diadakan di universiti sekalipun, kita tidak mendapatkan guru yang mahir dalam tiga mata-pelajaran yang hendak disogokkan kepada anak-anak kita ini.

Akhirnya, saya tidak tahulah bagaimana keciwanya kelak akan kita dapati bilangan anak-anak kita yang akan menjejak di bangku-bangku pelajaran tinggi dan seterusnya ke universiti. Kita akan dapat ketahui pula, Tuan Pengerusi, bagaimana perimbangan penuntut-penuntut kita yang ada di tangga universiti itu hanya menerusi aliran-aliran sastra menjadi guru-guru sahaja ataupun aliran ugama Islam. Jadi, kita tidak mahu dalam bahagian sains ataupun dalam kejuruteraan, di dalam bahagian perubatan dan berbagai-bagainya yang diduduki oleh penuntut-penuntut yang bukan Melayu. Jadi inilah dia, saya rasa gejala-gejala yang tidak menyenangkan keadaan-keadaan di dalam negara kita. Oleh itu, saya suka mengesyorkan kepada Kementerian Pelajaran hendaklah kita adakan satu dasar 5 tahun sekali iaitu kita adakan planning selama 5 tahun dan selepas daripada itu terpaksa dibuat pula

kajian, sejauh mana kemajuan-kemajuan yang telah dicapai dalam satu-satu amalan yang dijalankan di sekolah-sekolah. Kalau kita tidak membuat planning yang begitu, apa yang saya bimbang, Tuan Pengerusi, ialah keadaan havoc ataupun haphazard yang berlaku di dalam pelajaran anak-anak kita ini akan menghasilkan kekeciwaan. Walaupun begitu hasil-hasil daripada apa yang telah berjalan selama ini kita mengakui banyak juga telah mempunyai kejayaan-kejayaan tetapi kejayaan-kejayaan berbanding dengan penuntut-penuntut yang telah lama dahulu dengan sekarang ini adalah berlainan sekali. Saya dapat tahu anak-anak yang di bangku sekolah hari ini malas membaca buku. Saya hairan betul kenapa mereka ini telah menjadi sangat malas. Bukan setakat murid-murid sekolah rendah, tetapi di sekolah menengah bahkan apa yang saya dapat tahu sampai ke universiti pun begitu juga. Kalau mereka tumpukan kepada mata-mata pelajaran yang tertentu sahaja, kita keciwa nanti kerana kita tahu bahawa pakar-pakar sains dunia juga mereka adalah setengah daripada setengahnya datang daripada aliran sastera, kerana "flate developers" ini ada juga baiknya kepada negara bahkan dunia. Jadi perkara yang macam ini sangatlah saya mengharapkan di dalam Latihan Guru yang mana kita telah menguntukkan sebanyak \$26 juta ini dapat memainkan peranannya atas kebaikan pelajaran anak-anak kita.

Satu perkara lagi, saya mengalu-alukan bagaimana Kementerian telah berusaha mengadakan lima buah Junior Science Colleges di dalam negara kita ini bagi menampungkan anak-anak bumiputra kita di luarbandar untuk mendapatkan didikan, baik di dalam sains dan sebagainya. Ini adalah satu langkah yang baik, tetapi adakah dapat kita mengisikan anak-anak kita yang begitu ramai yang berjumlah beratus ribu yang mengambil peperiksaan di Tingkatan III yang baru lepas ini. Kita mengharapkan kalaulah dahulu terkenal dalam negara kita Malay College Kuala Kangsar, Kolej Tengku Kurshiah dan sebagainya, Junior Science College yang kita adakan ini akan mendapat tempat-tempat yang begitu baik juga bagi menampung anak-anak kita di bangku sekolah.

Tuan Pengerusi, saya suka menegur sedikit ialah tentang cuti sekolah bagi

kanak-kanak kita. Cuti sekolah bagi kanak-kanak kita ini terlalulah panjang dan terlampau lamanya cuti ini kemalasan ini telah nampak terbayang di hati kanak-kanak kita. Begitu juga bagi bahagian semua pentadbir persekolahan. Sebagaimana dikatakan oleh pihak Pembangkang sebelah sana, sehingga sekolah sudah dibuka belum tentu lagi anak-anak itu di mana sekolah yang ia akan menduduki dan begitu juga soal buku teks dan berbagai-bagai macam lagi perkara-perkara yang terpaksa dihadapi. Ini adalah disebabkan kerana terlampau lamanya cuti penggal akhir tahun. Saya minta kalau dapat dikaji semula tentang cuti akhir tahun ini hendaklah dipendekkan sedikit dan membolehkan masa yang panjang diambil untuk cuti-cuti penggal yang lain-lain. Saya rasa setakat itulah sahaja yang dapat saya kemukakan di Dewan ini.

7.20 mlm.

Tuan Ahmad bin Haji Ithnin (Melaka Selatan): Tuan Pengerusi, saya bangun mengambil bahagian bercakap berhubung dengan peruntukan yang telah diminta oleh Kementerian Pelajaran sebanyak \$985 juta lebih kerana hendak melaksanakan dasar pelajaran negara kita.

Tuan Pengerusi, saya suka mengambil bahagian dalam P. 20. Pecahan-kepala 1, 2 dan 3 berhubung dengan Pelajaran Rendah di seluruh negara kita ini boleh dikatakan lengkap dalam masaalah pelaksanaannya, tetapi ada sebahagian besar sekolah-sekolah rendah di luar bandar ini masih berjalan cara lama. Oleh itu, saya mengharapkan pihak Kementerian dapat memperkemaskan atau memperbaiki lagi terutama sekali dalam masaalah bangunan-bangunan bahagian dan peralatan-peralatan yang mana sebahagian besar sekolah rendah di luar bandar amatlah mendukacitakan.

Di samping itu juga, saya fikir sebagai kita hendak melaksanakan Dasar Ekonomi Baru negara, maka perlu juga rasa saya bagi pihak Kementerian Pelajaran mengkaji semula dalam masaalah sukatan pelajaran yang ada di sekolah-sekolah rendah sekarang ini. Apa yang saya dapat ketahui iaitu sukatan pelajaran yang ada ini sebahagian besar daripadanya mengikut sistem sukatan pelajaran yang dialirkan oleh penjajah. Sukatan pelajaran, pendidikan, latihan

kepada anak-anak kita daripada sekolah rendah sampai ke sekolah menengah yang diberi itu hanya bercita-cita hendak bekerja, makan gaji kepada Kerajaan ataupun kepada swasta sahaja. Saya fikir sudah perlu Kementerian Pelajaran menukar corak perkembangan anak-anak bangsa kita dalam negara kita yang membangun sekarang ini dalam lapangan ekonomi, lebih-lebih lagi perniagaan. Sukatan pelajaran ini hendaklah disusun semula supaya sesuai dengan kehendak negara iaitu daripada rendah sudah ada pelajaran yang menitik-beratkan, selain daripada pelajaran-pelajaran yang telah diwajibkan, pelajaran-pelajaran berasaskan perniagaan mestilah ada, terutama sekali pelajaran perdagangan daripada sekolah rendah sampai ke sekolah menengah. Ini dasar jangka panjang untuk melaksanakan ekonomi negara kita ini, bila pelajar-pelajar keluar daripada bangku sekolah tidak tumpu kepada satu pencarian iaitu bekerja makan gaji semata-mata, tetapi dia boleh dengan asas yang ada daripada sekolah rendah sampai sekolah menengah mencari mata pencarian dalam lapangan perniagaan dan swasta.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu, saya rasa pelajaran sekolah rendah ini hendaklah dititik-beratkan pelajaran tatasusila, terutama sekali dalam lapangan ugama. Kita tengok pelajar-pelajar kita yang baru-baru ini dan beberapa tahun yang lalu ada kebanyakan pelajar-pelajar kita disebabkan tidak ada asas pendidik tatasusila, mereka ini apabila masuk ke peringkat menengah yang juga tidak ada pelajaran tatasusila ataupun hormat menghormati dan sampai ke peringkat atas sudah tidak ada pedoman,

maka mereka telah melanggar batas sehingga tidak hiraukan dalam masalah pentadbiran negara kita. Jadi, ini saya rasa perlulah bagi pihak Kementerian ini dititik-beratkan daripada sekolah rendah lagi iaitu pelajaran agama dan pelajaran sivic dan hormat menghormati negara pada masa yang akan datang.

Saya suka menyentuh juga berkenaan dengan Pelajaran Menengah. Bagaimana yang kita ketahui sekarang Kementerian dan Kerajaan mengalakkan sekolah menengah sains diadakan di luar bandar. Apa yang mendukacitakan pihak kami sendiri saya rasa dalam kawasan saya iaitu ada tiga buah sekolah menengah sains tulin, tetapi hanya sekolah menengah atas sains sahaja yang ada guru sains, tetapi guru-guru sainsnya di ketiga buah sekolah itu yang jumlah penuntut-penuntut Tingkatan IV dan Tingkatan V hampir-hampir 300 lebih, tetapi guru sainsnya yang dihantar oleh Kementerian ini melalui Pengarah Pelajaran Negeri hanya tiap-tiap sebuah sekolah menengah sains itu seorang guru sains. Jadi, tiga buah sekolah, tiga guru sains, tetapi apa yang dihantarkan ialah hanya 5 orang guru aliran sastera kepada ketiga-tiga buah sekolah ini. Ini menunjukkan

Tuan Pengerusi: Masa sudah cukup. Yang Berhormat boleh sambung esok.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Mesyuarat ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.30 malam.